

วารสาร อาชญากรรมและความปลอดภัย

Journal of Crime and Security

ISSN 2539-6889 ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2563)

Vol.2 No.1 (January-June 2020)

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Police Science Faculty, Royal Police Cadet Academy

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษาวิจัยและความรู้การจัดการภาครัฐและเอกชน องค์ความรู้ทางด้านอาชญากรรม และความปลอดภัย ตลอดจนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่บุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
2. เพื่อเป็นเวทีหรือเป็นสื่อกลางสำหรับการแนะนำและนำเสนอผลงานค้นคว้าวิจัยใหม่ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านบทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพของนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป
3. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติที่จะสามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม
4. เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการที่มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม ในมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ อาชญวิทยา การจัดการ การบริหาร การศึกษา การจัดการความปลอดภัย โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

พลตำรวจโท อาชวันต์ โชติกเสถียร

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

พลตำรวจตรี ฉลองเกียรติ โรจน์ปัญญาคุปต์

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

พลตำรวจตรี ธีรพงศ์ ทรัพย์เย็น

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทักษกร แสงทองดี
พันตำรวจโทหญิง กิณา สระทองคำ

คณะตำรวจศาสตร์
คณะตำรวจศาสตร์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร.วินัยทักานต์ รุจิภักดี

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เกษมสานต์ โชติชาครพันธุ์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลวรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทักษกร แสงทองดี

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพงศ์ ลิ้มประเสริฐ

มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิษา เลิศโตมรสกุล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักรเดช พรหมกลับ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อิทธิพล สุขยิ่ง

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ดิฐภัทร บวรชัย

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.ธัญญรัตน์ ทิวถนอม

คณะตำรวจศาสตร์

พันตำรวจตรี ดร.ชวนส์ เจนการ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.จรูญศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเซียคอนเนคท์คอร์ปอเรชั่นจำกัด

พันตำรวจโทหญิง กิณา สระทองคำ

คณะตำรวจศาสตร์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจประเมินบทความ (Peer Review)

1. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
2. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี หญิง ดร.พัชรา สิ้นลอยมา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
4. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก โสรัตน์ กลับลีลา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
5. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก พงษ์พิษณุ ภักดีณรงค์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
6. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อาญา สิงห์ไกร	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
7. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก นนทวิญญ์ เจริญนวยชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
8. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทิวลิป เครือมา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

9. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง อารณ ลิ้มวิรัชพงษ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
10. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง อนัญไพโล เงินจิตร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
11. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง พรทิพย์ วงศ์ผดุง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
12. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ธนพร วุฒิกวีภาคร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
13. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
14. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก เฟด็จ โชคเรืองสกุล โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
15. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก จรัส ธรรมธนารักษ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
16. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ปพัฒน วสุวัช โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
17. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ชัชพันธ์ สิริระเต็มพงษ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
18. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิงกัญณิกาวรรณ พึ่งเดชะ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
19. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
20. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
21. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.ศิริพร นุชสำเนียง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
22. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทักษกร แสงทองดี โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
23. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เพชร สันทัด โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง วิชาสิทธิ สีสกุลานนท์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ศราวุธ โสมะเกษตริน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง จิราพร พวงอินทร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ก้องปิติ อ่อนมาก โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อิทธิพล สุขยั้ง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ทัดดาว โฉมลักษณ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก พิพากษ์ เกียรติกมลเสศ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.เอนก อะนันทวรรณ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อิศุทธิ์ พันธุ์ฤทธิ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ดิฐภัทร บวรชัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก กฤษฏี สติพัฒนานนท์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.กรรณิกา กุกุดเรือ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.ธัญญรัตน์ ทิวถนอม โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจตรี ดร.ธวัช สุดสาคร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
38. พันตำรวจตรี ดร.มนต์พิพัฒน์ เอี่ยมจรัส โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
39. ร้อยตำรวจเอก ดร.ชูภรณ์ หงสกุล หุตะสิงห์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

40. ร้อยตำรวจเอก ดร.ตรีลุพธ์ ชูประจาง	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินบทความ (Peer Review)	
1. ศาสตราจารย์พิเศษ วิชาญ วิชาญสรอรรถ	กระทรวงยุติธรรม
2. ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.โสภณ ศรีวพจน์	นักวิชาการอิสระ
4. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี พงษ์สันต์ คงศรีแก้ว	นักวิชาการอิสระ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประธาน วัฒนวานิชย์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. รองศาสตราจารย์ อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์	มหาวิทยาลัยมหิดล
7. รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยาตรี มาติลโกวิท	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรณานิกุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ กัลยาจิตร์	มหาวิทยาลัยมหิดล
11. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรศักดิ์ รอดจันทร์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
12. รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิน วิวัฒน์พงศ์พันธ์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี	มหาวิทยาลัยมหิดล
14. รองศาสตราจารย์ ดร.วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
15. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลวรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
17. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.อภิชัย ศรีโสภิต	นักวิชาการอิสระ
18. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.กิตติธนทัต เลอวงค์รัตน์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
19. รองศาสตราจารย์พิเศษ พลโท ดร.วีระ วงศ์สรรค์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
20. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก กุเกียรติ์ เจริญบุญ	สำนักงานอัยการสูงสุด
21. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ภูวดล แสนพินิจ	ข้าราชการบำนาญ
22. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล	มหาวิทยาลัยรังสิต
23. รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ พลายน้อย	มหาวิทยาลัยมหิดล
24. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรเดช ฉายอรุณ	มหาวิทยาลัยมหิดล
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพงศ์ ลิ้มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยรังสิต
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ เปียตนอก	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรวิทย์ ไวยวุฒิ	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตฤณญา โรจน์ทั้งคำ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ ประยงค์ เต็มขวลา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย สุเวชวัฒนกุล	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศรา สุกเพชร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รศดา แก้วมาตย์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ พรหมวีก	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐนันต์ศักดิ์ บวรนนท์กุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เอ็มศิรินันท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ประสงค์ทัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท สิริพงศ์ สันตพัฒน์	ข้าราชการบำนาญ
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา ชื่นชม	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
43. นายวันชัย รุจนวงศ์	สำนักงานอัยการสูงสุด
44. พลตำรวจโท ดร.ปิยะ อุทโย	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
45. พลตำรวจโท ดร.มนตรี ยิ้มแย้ม	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
46. พลตำรวจตรี พงษ์พันธุ์ วรรณภักตร์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
47. พลตำรวจตรี ดร.ปรีดา สถาวร	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
48. พันตำรวจโท ดร.พงษ์ธร ธีญญศิริ	กระทรวงยุติธรรม
49. พันตรี ดร.ต้องการ แก้วเฉลิมทอง	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
50. นายแพทย์ ไกรสร อัมมวรรณ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
51. ดร.ชัตติยา รัตนดิลก	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
52. ดร.ธีระพงษ์ ธีระนงวุฒิ	บริษัท การบินไทย จำกัด มหาชน
53. ดร.อสนีย์ สังขเนตร	กระทรวงยุติธรรม
54. นายสมชัย รอดเรือง	สำนักงานงบประมาณ
55. นายสมณ พรหมรส	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
56. พลตำรวจตรี ณรงค์รัตน์ พิชัยณรงค์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
57. พันตำรวจตรี ดร.ชวนส์ เจนการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
58. พลตำรวจตรี ปรีชา สหายานนท์	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
59. ดร.ชนิกา แสงทองดี	นักวิชาการอิสระ
60. ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
61. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรธาดา	บริษัท เอเชีย คอนเนคท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ทุกบทความได้รับการพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน ก่อนตีพิมพ์ลงในวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

ทัศนะและข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ทางกองบรรณาธิการ เปิดเสรีในด้านความคิด และไม่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ผู้ประสานงาน

พันตำรวจโทหญิง กิณา สระทองคำ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้จัดทำ

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

90 หมู่ 7 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

โทรศัพท์/โทรสาร 0-3432-1996

Email: journal.jcs.rpca@gmail.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

กำหนดการจัดพิมพ์วารสาร

วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นวารสารราย 6 เดือน โดยจัดพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

บทบรรณาธิการ

วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นวารสารที่รวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัยและผลงานวิชาการอื่นๆ ของทั้งนักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตำรวจ งานของผู้บังคับใช้กฎหมายอื่นๆ โดยพิจารณาความเชื่อมโยงของปัญหาต่างๆ ไปสู่สังคม หรือที่อาจเกิดขึ้นและเกิดเป็นผลพวงตามมา ทั้งในมิติของอาชีวกรรม ตลอดจนความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษารายงานและความรู้การจัดการภาครัฐและเอกชนองค์ความรู้ทางด้านอาชีวกรรม และความปลอดภัย ตลอดจนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อเป็นเวทีหรือเป็นสื่อกลางสำหรับการแนะนำและนำเสนอผลงานค้นคว้าวิจัยใหม่ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านบทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพของนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติที่จะสามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนเกิดประโยชน์แก่สังคมประเทศชาติโดยรวม

กองบรรณาธิการ ได้พิจารณา คัดสรร โดยส่งบทความให้กับคณะผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขาความเชี่ยวชาญให้ตรวจพิจารณาบทความอย่างมีคุณภาพและเป็นระบบ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทั้งเนื้อหาองค์ความรู้ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในวารสารฯ ฉบับนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ รวมถึงการสร้างคุณประโยชน์ให้กับองค์กร ชุมชน และสังคมทั้งในระดับประเทศและนานาชาติต่อไป

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร

บรรณาธิการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-ฉ
บทบรรณาธิการ	ช
บทความวิจัย:	
พฤติกรรมของวัยรุ่นนภายหลังการรับข่าวอาชญากรรมการฆ่าฟันศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา : ธิดา ไชยบุญทัน และชนิกา แสงทองดี	1
คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านค่าตอบแทน : ดวงพร อ่อนใจ	9
ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับบริการ : ทศพร สายปัญญา	17
บทบาทและหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน : วราภรณ์ ผ่องสง่า และประภาศรี ฉายศรี	25
แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด พิจิตร : พระมหาสุเมธ สมานีโต และรัตติยา เหนืออำนาจ	33
ความพึงพอใจของประชาชนในเขตทวีวัฒนาต่อปัญหาการป้องกันอาชญากรรมของ สถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา : ธนัช หรั่งเพชร และณัฐวุฒิ บุญเหลือ	43

**การตอบสนองต่อสื่อออนไลน์ในคดีในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ**

: ศุภวิทย์ ประสานสุข

51

บทความวิชาการ:

**103 ปี ประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ การสืบสานบนพื้นฐานของความ
ขัดแย้ง**

: รัตติยา เทนืออำนาจ และอัครเดช พรหมกัลป์

59

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการกับอัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

: เจริญไชย ยักษ์วงษ์ และพงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์

73

**ปัจจัยที่ทำให้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพลดลงเมื่อบังคับ
ใช้กับคนรวย**

: ณัฐยศ อางหาญ

87

ภาคผนวก

แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์

103

หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสาร

110

พฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Teenager Behavior after the Consumption of the Butchered Killer
Crime Online News: The Case Study of the Suan Sunandha Rajabhat
University Student

ธิดา ไชยบุญทัน¹ และชนิกา แสงทองดี²

Tida Chaiboontan and Chanika Saengthongdee

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษา พบว่า

1. พฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่างติดตามเมื่อเกิดกระแสมากที่สุด ด้านช่องทางการติดตามข่าว

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: tidachaiboontan@gmail.com, Tel. 095-1107577

อาชญากรรมทางสื่อออนไลน์มากที่สุด ด้านการคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับเพื่อนมากที่สุด ด้านการศึกษาข้อกฎหมายในคดีที่สนใจพบว่ามีการศึกษาข้อกฎหมายบ้าง ส่วนใหญ่อยากให้ลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด มีการติดตามข่าวสารบ้างอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของวัยรุ่นนภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าฟันศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาพบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา สถานภาพ ที่พักอาศัย รายได้/รายรับของนักศึกษาต่อเดือนมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของเพื่อนแตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์ไม่แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

คำสำคัญ: พฤติกรรม, การรับข่าวสาร, นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

Abstract

The objectives of this research were 1) to studied the Behavior after the Consumption of the Butchered Killer Crime Online News: The Case Study of the Suan Sunandha Rajabhat University Student and 2) to comparative between personal factors with the Behavior after the Consumption of the Butchered Killer Crime Online News: The Case Study of the Suan Sunandha Rajabhat University Student. A sample was selected from the number of 400 Police Administration students. The research instruments were a questionnaire. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA.

The results of this study as follows: 1. Behavior after the Consumption of the Butchered Killer Crime Online News: The Case Study of the Suan Sunandha Rajabhat University Student. The results of the research showed that Regarding follow-up on crime news of the sample group, follow when the trend was highest Regarding the channel for tracking crime news via online media the

most Regarding discussing crime news with friends the most Regarding the study of legal issues in cases of interest, some laws were studied. Most want to punish as required by law. There were some ongoing news updates.

2. Comparative between personal factors with the Behavior after the Consumption of the Butchered Killer Crime Online News: The Case Study of the Suan Sunandha Rajabhat University Student classified by sex, grade, academic year, house status, and income of students per month were not different from follow up on crime news. About to follow up on crime news of the family. The aspects of following up on crime news of friends are different. About the channels for tracking crime news via online media was no different. On the different channels for tracking crime news on television About the channels for tracking crime news in newspapers are different.

Keywords: Behavior, Consumption, Police Administration Students

บทนำ

ข่าวอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพได้มีการนำเสนอข่าวที่รุนแรงโดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ ที่ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันในการอำนวยความสะดวก รวดเร็ว และง่ายต่อการติดตามข่าวสารต่าง ๆ (ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2531) ซึ่งเป็นตัวกลางของการสื่อสารทำให้บุคคลที่ติดตามข่าวเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งพฤติกรรม (สโปกดาร์ค, 2560) และแนวคิดที่แตกต่างกันถือว่าเป็นข่าวที่มีความรุนแรงในสังคมไทยเป็นอย่างมากโดยสังคมอยากให้มีการลงโทษสูงสุด คือ ประหารชีวิตเท่านั้นไม่มีการลดหย่อนโทษใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะที่ผ่านมามีบุคคลที่กระทำผิดอุกฉกรรจ์ก็ติดคุกไม่กี่ปีก็ได้ลดโทษออกมาสร้างความหวาดระแวง อันตรายให้กับสังคม แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าทำแบบนั้นจะมีผลกระทบถึงกระบวนการยุติธรรม (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2560)

การนำเสนอของสื่อต่าง ๆ มีทั้งประโยชน์ และมีทั้งโทษบุคคลที่รับข่าวสารควรใช้วิจารณญาณเพียงแต่การนำเสนอข้อมูลผ่านทางสังคมออนไลน์ที่ขาดการคำนึงถึงผลกระทบด้านลบกับเยาวชนหรือบุคคลที่อยู่ระหว่างเสพข่าว (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533) ส่งผลต่อการนิยมความรุนแรงและพฤติกรรมก้าวร้าวของคนในสังคมได้ในอนาคต (โกศล วงศ์สวรรค์และคณะ, 2543) พฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษา

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเพื่อจะนำข้อมูลที่ได้รับเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปกำหนดนโยบายและแผน เพื่อการบรรเทาปัญหาอาชญากรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

ขอบเขตเนื้อหาโดยกำหนดจากแนวคิด ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือพฤติกรรมวัยรุ่นหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพ ตัวแปรต้น (Independent variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ เพศ ชั้นปีการศึกษา รายได้/รายรับ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ได้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละโดยมีความผิดพลาด ไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่า ผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนดคือ ไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชีวกรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชีวกรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามติดตามข่าวสารอาชีวกรรมเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ด้านนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ด้านสถานภาพไม่มีแฟนมากที่สุด ด้านที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่มากที่สุด ด้านรายได้/รายรับของนักศึกษาต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสารอาชีวกรรมของท่านติดตามเมื่อเกิดกระแสมากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสารอาชีวกรรมของคนในครอบครัวติดตามเป็นประจำมากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสารอาชีวกรรมของเพื่อนติดตามเมื่อเกิดกระแสมากที่สุด ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชีวกรรมทางสื่อออนไลน์มากที่สุด รองลงมาทางโทรทัศน์ ทางหนังสือพิมพ์ และทางวิทยุ ตามลำดับ ด้านการคุยเรื่องข่าวสารอาชีวกรรมกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมากับคนในครอบครัว และอื่น ๆ ตามลำดับ ด้านการศึกษาข้อกฎหมายในคดีที่สนใจพบว่ามีการศึกษาข้อกฎหมายบ้าง ส่วนใหญ่อยากให้งดโทษตามที่กฎหมายกำหนด มีการติดตามข่าวสารบ้างอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติมบ้างเพื่อตรวจสอบการตอบสนองสื่อต่อคดีอาชีวกรรมของวัยรุ่นไทยในกรณีคดีฆ่าหั่นศพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการติดตามข่าวสารอาชีวกรรม เกี่ยวกับกับคดีฆ่าหั่นศพเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีการติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง หาข้อมูลเพิ่มเติม ศึกษาข้อกฎหมาย และยังอยากให้งดโทษผู้กระทำผิดตามที่กฎหมายกำหนด

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชีวกรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า เพศมีการติดตามข่าวสารอาชีวกรรมไม่แตกต่างกัน ในด้านชั้นปีการศึกษามีการติดตาม

ข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านสถานภาพมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านที่พักอาศัยมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านรายได้/รายรับของนักศึกษาต่อเดือนมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของท่านแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของเพื่อนแตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์ไม่แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. พฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรม เกี่ยวกับกับคดีฆ่าหั่นศพเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีการติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง หาข้อมูลเพิ่มเติม ศึกษาข้อกฎหมาย และยังอยากให้ลงโทษผู้กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของญาณกร วิภูสมิทธิ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับและพฤติกรรมการตอบสนองต่อโฆษณาทางยูทูบ (you tube) พบว่า ของผู้บริโภคสำหรับการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับโฆษณาทางยูทูบแตกต่างกัน ยกเว้น เพศ และโฆษณาทางยูทูบที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตอบสนองทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ ด้านความตั้งใจ ความสนใจ ความต้องการ และการ ตัดสินใจซื้อ คือ โฆษณาประเภท True View in-streams Ads

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของวัยรุ่นภายหลังการรับข่าวสารอาชญากรรมการฆ่าหั่นศพจากสื่อออนไลน์ กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า เพศมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ในด้านชั้นปีการศึกษามีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านสถานภาพมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านที่พักอาศัยมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านรายได้/รายรับของนักศึกษาต่อเดือนมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของท่านแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการติดตาม

ข่าวสารอาชญากรรมของเพื่อนแตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์ไม่แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางวิทยุไม่แตกต่างกัน ด้านท่านคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับในครอบครัวไม่แตกต่างกัน ด้านท่านคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน ด้านท่านคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับบุคคลอื่นไม่แตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมการศึกษาข้อกฎหมายแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมการลงโทษผู้กระทำแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานดา วิธานธีรกุล (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผลการศึกษาพบว่า อายุราชการไม่มีผลต่อความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

องค์ความรู้ใหม่

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของนักศึกษา เกิดการตระหนักรู้ การระมัดระวังตนเองได้ดี ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม มีความคิดเห็นถึงระดับความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับดี มองถึงความใส่ใจ ระมัดระวังในการใช้ชีวิตของตนเองมากขึ้น มีช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมได้อย่างพอเพียง รับรู้ถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม, สนใจติดตามข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมจากสื่อต่าง ๆ มีการนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม และยังเสมือนเป็นเกราะคุ้มครองตนเอง และเป็นเครื่องมือที่จะรักษาความปลอดภัยให้ตนเองและผู้อื่นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางหนังสือพิมพ์จะมีการติดตามข่าวอาชญากรรมคดีฆาตกรรมแตกต่างจากผู้ติดตามทางสื่ออื่น ๆ และพบว่ามีผู้ติดตามข่าวสารทางสื่อออนไลน์มากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดนโยบายสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารทางหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยการปรับปรุงเว็บไซต์ให้เป็นที่น่าสนใจแก่บุคคลทั่วไปมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดที่มีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมเกี่ยวกับคดีฆ่าหั่นศพ จะมีการติดตามข่าว ศึกษาข้อมูลหมายเหตุเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงเสนอให้มีการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และบทลงโทษของผู้กระทำผิดในคดีนั้น ๆ แก่กลุ่มคนที่มีการติดตามข่าวสาร เพื่อยับยั้งกระแสความรุนแรงทางสื่อ

2. จากผลการศึกษาพบว่าการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์มากที่สุด แต่เนื่องจากปัจจุบันการใช้สื่อออนไลน์มีการสร้างกระแส บิดเบือนข้อเท็จจริง ผู้วิจัยจึงเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น หรือให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ โดยตรงเข้ามานำเสนอผ่านสื่อออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

- กานดา วิจิตรกุล. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โกศล วงศ์สวรรค์และคณะ. (2543). *ปัญหาสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น 1997.
- ญาณกร วิภูสมิทธิ์. (2558). *การเปิดรับและพฤติกรรมการตอบสนองต่อโฆษณาทางยูทูป (Youtube)*. (การศึกษานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2531). *อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม*. กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระนคร.
- สโปคดาร์ค. (2560). *สัมผัสจิตใจฆาตกรคดี 'ฆ่าหั่นศพ' ด้วยทฤษฎีอาชญาวิทยา ขณะที่ทำพวกเขา คิดอะไร*. เข้าถึงได้จาก <https://www.spokedark.tv/posts/murder-cut-body>.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2560). *ถอดบทเรียนคดีฆ่าหั่นศพ มุมมองนักวิชาการ-คนรุ่นใหม่*. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/758529>
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านค่าตอบแทน

Quality of Work Life of Police in Chana Songkhram Metropolitan Police
Station Bangkok Case study Adequate and Fair Compensation

ดวงพร อ่อนใจ¹

Duangporn Oonjai

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทน สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร และ 2) ศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทน สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม ผู้วิจัยได้วิจัยโดยใช้แบบสอบถามกับพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 133 คน จากประชากรจำนวน 200 คน โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษา พบว่า

1. คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจ ด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 2.59 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.65 รองลงมา ท่านได้รับค่าตอบแทนเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.62 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด การได้รับสวัสดิการที่ได้รับจาก

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: e27ney@hotmail.com 085-9838593

หน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย 2.53 อยู่ในระดับน้อย จึงสามารถอธิบายได้ว่าพื้นฐานแล้วข้าราชการตำรวจมีความพึงพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานและการได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่เนื่องจากได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน ค่าตอบแทนตามปริมาณงานที่รับผิดชอบ พร้อมด้วยการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เมื่อศึกษาแล้วอยู่ในระดับน้อยจึงทำให้ภาพรวมของคุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรมอยู่ในระดับน้อย

2. คุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการตำรวจ ด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 2.59 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.65 รองลงมา การได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.62 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด การได้รับสวัสดิการที่ได้รับจากหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย 2.53 อยู่ในระดับน้อย

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต, การทำงาน , สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of stress in the work of the officers in the Metropolitan Police Division 1 and 2) to compare with the personal stress of officers in the Metropolitan Police Division 1. In this research, quantitative research consists of 5 aspects: Physical, Mental, Social, Economic and Working. The researcher conducted the research by using questionnaires with the investigative officers under the Metropolitan Police Division 1, consisting of 132 people by means of frequency and percentage, average ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.) analyzed by t-test, comparison of mean values for two samples (t-test independent), One-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The results of the research revealed that

1. The level of work stress of the investigators under the Metropolitan Police Division 1 was at a moderate level ($\bar{x} = 3.43$, SD = 0.36). $\bar{x} = 3.93$, SD = 0.52), followed by economy ($\bar{x} = 3.77$, SD = 0.55) and physical health ($\bar{x} = 3.42$, SD = 0.47)
2. Comparison of personal factors and stress of the investigative officers under the Metropolitan Police Division 1, the study of the classification of personal factors by gender, duration of work Average monthly income found that the variance of the group is not different. When classified by personal factors according to age, education level, position, it was found that the variance of the samples were significantly different at the level of 0.5

Keywords: Stress, Investigation officers, Metropolitan Police Division 1

บทนำ

ลักษณะการทำงานของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม มีความซับซ้อนในการปฏิบัติงาน (ภนิดา กบรัตน์, 2556) เนื่องจากย่านสถานบริการบริเวณถนนข้าวสาร เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพที่หลากหลาย ลักษณะพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันมากในช่วงกลางวัน และกลางคืน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของชาวไทยและชาวต่างชาติ ทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความลำบากและสภาพแวดล้อมที่แออัด (เดชา เรืองอ่อน, 2550) ทำให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความหลากหลาย ถ้าหากทรัพยากรบุคคลของภาครัฐมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ต่ำแล้วย่อมส่งผลที่จะเกิดปัญหาติดตามมาอย่างมากมาย (ปราณี เลหาพิบูลย์กุล, 2547) อาทิ ความไม่พอใจในการถ่วงงาน การลดลงของประสิทธิภาพและคุณภาพงาน การเกิดพฤติกรรมองค์กรในทางลบ ส่งผลให้เกิดการลาออกจากองค์กรหรือการขอย้ายออกจากหน่วยงาน

ดังนั้นการหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนโดยมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และกำหนดให้การพัฒนาการสร้างความสุขที่ดีมีสุขของประชาชนเป็นสังคมที่ยึดหลักความสมดุล ความพอดี สามารถสร้างคนเป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยจริยธรรม มีวินัยมีความรับผิดชอบพึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความสุขอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร (กรณีศึกษาด้านค่าตอบแทน)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทน สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทน สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานีตำรวจนครบาลชนะสงครามจำนวน 132 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

ขอบเขตเนื้อหาโดยกำหนดจากแนวคิด ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจ(ด้านค่าตอบแทน) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ เพศ อายุ ระดับชั้นยศ และรายได้สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และอายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) เพื่อศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจ (ด้านค่าตอบแทน) สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร นายตำรวจในสังกัด จำนวน 200 คน และได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 133 คน จากตารางของสูตร Taro Yamane ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random) พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ พื้นที่สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ ภาวะความเครียดของพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการตำรวจ ด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 2.59 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 2.65 รองลงมา ท่านได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.62 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ท่านได้รับสวัสดิการที่ได้รับจากหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย 2.53 อยู่ในระดับน้อย จึงสามารถอธิบายได้ว่าพื้นฐานแล้วข้าราชการตำรวจมีความพึงพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานและการได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่เนื่องจากได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน ค่าตอบแทนตามปริมาณงานที่รับผิดชอบ พร้อมด้วยการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เมื่อศึกษาแล้วอยู่ในระดับน้อยจึงทำให้ ภาพรวมของคุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรมอยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในการทำงานคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอ พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับภาวะความเครียดของพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ด้านเพศ พบว่า พนักงานสอบสวนที่มีเพศต่างกัน มีระดับภาวะความเครียดไม่แตกต่างกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับภาวะความเครียดของพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 มีระยะเวลาในการรับราชการที่ต่างกัน จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับภาวะความเครียดของพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการตำรวจ ด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน รองลงมา ท่านได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ท่านได้รับสวัสดิการที่ได้รับจากหน่วยงาน อยู่ในระดับน้อย จึงสามารถอธิบายได้ว่าพื้นฐานแล้วข้าราชการตำรวจมีความพึงพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานและการได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่เนื่องจากได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน ค่าตอบแทนตามปริมาณงานที่รับผิดชอบ พร้อมด้วยการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เมื่อศึกษาแล้วอยู่ในระดับน้อยจึงทำให้ ภาพรวมของคุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการตำรวจด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรมอยู่ในระดับน้อยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาพพรณ พุทธิยาวัฒน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ความเครียดของเจ้าหน้าที่รับเรื่องทางโทรศัพท์ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (1300) พบว่า เจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม มีความเครียดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตในการทำงานคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยนั้น เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านพอใจกับอัตราเงินเดือนที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ท่านได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมจากการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรืองานพิเศษอื่น ๆ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ท่านได้รับสวัสดิการที่ได้รับจากหน่วยงาน เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ ระดับชั้นยศ และรายได้ มีคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนในการทำงานที่เพียงพอและยุติธรรมแตกต่างกัน ส่วน สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และอายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่ มีคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านคุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับกานดา วิธานธีรกุล (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพล

ต่อความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผลการศึกษาพบว่า อาชญากรรมไม่มีผลต่อความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

องค์ความรู้ใหม่

สวัสดิการสำหรับข้าราชการตำรวจเพื่อชดเชยรายได้ที่ไม่เพียงพอกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อให้ข้าราชการตำรวจมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สวัสดิการที่จัดให้ควรมีเพียงพอสำหรับข้าราชการทุกคน จึงจะส่งผลให้ข้าราชการรู้สึกว่ารายได้ที่ได้รับคุ้มค่างับความเสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่ควรสนับสนุนให้ข้าราชการได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงานตามความรู้ความสามารถ โดยยึดถือระบบคุณธรรมมากกว่าระบบอุปถัมภ์ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ข้าราชการได้มีโอกาสเสนอผลงานเพื่อความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ สามารถนำมาพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและเปิดโอกาส

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้วิจัยอยากให้เล็งเห็นถึงความสำคัญในระดับความเครียดของพนักงานสอบสวน ถึงแม้ความเครียดในระดับต่ำ แต่จะเป็นส่งผลต่อการปฏิบัติงาน
2. และควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียดแก่พนักงานสอบสวน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีการศึกษาความพร้อมของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานสอบสวนในกองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ
2. ศึกษาความพึงพอใจของพนักงานสอบสวนในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาให้มีคุณภาพในการทำงานที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กานดา วิธานธีรกุล. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดของตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เดชา เรืองอ่อน. (2550). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปราณี เลหาพิบูลย์กุล. (2547). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร*. (ภาคนิพนธ์พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม). คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภณิดา กบรัตน์. (2556). *คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ศึกษาเฉพาะกรณี กองกำกับการ 4 กองบังคับบัญชาตำรวจสันติบาล 1*. (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). คณะศิลปศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ภาพรรณ พุทธิยาวัฒน์. (2558). *ความเครียดของเจ้าหน้าที่รับเรื่องทางโทรศัพท์ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (1300)*. (สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์). คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

**ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาล
บางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจ
ให้แก่ผู้รับบริการ**

People's Satisfaction in the Performance and Service of Bang Bon Police
Station Staff, Bang Bon District. Bangkok Case Studies on Building
Confidence Among Service Users

ทศพร สายปัญญา¹

Todsaporn Saipanya

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่และการให้บริการของเจ้าหน้าที่พนักงานสถานีตำรวจนครบาลบางบอนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ใช้บริการ และ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการสถานีตำรวจนครบาลบางบอน กรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้ที่มาใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอนเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Lest Significant Difference: LSD)

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: panyan@hotmail.com, Tel. 085-9831113

ผลการศึกษา พบว่า

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่และการให้บริการของเจ้าหน้าที่พนักงานสถานีตำรวจนครบาลบางบอนเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ใช้บริการ พบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.30 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลที่จำเป็นให้ท่านได้ทราบอย่างทั่วถึงมีค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมาคือ มีการแจ้งเบอร์โทรศัพท์หรือสื่อติดต่อที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ย 3.49 ลำดับสุดท้ายคือ มีการประชาสัมพันธ์ในช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เช่นเว็บไซต์ เสียงตามสาย สถานีวิทยุมีค่าเฉลี่ย 3.17

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการสถานีตำรวจนครบาลบางบอน กรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกันสามารถกล่าวได้ว่าความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการในภาพรวมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การบริการ, สถานีตำรวจนครบาลบางบอน

Abstract

The objective of this research were 1) to study the people's satisfaction in the performance and service of Bang Bon Police Station staff, Bang Bon District. Bangkok Case studies on building confidence among service users, and 2) to comparative between personal factors with service quality of police officers of the Bang Bon Police Station. Bangkok, classified by personal factors Use quantitative research methods with questionnaires. The sample consisted of 400 people who came to use the services of Bang Bon Police Station, Bang Bon District, Bangkok, using the formula of Taro Yamane. The statistics used are frequency, percentage, average, standard deviation. And reference statistics used for testing research hypotheses by classifying variables the statistics used for analysis were the t-test, F-test, the One-

way ANOVA and the comparison of pair differences with the difference method. Least Significant (Lest Significant Difference: LSD)

The study found that

1. The results of the study of the people's satisfaction with the performance and service of the staff of Bang Bon Police Station. Bangkok In the case of creating confidence among service users, it was found that the overall picture was averaged at 3.30, according to the set criteria at a high level. When considering each item, it was found that the items with the highest mean were there are public relations about the necessary information to you thoroughly. There is an average of 3.51, followed by the telephone number or media contact that can be contacted at all times. There is an average of 3.49. There were public relations in various communication channels such as website. A voice on radio station lines had an average value of 3.17.

2. The comparison of public satisfaction on service quality of police officers of Bang Bon Police Station Bangkok, classified by personal factors, found that personal factors in all 5 aspects, such as gender, age, marital status, different educational levels, and occupations, can be said that the people's satisfaction with the quality of service of Bang Bon Police Station Bang Bon, Bangkok The case studies on building confidence in service providers in the overall picture of personal factors are no different.

Keywords: Satisfaction, Service, Bang Bon division Police Station

บทนำ

ในสภาวะปัจจุบันนี้บ้านเมืองได้มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม มีการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ ทำให้เกิดความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็วแต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในทางด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีทางดำเนินชีวิตของ

ประชาชนจากสังคมชนบทที่มีแต่ความเผื่อแผ่มีน้ำใจไมตรีต่อกันลดน้อยลงไป ทำให้วิถีทางในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายในอดีต กลับมีแต่ความซับซ้อน รุนแรงสับสนทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากในการดำเนินชีวิต อันเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นตามมา ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณี ซึ่งเป็นบ่อเกิดของปัญหาอาชญากรรม และการกระทำความผิดต่าง ๆ เช่น การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆังทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ซึ่งนับวันแต่จะมีความรุนแรงมากขึ้น (จิตติกร สิงห์พันธ์, 2557) เนื่องจากความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ก็คือการได้รับการดูแลให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมและมีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในฐานะพลเมืองที่อยู่อาศัยและได้รับการบริการอย่างเสมอภาค เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการจึงต้องหามาตรการเพื่อลดความเสี่ยงในเขตชุมชนปกครอง สถานีตำรวจหรือที่ประชาชนเรียกกันว่าโรงพักเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชนโดยตรงและมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด การให้บริการของสถานีตำรวจนั้นมีทั้งการให้บริการบนสถานีตำรวจและนอกสถานีตำรวจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในยุคปัจจุบันจึงต้องมีความสะดวก รวดเร็ว และมีการให้บริการที่ตรงต่อเวลาเพื่อให้ทันต่อความต้องการของผู้ใช้บริการมากขึ้น (ภณิตา กบรัตน์, 2556) การสำรวจความพึงพอใจถึงการทำงานของสถานีตำรวจนครบาลบางบอนจึงเป็นการเปิดให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีสิทธิที่จะเสนอแนะ ถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งยังสามารถเสนอแนะแนวทางบอกเล่าถึงปัญหาเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (นักธิณี ธิแปง, 2548) ดังนั้นการสำรวจความพึงพอใจของประชาชน จึงสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาต่อยอดในการทำงานของสถานีตำรวจและเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงเป้าหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผล (สนธยา พงษ์สุริยวรรณ, 2548)

การสำรวจความพึงพอใจของประชาชนในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจนครบาลบางบอนว่ามีประสิทธิภาพในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อประชาชนผู้มาร้องทุกข์นั้นตรงต่อความต้องการมากน้อยเพียงใดเพื่อนำผลการสำรวจมาคิดหาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในท้องที่ได้อย่างตรงจุดและให้ประชาชนผู้มาใช้บริการได้รับประโยชน์และความเป็นธรรมได้อย่างสูงสุด ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้าง ความมั่นใจให้แก่ผู้บริการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่และการให้บริการของเจ้าหน้าที่พนักงานสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ผู้ใช้บริการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการสถานีตำรวจนครบาลบางบอน กรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนผู้ที่มาใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 107,118 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มประชากรด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรผู้ศึกษาได้เลือกใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือประชาชนผู้ที่มาใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 107,118 คน กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนผู้ที่มาใช้บริการของสถานีตำรวจและเป็นผู้กรอกแบบสอบถามงานศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มประชากรด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ได้ขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการกรอกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองโดยใช้รูปแบบการสุ่มแบบบังเอิญ

สรุปผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการ พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.30 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลที่จำเป็นให้ท่านได้ทราบอย่างทั่วถึงมีค่าเฉลี่ย 3.51 รองลงมาคือ มีการแจ้งเบอร์โทรศัพท์หรือสื่อติดต่อที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ย 3.49 รองลงมาคือ มีการแจ้งสถานที่บุคคลที่สามารถร้องทุกข์หรือร้องเรียนได้มีค่าเฉลี่ย 3.28 และลำดับสุดท้ายคือ มีการประชาสัมพันธ์ในช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เช่นเว็บไซต์ เสียงตามสาย สถานีวิทยุมีค่าเฉลี่ย 3.17 ในการประชาสัมพันธ์ของสถานีตำรวจนครบาลบางบอนยังถือว่าไม่ประสบผลความสำเร็จมากพอจึงสมควรเห็นแก่ที่จะเพิ่มงบประมาณและเพิ่มรูปแบบช่องทางประชาสัมพันธ์ข่าวสารในด้านอื่น ๆ ให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นแกนกลางในการประชาสัมพันธ์

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ด้านได้แก่ เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกันสามารถกล่าวได้ว่าความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการในภาพรวมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลที่จำเป็นให้ท่านได้ทราบอย่างทั่ว รองลงมาคือ มีการแจ้งเบอร์โทรศัพท์หรือสื่อติดต่อที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลามี รองลงมาคือ มีการแจ้งสถานที่บุคคลที่สามารถร้องทุกข์หรือร้องเรียนได้มีค่าเฉลี่ย และลำดับสุดท้ายคือ มีการประชาสัมพันธ์ในช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เช่นเว็บไซต์ เสียงตามสาย สถานีวิทยุ ในการประชาสัมพันธ์ของสถานีตำรวจนครบาลบางบอนยังถือว่าไม่ประสบผลความสำเร็จมาก

พอจึงสมควรเห็นแก่ที่จะเพิ่มงบประมาณและเพิ่มรูปแบบช่องทางประชาสัมพันธ์ข่าวสารในด้านอื่น ๆ ให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นแกนกลางในการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา ตริรัตน์ (2553) ที่ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบสอบถามเห็นว่าคุณภาพการให้บริการในภาพรวมและรายด้านขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบก อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร กรณีสืบศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการจากการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณเพ็ญ พลศักดิ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพการขององค์การบริหารส่วนตำบลเงิน อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เห็นว่าคุณภาพการให้บริการทั้งในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ข้อมูลที่จำเป็นให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ รวมถึงการเปิดช่องทางการสื่อสารแบบ 2 ทิศทางเป็นการติดต่อสื่อสารที่ผู้รับผิดชอบในงานนั้น มีการตอบสนอง และมีปฏิกิริยาป้อนกลับไปยังประชาชนสามารถโต้ตอบ ปรีกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ ทั้งด้วยการติดต่อสื่อสารด้วยการพูดหรือการสื่อสารต่าง ๆ ก่อให้เกิดการรับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น ความเข้าใจที่ตรงกันทั้งยังสามารถสร้างความมั่นใจต่อภาพลักษณ์ของตำรวจได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. เจ้าหน้าที่ควรมีการแสดงออกถึงความมั่นใจ มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ รวมถึงการแสดงออกที่มีความสุภาพ อ่อนน้อม พุดจาไพเราะ มีกิริยามารยาทที่ดี และมีการสื่อสารที่มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายสำหรับประชาชนผู้มารับบริการ
2. เจ้าหน้าที่ควรมีการลดขั้นตอนการให้บริการ และควรเพิ่มการบริการนอกเวลาราชการและนอกสถานที่ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการที่ง่าย ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรสำรวจความพึงพอใจสถานีตำรวจทั่วประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพสถานี
2. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเข้าถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา ตรีรัตน์. (2553). *คุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จิตติกร สิงห์พันธ์. (2558). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจภูธรคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด*. (งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นักธิณี ธิแปง. (2548). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมการปกครองระดับปฏิบัติงานในจังหวัดเชียงราย*. (ภาคนิพนธ์พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม). คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณเพ็ญ พลศักดิ์. (2553). *คุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเขิน อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สนธยา พงษ์สุริยวรรณ. (2548). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการในสำนักงานจังหวัดภาคใต้ การบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ กระทรวงมหาดไทย*. (ภาคนิพนธ์พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม). คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บทบาทและหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์กรณีศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน

Roles and Duties of Community Relations Police: A Case Atudy of Samsen Police Station

วรารณ พองสง่า¹ และประภาศรี ฉายศรี²

Waraporn Pongsagha and Prapasri Chaisri

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน และ 2) ศึกษาผลการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 ท่าน ประกอบด้วย ด้านบทบาทและหน้าที่ของตำรวจ ผลการศึกษา พบว่า

1. การบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจนครบาลสามเสนนั้น กำหนดให้มโนนโยบายการมีส่วนร่วมพบปะกับประชาชน การเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ มีความสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อประชาชนในแต่ละชุมชน และในแต่ละวันจะมีการตรวจเยี่ยมการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในแต่ละชุมชน เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

2. การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตพื้นที่การทำงานของสถานีตำรวจนครบาลสามเสน ให้ชุดปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ลงเวลาการมาปฏิบัติหน้าที่ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 09:00 น.ของทุกวันทำการให้รองผู้กำกับการปราบปราม, สารวัตรปราบปรามที่รับผิดชอบงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ร่วมประชุมปรึกษาหารือ วางแผนการออกปฏิบัติงานในรอบวันหรือสัปดาห์ ให้ออกแผนการเข้าเยี่ยมชุมชนร่วมกับผู้บังคับบัญชา ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 17:00 น.

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา: Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: Waraporn@hotmail.com, Tel. 085-9838593

คำสำคัญ: บทบาท, ตำรวจชุมชนสัมพันธ์, สถานีตำรวจนครบาลสามเสน

Abstract

The objectives of this research were 1) To study the administration of the community relations police at the educational area of Samsen Police Station and 2) to study the performance of the community police in the educational area of Samsen Police Station. In this research, qualitative research using 17 key informant interviews, consisting of police roles and duties

The results of the research revealed that 1. The administration of the Community Relations Police of Samsen Police Station stipulates that the policy of participation in meeting with people a visit to build trust Have good relations with people in each community And each day there will be a daily visit to the lives of people in each community to prevent crime

2. The performance of community relations police in the work area of Samsen Police Station. The Community Relations Operation Team was scheduled to perform duty every Monday to Friday at 09:00 AM. Of every working day. The Deputy Director of the Suppression, the Inspector responsible for the Community Relations Police and the Community Relations Officers jointly. Consultation meeting Plan workdays or week. To issue a plan to visit the community with the supervisors every day

Keywords: Role, Community Relations Police, Samsen Police Station

บทนำ

ปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำหลักการของทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้หน่วยปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนต้องนำไปเป็นแนวทางการเข้าถึงประชาชนในรูปแบบของแผนและโครงการ สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ชุมชน และเป้าหมายที่ต้องการจะควบคุม เป็นต้นว่า การลดอุบัติเหตุจราจร

ยาเสพติด อาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย อบายมุข และปัญหาสังคมพฤติกรรมของตำรวจจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของทฤษฎีนี้ โดยหลักการการกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นผู้นำหน่วยตำรวจจึงเป็นเรื่องที่จะพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ ต้องมีทั้งความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชา หน่วยงานข้างเคียง และมีคุณสมบัติที่จะสร้างสัมพันธภาพให้ประชาชนเกิดความเชื่อถือ ศรัทธา ให้ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงใจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในอัตลักษณ์ของชุมชนนั้น

ปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทางรัฐบาลได้มีนโยบายในการป้องกันการเกิดอาชญากรรม โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมและร่วมมือเพื่อวัตถุประสงค์ในการนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นหน่วยงานหลักที่สำคัญในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน สำหรับเรื่องระบบการบริหารงานของตำรวจก็ต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง ชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์จะปฏิบัติตามชุมชนที่ได้รับมอบหมายและสร้างความคุ้นเคยกับประชาชนเพื่อให้ประชาชนเข้าใจการทำงานของตำรวจและมองภาพพจน์ดีขึ้นเพื่อแสวงหาความร่วมมือและเปิดโอกาสประชาชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารตลอดจนกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด (เดชา เรืองอ่อน, 2550) ดังนั้น ภารกิจอันหนักหน่วงของตำรวจจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากประชาชนโดยมีแนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสมัยใหม่ มุ่งเน้นที่ประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติและการลงไปสู่พื้นที่ให้มากที่สุด เพื่อสร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจ ความศรัทธาจะนำมาสู่ความร่วมมือในที่สุดจึงอาจสรุปได้ว่ากิจการใดๆของตำรวจจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้หากขาดความร่วมมือจากประชาชน (ดุสิตกร พันธุ์แสงจิตต์, 2547)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน
2. เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในพื้นที่การศึกษาศาสนาตำรวจนครบาลสามเสน จำนวน 17 คน ขอบเขตเนื้อหาโดยกำหนดจากแนวคิด ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ บทบาทและหน้าที่ของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ กลุ่มประชากรทำการศึกษาเฉพาะการบริหารงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในพื้นที่การศึกษาศาสนาตำรวจนครบาลสามเสน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ ภาวะความเครียดของพนักงานสอบสวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 เชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. การบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาศาสนาตำรวจนครบาลสามเสน พบว่า การบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจนครบาลสามเสนนั้นในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นกำหนดให้มีนโยบายการมีส่วนร่วมพบปะกับประชาชน การเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนในแต่ละชุมชน และในแต่ละวันจะมีการตรวจเยี่ยมการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในแต่ละชุมชน เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรม สารเสพติดทุกชนิด การบริหารงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจนครบาลสามเสนกำหนดให้มีกิจกรรมจัดเวทีเสวนาใน 1 ครั้งของแต่ละเดือนเพื่อให้ประชาชนในชุมชนสามารถออกความเห็นและปรึกษาปัญหาต่างๆไม่ว่าจะเป็นปัญหาภายในครอบครัวหรือปัญหาภายนอกประชาชนก็สามารถนำมาปรึกษากับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ได้

2. ผลการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาศาสนาตำรวจนครบาลสามเสน พบว่า การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตพื้นที่การทำงานของสถานีตำรวจนครบาลสามเสนนั้น การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์สถานีตำรวจนครบาลสามเสนผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลสามเสนได้กำชับการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์โดยกำชับให้รองผู้กำกับการปราบปราม, สารวัตรปราบปรามที่รับผิดชอบงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์รวมถึงเจ้าหน้าที่ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ด้านชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ของนครบาล 1 ที่สั่งการมายังกองบังคับบัญชาการ1 ให้ปฏิบัติงานดังนี้

- 1) ให้ชุดปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ลงเวลาการมาปฏิบัติหน้าที่ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์
- 2) เวลา 09:00 น. ของทุกวันทำการให้รองผู้กำกับการปราบปราม, สารวัตรปราบปรามที่รับผิดชอบงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ร่วมประชุมปรึกษาหารือ วางแผนการออกปฏิบัติงานในรอบวันหรือสัปดาห์
- 3) ให้ออกแผนการเข้าเยี่ยมชุมชนร่วมกับผู้บังคับบัญชา ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 17:00 น. โดยให้ทุกฝ่ายเข้าร่วม
- 4) ให้ดำเนินโครงการครู 5 นาทีในช่วงเช้าโดยประสานฝ่ายจราจร
- 5) ให้ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ออกพบปะ พูดคุย เยี่ยมเยียน หน่วยงานราชการ, ชุมชน, คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาล ฯลฯ และให้รายงานผลการปฏิบัติพร้อมภาพถ่ายในทุก ๆ วัน รวบรวมนำเสนอผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลสามเสนทราบทุกวันจันทร์

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. การบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์พื้นที่การศึกษาสถานีตำรวจนครบาลสามเสน พบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นกำหนดให้มีนโยบายการมีส่วนร่วมพบปะกับประชาชน การเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนในแต่ละชุมชน สอดคล้องกับอาคม บุญแสง (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ คือ แนวคิดที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกันกับตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกันระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อปรับปรุงและดำรงรักษาไว้ซึ่งการติดต่อสื่อสารที่ดี และความเข้าใจอันดีระหว่างตำรวจและชุมชน เพื่อสร้างเสริมในการศึกษาหาข้อมูลของปัญหาชุมชนร่วมกันตลอดจนกำหนดมาตรการในการแก้ไขโดยเน้นหลักการการบริหารยุติธรรมคือความรับผิดชอบร่วมกันของชุมชน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างตำรวจ อัยการและราชทัณฑ์ เพื่อช่วยส่งเสริมให้ตำรวจและผู้นำชุมชนมีความเข้าใจถึงลักษณะและสาเหตุของปัญหาซับซ้อนของสังคม ตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีใช้ในต่างประเทศ เช่น อังกฤษและสหรัฐอเมริกา ก่อน อีกทั้งตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในประเทศญี่ปุ่นเป็น

ระบบที่เริ่มต้นด้วยตุ้ยยามซึ่งคิดค้นโดยตำรวจ โดยวัตถุประสงค์ที่จะปฏิบัติงานทั้งในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและด้านการบริการแก่ประชาชนในพื้นที่ให้มากที่สุด ระบบนี้ช่วยให้ชุมชนมีความปลอดภัยและสงบสุข เนื่องจากตำรวจมีโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่ในการพบปะและสัมผัสกับประชาชนตลอดเวลา สามารถระงับเหตุด่วนเหตุร้ายได้ทันที และยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชนได้อีกด้วย สำหรับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในประเทศไทยเริ่มมีและดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 เป็นต้นมาจนกระทั่งปัจจุบัน

2. การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตพื้นที่การทำงานของสถานีตำรวจนครบาลสามเสน พบว่า ชุดปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ลงเวลาการมาปฏิบัติหน้าที่ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์เวลา 09:00 น. ของทุกวันทำการให้รองผู้กำกับการปราบปราม, สารวัตรปราบปรามที่รับผิดชอบงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ร่วมประชุมปรึกษาหารือ วางแผนการออกปฏิบัติงานในรอบวันหรือสัปดาห์ ให้ออกแผนการเข้าเยี่ยมชุมชนร่วมกับผู้บังคับบัญชา ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 17:00 น. โดยให้ทุกฝ่ายเข้าร่วมให้ดำเนินโครงการครู 5 นาทีในช่วงเช้าโดยประสานฝ่ายจราจร ให้ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ออกพบปะ พูดคุย เยี่ยมเยียน หน่วยงานราชการ, ชุมชน, คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจสถานีตำรวจนครบาล ฯลฯ และให้รายงานผลการปฏิบัติพร้อมภาพถ่ายในทุกๆวัน รวบรวมนำเสนอผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลสามเสนทราบทุกวัน สอดคล้องกับจันทร์นเรศ คำเขียน (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ กรณีศึกษาพื้นที่สถานีตำรวจภูธรเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์จากผลการศึกษาพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพทางสังคมและการติดต่อสื่อสารกับตำรวจชุมชนสัมพันธ์นี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่อยากมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานของตำรวจในทุกๆด้าน ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะออกมาว่ามีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับน้อย แต่ประชาชนก็ยังรู้สึกว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับตำรวจแล้วทำให้รู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเองหรือของชุมชน อีกทั้ง

ประชาชนเองก็ยิ่งอยากมีส่วนร่วมที่ได้ช่วยป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติดในสังคมอีกด้วย

องค์ความรู้ใหม่

จากการบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์สถานีตำรวจนครบาลสามเสนสรุปได้ว่าการบริหารงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นการบริหารแบบครอบครัว ฉันทมิตรพี่น้อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนให้ม่เกิดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมประเพณีต่างๆภายในชุมชน เพื่อสร้างความบันเทิงหรือสร้างความรักความสามัคคี การบริหารงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีกำหนดการกิจกรรม เช่น จัดเวทีเสวนา เพื่อพูดคุยปรับปรุงแก้ไขปัญหที่พบภายในชุมชน ในการแก้ไขปัญหาต่างๆจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนให้ได้มากที่สุดเพื่อเป็นอีกหนึ่งความรับผิดชอบในการป้องกันการเกิดปัญหาอาชญากรรมปัญหายาเสพติดภายในชุมชนให้ลดน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรเพิ่มจำนวนข้าราชการตำรวจต่อจำนวนประชากรภายในชุมชนเขตพื้นที่ที่สถานีตำรวจนครบาลสามเสนรับผิดชอบ ซึ่งประชากรภายในชุมชนแต่ละชุมชนมีเป็นจำนวนมาก
2. ผู้บังคับบัญชาควรที่จะใส่ใจในเรื่องชุมชนสัมพันธ์มากขึ้นเพราะปัจจุบันประเทศไทยไม่มีความมั่นคงเกี่ยวกับเศรษฐกิจต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ตำรวจชุมชนสัมพันธ์จะได้รับรู้ถึงปัญหาและผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนแต่ละชุมชนและควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ไมตรีแก่ประชาชนในชุมชนเพื่อลดการเกิดอาชญากรรมและการทะเลาะวิวาท
2. การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ควรมีการให้ตัวแทนของประชาชนในชุมชนแต่ละชุมชนได้เข้าร่วมในการประชุมเพื่อจะได้ร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหต่างๆ ที่ประชาชนได้ร้องเรียนมา

เอกสารอ้างอิง

- ดุสิตกร พันธุ์แสงจิตต์. (2547). *การตำรวจชุมชน*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตการบริหารงานยุติธรรม).
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกริก.
- เดชา เรืองอ่อน. (2550). *คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณ
ภัย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นเรศ คำเขียน. (2553). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์
กรณีศึกษาเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร*. (วิทยานิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารนโยบายสาธารณะ). คณะ
รัฐประศาสนศาสตร์: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อาคม บุญแสง. (2547). *ตำรวจชุมชนสัมพันธ์: แนวคิด ทฤษฎี และแนวทางปฏิบัติ*. (วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยเกริก.

แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด พิจิตร

Motivation on Working Behaviors of Personnel of the Local Government
Organization in Phichit Province

พระมหาสุเมฆ สมาหิโต¹ และรัตติยา เหนืออำนาจ²
Phramaha Sumek Samahito and Rattiya Nua-amnat

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 รูปหรือคน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตรผู้บริหารควรนำหลักพุทธธรรมในพระพุทธศาสนา คือ 1) หลักพรหมวิหารธรรม เพื่อเสริมแรงจูงใจให้มีผลต่อพฤติกรรมด้านวินัยในการทำงาน 2) หลักมงคลชีวิต เพื่อเสริมแรงจูงใจให้มีผลต่อพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ 3) หลักสังคหวัตถุ เพื่อเสริมแรงจูงใจให้มีผลต่อพฤติกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ 4) หลักอิทธิบาท เพื่อเสริมแรงจูงใจให้มีผลต่อพฤติกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ เมื่อได้รับการการพัฒนาเสริมสร้างแรงจูงใจด้วยหลักพุทธธรรม ย่อมทำให้เกิดแรงจูงใจที่มีศักยภาพอย่างยั่งยืนที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ให้มีพฤติกรรมการทำงานทั้ง 4 ด้านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, บุคลากร, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

¹ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding author, e-mail: samahito@hotmail.com, Tel. 063-9593541

Abstract

The objectives of this research was to study the Motivation on working behaviors of personnel of the local government organization in Phichit Province. In this research, qualitative research using 18 key informant interviews, consisting of police roles and duties. The results of the research revealed that The ways for the development of the Motivation on working behaviors of personnel of the local government organization in Phichit Province were that the personnel should apply the Buddha-Dhamma for the performance: 1) the Brahmavihara (the four noble sentiments) for making the motivation to the behavior in the discipline, 2) the Mangala (thirty-eight blessings) for making the motivation to behavior in the responsibility,

Keywords: Motivation, Personnel, Local government organization

บทนำ

การสร้างแรงจูงใจ (Motivation Techniques) เป็นวิธีการที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันหรือในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนล้วนแล้วแต่มุ่งที่จะแสวงหามาตรการในการนำเอาทรัพยากรมนุษย์มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรเพราะการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานนี้จะป็นรางวัลที่มีคุณค่ามากที่สุดในด้านจิตใจของมนุษย์ทุกคนและสามารถกระทำสำเร็จโดยไม่มีขีดจำกัดไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด กล่าวคือ คนเราเมื่อได้มาอยู่ร่วมกันหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานเดียวกันก็สามารถนำเอาวิธีการจูงใจมาใช้ในการบริหารองค์กรและบุคลากรได้เสมอรวมทั้งในชีวิตประจำวันของเราอีกด้วย ผลสำเร็จในด้านธุรกิจและความก้าวหน้าในอาชีพการงานของบุคลากรก็ขึ้นอยู่กับการใช้เทคนิคในการสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรในองค์กรจึงควรส่งเสริมและพยายามจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากการสร้างแรงจูงใจจะมีประสิทธิภาพต่อพฤติกรรมของบุคลากรและผลผลิตขององค์กรเป็นอย่างมากแล้วยังจะทำให้ผู้ร่วมงานมีความรู้สึกตื่นตัวอยู่เสมอและพร้อมที่จะปฏิบัติงานให้กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่วางไว้ทุกประการ (จันทนา เจนจัดทรัพย์, 2548) ฉะนั้น การที่บุคลากรจะปฏิบัติงาน

ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ย่อมขึ้นอยู่กับความแรงใจ เมื่อบุคลากรที่มีแรงใจในการปฏิบัติงาน จะมีผลในการปฏิบัติหน้าที่ ๆ ดี

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากรหรือพนักงานเป็นตัวขับเคลื่อนให้นโยบายของ คณะผู้บริหารเกิดเป็นรูปธรรมไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการอยู่ดี กินดีของ ประชาชน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี นโยบายในการสร้างแรงใจให้แก่พนักงาน เพราะถ้ามีบุคลากรที่มีคุณภาพและมีแรงใจในการ ทำงานสูง ก็จะสามารถปฏิบัติงานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พรณี หงส์พันธ์, 2548) ในการขับเคลื่อนองค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรเอกชนหรือภาครัฐก็ตามจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี จึงจะสามารถนำพาองค์กรให้อยู่รอดท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม การ บริหารจัดการจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับทุกองค์กร ซึ่งปัจจัยพื้นฐานในการบริหารงานขององค์กร ได้แก่นุชย์ (Man) เงิน (Money) อุปกรณ์เครื่องมือ (Material) การจัดการ (Management) คน หรือทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะสร้างสรรค์ผลงานให้สำเร็จและเจริญก้าวหน้า (ดาว ประกาย ชุมทอง, 2557) ในแต่ละองค์กรจะประกอบด้วยบุคลากรต่าง ๆ ที่มีความสามารถ ในการ ปฏิบัติหน้าที่ทุกด้านโดยเฉพาะ ซึ่งหากหน่วยงานใดมีบุคลากรที่มีคุณภาพมีความรู้ความสามารถสูง ย่อมส่งผล ให้ประสิทธิภาพในหน่วยงานนั้น ๆ มีสูงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามความรู้ความสามารถ ปัจจัยเดียวไม่อาจทำให้หน่วยงานประสบผลสำเร็จที่พึงประสงค์ได้หากบุคลากรในหน่วยงานขาด ความตั้งใจและเต็มที่เต็มใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้นทฤษฎีการได้กล่าวว่าพฤติกรรมการทำงาน สามารถแบ่งออก ได้เป็น 4 ประเภท คือ 1) เฉยๆ มนุษย์ ปฏิบัติงานแบบขี้โมย 2) อิงกมมุนตา ปฏิบัติงานแบบลูกหนี้ 3) ทายชชกมมุนตา ปฏิบัติงานแบบทนาย 4) สามิกมมุนตา ปฏิบัติงานแบบ เจ้าของ ได้สะท้อนให้เห็นถึงการขาดแรงใจที่จะทำให้บุคลากรเต็มที่เต็มใจในการปฏิบัติงาน (พระ ธรรมธีรราชมหาวิทยาลัย (ช่วง วรบุญโญ), 2554)

ดังนั้นการศึกษาแนวทางการพัฒนาแรงใจมีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตรจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้มาใช้บริการ ผู้บริหาร ตลอดจนบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะได้ทราบถึง ระดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อแรงใจในการปฏิบัติงาน โดยจะเป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ ประกอบการปรับปรุงการบริหารงานบุคคล และการพัฒนาศักยภาพของข้าราชการองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตรต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการหลายอย่างมุ่งเน้นการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ผู้วิจัยกำหนดวิธีการศึกษาใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ทำการทบทวนจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยเหตุนี้การคัดเลือกเอกสารเพื่อนำมาวิเคราะห์จึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกเอกสารมาใช้ในการวิจัย ซึ่งเกณฑ์ที่สำคัญประกอบด้วย 1) ความจริง (Authenticity) 2) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) 3) การเป็นตัวแทน (Representativeness) และ 4) ความหมาย (Meaning) ความน่าเชื่อถือและความถูกต้องของข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์

2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและตัวแทนชุมชน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ พระสงฆ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ จำนวน 18 คน

3) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participation Observation) ซึ่งเป็นการสังเกตที่ทำควบคู่กับการสัมภาษณ์ และการลงพื้นที่ในห้วงเวลาอื่น ๆ ในจังหวัดนครสวรรค์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย คณะผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. แรงจูงใจมีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย

1.1 ด้านวินัยในการทำงาน พบว่า บุคลากรมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จสามารถทำงานได้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบเพราะองค์การมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่

เหมาะสมโดยบุคลากรจะปฏิบัติตามระเบียบวินัยเพื่อความมั่นคงในการทำงาน เพราะความต้องการ 5 ชั้น มีผลต่อพฤติกรรมโดยระเบียบวินัยสร้างความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

1.2 ด้านความรับผิดชอบ พบว่า บุคลากรมีความรับผิดชอบและตั้งใจทำงาน ให้สำเร็จโดยจะพยายามทำงานในหน้าที่สำเร็จตามกำหนด มีการใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในงานที่ตนเองรับผิดชอบและมีความภาคภูมิใจในองค์กรมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำและร่วมตรวจสอบและบุคลากรรู้ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ

1.3 ด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า บุคลากรให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานเพื่อทำงานให้เสร็จทันเวลาโดยพบว่ามีการทำงานเป็นทีมและมีความรู้สึกไว้วางใจกันโดยที่ผู้บังคับบัญชามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเอาใจใส่บุคลากร มีการประสานงานงานเป็นไปตามกรอบของงานและมีความเอาใจใส่ โอบอ้อมอารี เป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ภายในองค์กรและภายนอกองค์กร

1.4 ด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า บุคลากรมีการค้นคว้าศึกษาหาวิธีการใหม่ ๆ มาปรับใช้กับการปฏิบัติงานเกิดความพอใจกับผลงานที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์โดยที่ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้บุคลากรใช้ความคิดสร้างสรรค์ เอื้อต่อการทำงานบุคลากรจึงมีความต้องการความสำเร็จเป็นแรงผลักดันให้คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ดังนั้นผู้ที่มีแรงจูงใจสูงย่อมมีความคิดสร้างสรรค์มีวิธีการแก้ไขปัญหาและผู้บริหารควรใช้หลักอิทธิบาท 4 กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของบุคลากร

2. แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย

2.1 ด้านวินัยในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารควรใช้จรรยาบรรณและจริยธรรมประกอบการตัดสินใจเพราะกฎ ระเบียบ วินัยในการทำงานเป็นคำสั่งตายตัวในการถือปฏิบัติโดยยึดรวมกับจรรยาบรรณและจริยธรรมประกอบการตัดสินใจ เพื่อสร้างการยอมรับ นับถือจากเพื่อนร่วมงานโดยการนำระเบียบมาเอื้อต่อคุณธรรม ในทางศาสนาไปบูรณาการร่วมกัน เช่น พรหมวิหาร 4 กล่าวคือ เมื่อบุคลากรกระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงมากควรใช้ความเมตตาในการพิจารณาในการลงโทษ หรือส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องกฎ ระเบียบซึ่งส่งผลต่อการได้รับโทษตามวินัยในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้วยความกรุณา ซึ่งเป็นการให้บุคลากรตระหนักในหน้าที่ระเบียบ วินัยของตนเอง โดยการชี้แนะแนวทางการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง ควรปฏิบัติตนตามกรอบของกฎ ระเบียบวินัยซึ่งเป็นการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล ให้บุคลากรเห็นเป็นตัวอย่าง และในการ

สั่งการให้บุคลากรปฏิบัติผู้บริหารควรสั่งการในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติและเป็นแนวทางให้ปฏิบัติเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้เพราะโดยส่วนมากพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรขึ้นอยู่กับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจในการให้คุณให้โทษ

2.2 ด้านความรับผิดชอบ ผู้บริหารควรใช้หลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการ และควรยึดหลักธรรมที่ส่งเสริมความสามัคคี คือ “อนาสุลา จ กมนตา หมายถึง การทำงานไม่ให้เกิดคั่งค้าง จัดให้มีการอบรมในการที่จะพัฒนาตน พัฒนาคณะและพัฒนางาน เพื่อให้บุคลากรได้ปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ โดยการพยายามกระตุ้นแรงจูงใจที่มีอยู่แล้วในตัว of บุคลากรเองให้เป็นแรงจูงใจขององค์กร คือ หุ่่มเทเพื่อองค์กร ปลุกจิตสำนึกของบุคลากรให้เกิดความรักในหน้าที่การทำงานและเกิดความรับผิดชอบของตน พยายามให้บุคลากรมีส่วนร่วมกันรับผิดชอบในการวางแผนในร่วมคิดร่วมทำ และร่วมตรวจสอบเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นการป้องกันการแตกแยกโดยเฉพาะต้องคอยสอดส่องไม่ให้ราชการการเมืองเข้ามาแทรกแซงการปฏิบัติงานของข้าราชการประจำ เพราะเมื่อเกิดความเสียหายมักโยนความผิดให้แก่ผู้ปฏิบัติจึงเป็นสาเหตุอีกประการในเรื่องการเกี่ยงงานกันทำ เกี่ยงความรับผิดชอบ

2.3 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้บริหารควรใช้ควรนำหลักสังคหวัตถุ กล่าวคือ ความโอบอ้อมอารี การมีวิจิไพเราะ การสงเคราะห์ผู้คน และการวางตนเหมาะสม มาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นการครองตน ครองคนและครองงาน และควรนำหลัก “สุขา สงฆสสสามัคคี” สามัคคีของหมู่ทำให้เกิดสุข โดยผู้บังคับบัญชาควรมีความเป็นกลาง เพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้น เป็นการป้องกันการแบ่งแยกภายในองค์กรโดยควรดำเนินการให้มีการประชุมพูดคุย เพื่อหาข้อยุติและแนวทางการแก้ไขให้งานสามารถดำเนินการลุล่วงไปได้ด้วยดี และควรมีมุขยสัมพันธ์ทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรด้วย

2.4 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรใช้หลักอิทธิบาท 4 คือ พอใจทำ แะ่งใจทำ ตั้งใจทำและเข้าใจทำ เพราะการทำงานอย่างมีหลักย่อมเป็นการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ของบุคลากรให้สร้างสรรค์ผลงานหรือค้นหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการมีประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในองค์กรโดยผู้บริหารจะต้องทำให้บุคลากรรู้สึกว่ “เขาเป็นผู้มีคุณค่า” ไม่ได้ถูกบีบบังคับให้ทำงาน ผลงานที่ออกมาจึงจะมีคุณภาพโดยการส่งเสริมให้

ได้รับความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมเพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์และนำความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการกับการปฏิบัติงานของเดิมเกิดเป็นแนวทางใหม่ที่ไม่ออกนอกกรอบระเบียบวินัยด้วยความคิดสร้างสรรค์และควรให้โบนัส ปรับขึ้นเงินเดือนพร้อมทั้งสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มเติมแรงจูงใจสำหรับผู้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

อภิปรายผลการวิจัย

แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย ด้านวินัยในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร สิงห์ชัยและคณะ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี” พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับผลการปฏิบัติงานโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านความรับผิดชอบสอดคล้องกับงานวิจัยของวาริกร สุพันธ์นาและคณะ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจที่มีต่อการทำงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก” ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลระดับความคิดเห็นของพนักงานต่อแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก พบว่าแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมากมีถึง 8 ข้อด้วยกัน โดยแรงจูงใจที่มีระดับความคิดเห็นสูงที่สุดคือ ด้านความสำเร็จของงาน รองลงมาคือ ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านมนุษยสัมพันธ์สอดคล้องกับงานวิจัยของปฐมวงศ์ สีหาเสนา (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลค่ายเนินวง ตำบลบางกะจะ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี” โดยการวิจัยครั้งนี้ผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานภาพรวมมีแรงจูงใจในระดับมาก โดยด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความคิดสร้างสรรค์สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐริกา เจยาคม (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการทำงานของพนักงานดีเด่นในโรงงานอุตสาหกรรม : กรณีศึกษา” พบว่า พฤติกรรมการทำงานของพนักงานดีเด่นในโรงงานอุตสาหกรรม ด้านความคิดสร้างสรรค์ : มีการแสดงพฤติกรรมโดย มีการพัฒนาการทำงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการสร้างเครือข่ายในการทำงาน และมีการจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน

องค์ความรู้ใหม่

แรงจูงใจตามลำดับขั้นความต้องการ 5 ขั้น เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 4 ด้านให้มีประสิทธิภาพ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความรู้ความสามารถ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีขวัญกำลังใจที่ดี หากนำหลักพุทธธรรมตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้วข้างต้น เพื่อการพัฒนาเสริมสร้างแรงจูงใจ ย่อมทำให้เกิดแรงจูงใจที่มีศักยภาพอย่างยั่งยืนที่จะส่งผลต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานของบุคลากร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดพิจิตรให้มีพฤติกรรม การปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรจัดทำนโยบายเรื่องการจ้างงานและบรรจุพนักงาน
2. ควรจัดทำโครงสร้างสายการบังคับบัญชาและการแบ่งส่วนงานให้ชัดเจน
3. ควรจัดทำนโยบายเรื่องการพัฒนาบุคลากร

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีคำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษร ให้บุคลากรปฏิบัติในภารกิจใด ๆ ระบุว่าใครมีหน้าที่รับผิดชอบส่วนใด ให้ตรงกับหน้าที่ของบุคลากรไม่ควรสั่งเพียงวาจาเพื่อป้องกันการเกี่ยงงาน เกี่ยงความรับผิดชอบ
2. ควรส่งเสริมความสามัคคีภายในองค์การบริหารส่วนตำบลให้เกิดขึ้นโดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ร่วมคิดร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ และร่วมกันรับผิดชอบตามภารกิจหน้าที่ของบุคลากรเพื่อให้เกิดความสามัคคี
3. ควรปลูกจิตสำนึกให้บุคลากรเกิดความภาคภูมิใจในตำแหน่ง หน้าที่ของตนเองว่ามีความสำคัญเป็นงานที่มีเกียรติ และทำเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม

เอกสารอ้างอิง

จันทนา เจนจัดทรัพย์. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท อีออน ธนสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ณัฐธิกา เจยาคม. (2551). พฤติกรรมการทำงานของพนักงานดีเด่นในโรงงานอุตสาหกรรม : กรณีศึกษา. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดาวประกาย ชุมทอง. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการและลูกจ้างศาลยุติธรรม จังหวัด นครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ปฐมวงศ์ สีหาเสนา. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลตำบลค่ายเนินวงตำบล บางกะจะ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน), วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณี หงส์พันธ์. (2548). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พระธรรมธีรราชมหามุนี (ช่วง วรปุณฺโญ). (2554). ลักษณะการทำงาน 4 ประการ. สายตรงศาสนา, 8(7), 30.
- วาริกร สุพันธ์นา และคณะ. (2556). ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจที่มีต่อการทำงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมพร สิงห์ชัยและคณะ. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับผลการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 2(1), 45-54.

ความพึงพอใจของประชาชนในเขตทวีวัฒนาต่อปัญหาการป้องกันอาชญากรรมของ สถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา

The Satisfaction of People in Thawi Watthana District on the Crime
Prevention Problem of Thammasala Police Station

ธนัช หรั่งเพชร¹ และณัฐวุฒิ บุญเหลือ²

Tanach rangpech and Nattawut Boonleart

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในเขตทวีวัฒนาต่อปัญหาการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ตัวอย่าง โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test lindependent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า กรณีศึกษาด้านการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริการโดยภาพอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา สามารถกล่าวได้ว่าความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลาที่มีการจัดให้ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรม ความพึงพอใจด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และด้านความปลอดภัยของประชาชน จำแนกตามเพศ พบว่า ความพึงพอใจด้านการ

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: poi123efa@gmail.com 098-284-9332

ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความปลอดภัยของประชาชน เพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การป้องกันอาชญากรรม, สถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา

Abstract

The objective of this research paper were to study the satisfaction of people in Thawi Watthana District on the problem of crime prevention of Thammasala Police Station. The sample size is 398 people, which is equal to 100 percent of the samples. The frequency, percentage, mean ($\bar{x}$) and standard deviation (SD) are analyzed by the t-test. Example (t-test Independent) One-way ANOVA Analysis Data analysis using social science software packages. The results of the study showed that the case studies on building confidence in service providers with a high level of an image when considering each item found that the highest average value, comparison of personal factors of public satisfaction with quality of services Service of Thammasala Police Station It can be said that the people's satisfaction with the quality of service of Thammasala Police Station The behavior of the police officers in the Thammasala police station providing knowledge about the crime. Satisfaction in crime prevention and suppression and for public safety classified by gender, it was found that satisfaction in the prevention and suppression of crimes between males and females were not different. As for the safety of people Males and females are different.

Keywords: Satisfaction, Crime Prevention, Thammasala Police Station

บทนำ

ปัจจุบันถือเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร และอื่น ๆ อย่างรวดเร็ว จากการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วดังกล่าวทำให้สังคม เศรษฐกิจการเมือง และสภาวะแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย อาชญากรรมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการอยู่ร่วมกันในสังคม แต่จะมีความรุนแรงมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การแปรผัน และเป็นผลมาจากปัญหาที่เชื่อมโยงกัน ปัญหาอาชญากรรมถือเป็นตัวชี้วัดสภาวะของสังคมบ่งบอกถึงความเดือดร้อนหรือความสงบสุขของประชาชนเป็นหน่วยย่อย และมีความสำคัญที่สุดของสังคม ปัญหาอาชญากรรมยังอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมา ดังนั้นการป้องกันควบคุมและปราบปรามอาชญากรรมย่อมเป็นภาระหน้าที่ของสังคมโดยรวม มิใช่หน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะต้องมีความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุด ต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน บทบาทหน้าที่ของประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความสัมพันธ์ต่อกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถปฏิบัติการในการรักษาความสงบเรียบร้อยได้อย่างสมบูรณ์หากปราศจากความร่วมมือจากประชาชน และในทำนองเดียวกันถ้าหากประชาชนประพฤติตนเป็นพลเมืองดี ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ปัญหาอาชญากรรมย่อมเกิดขึ้นได้ยาก

ปัญหาอาชญากรรมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมโดยตรง ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่ร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นนั้นมีมากควบคู่กับความเจริญก้าวหน้าของสังคมและเทคโนโลยี สังคมที่มีความเจริญเติบโตขึ้นเท่าใด อาชญากรรมก็เจริญเติบโตเป็นเงาตามตัว ถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมหรือเป็นปรากฏการณ์หนึ่งของสังคม อาชญากรรมในยุคปัจจุบันมีรูปแบบวิธีการต่างๆ ที่ผู้กระทำผิดทั้งหลาย ต่างคิดหา กลวิธีหา ช่องทางหลบเลี่ยงกฎหมายพยายามร่วมกันคิดเบียดเบียนคนอื่นด้วยการรวมกลุ่มจึงทำให้ อาชญากรรมเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงยากแก่การปราบปราม จากอดีตที่ผ่านมาจะมองข้ามถึงสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม ไม่ให้ความสำคัญของปัญหาอาชญากรรมทั้ง ๆ ที่เป็นปัญหาการบั่นทอนการพัฒนาประเทศโดยตรง การแก้ปัญหาก็เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า (ธาวิน เกสรสังข์ และคณะ, 2559)

ตั้งที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนในเขตทวีวัฒนาต่อปัญหาการป้องกันอาชญากรรมสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรม การป้องกันอาชญากรรมของประชาชนเขตทวีวัฒนาที่มีต่อสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนเขตทวีวัฒนาในการป้องกันอาชญากรรม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในเขตทวีวัฒนา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการคำนวณกรณีที่ประชากรมีจำนวนแน่นอน (Finite population) ของ Yamane และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่เชิง ความน่าจะเป็น คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 398 ชุด ที่ได้จากการคำนวณโดยวิธีของ Yamane นำแบบสอบถามไปแจกรอบเขตทวีวัฒนา และรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด โดยเก็บแบบสอบถามในสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรผู้ศึกษาได้เลือกใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือประชาชนผู้ที่มาใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา จำนวน คน กลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณต้องใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการคำนวณกรณีที่ประชากรมีจำนวนแน่นอน (Finite population) ของ Yamane และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่เชิง ความน่าจะเป็น

คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 398 ชุด ที่ได้จากการคำนวณโดยวิธีของ Yamane นำแบบสอบถามไปแจกรอบเขตทวีวัฒนา และรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด โดยเก็บแบบสอบถามในรูปแบบการสุ่มแบบบังเอิญ

สรุปผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนในเขตทวีวัฒนาต่อปัญหาการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลาของกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 86.5 และไม่พึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 13.5 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเท่ากับ 3.578 ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่าอยู่ในเกณฑ์มาก และด้านความปลอดภัยของประชาชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.605 ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่าอยู่ในเกณฑ์มาก ทั้งนี้เมื่อพิจารณาทั้ง 2 ด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์มาก

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในเขตทวีวัฒนา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในเขตทวีวัฒนา ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนในเขตทวีวัฒนาต่อปัญหาการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลาของกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจคิด มีความพึงพอใจด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งได้ว่าอยู่ในเกณฑ์มาก สอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณรงค์ การอรัชย์ ทวีศักดิ์ พุฒสุขชี เรวดี กระโหมวงศ์ และเสกสัน เครือคำ (2559) ที่ได้วิจัยเรื่อง เครือข่ายอาสาสมัครชุมชนเพื่อการป้องกันอาชญากรรม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลังดำเนินโครงการฯ มีความแตกต่างกับก่อนดำเนินโครงการฯไปในทางที่มีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในเขตทวีวัฒนาพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมในเขตทวีวัฒนาไม่แตกต่างสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณเพ็ญ พละศักดิ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพการขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลเขิน อำเภอป่าเลี้ยว จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เห็นว่าคุณภาพการให้บริการทั้งในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

การปฏิบัติงานเชิงรุกเพื่อการป้องกันอาชญากรรมในภารกิจหลัก ด้านการสื่อสาร ดำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นหลักในการสื่อสาร และรับข่าวสาร เชิงลึกจากประชาชนเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ รวมถึงดำเนินโครงการป้องกัน อาชญากรรมต่างๆในชุมชน ด้านงานสายตรวจ โดยการจัดสายตรวจให้กระจายอยู่ในทุกพื้นที่ เพื่อการปรากฏกายอย่างต่อเนื่อง.โดยมีการวิเคราะห์อาชญากรรมทั้งพื้นที่และช่วงเวลาที่เกิดเหตุ แผนการออกตรวจและปรับแผนการตรวจใหม่อยู่เสมอ ด้านการรักษาความปลอดภัย โดยการใช้มาตรการตรวจท้องที่ควบคู่ไปกับมาตรการอื่นๆในหลากหลายมิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. เจ้าหน้าที่ควรมีการเข้าไปในชุมชนเพื่อสร้างความใกล้ชิดและเป็นมิตรกับประชาชนให้มากที่สุด การเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม
2. เจ้าหน้าที่ควรมีการลดขั้นตอนการให้บริการ วิธีการทำงานใหม่ๆ และมีการปฏิบัติการข่าวสารในเชิงรุก เพื่อใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกลุ่มอาชญากรหรือคนในชุมชนให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรสำรวจความพึงพอใจสถานีตำรวจทั่วประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพสถานี
2. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเข้าถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง

เอกสารอ้างอิง

กรรณิกา ตรีรัตน์. (2553). คุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบก อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- วรรณเพ็ญ พลศักดิ์. (2553). *คุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลเขิน อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พรณรงค์ การอรรชัย, ทวีศักดิ์ พุฒสุขชี, เรวดี กระโหมวงค์ และเสกสันต์ เครือคำ. (2559). *เครือข่ายอาสาสมัครชุมชนเพื่อการป้องกันอาชญากรรม. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 11(1), 145-169.
- ธาวิน เกสรสังข์และคณะ. (2559). *การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชญากรรมของพนักงานในร้านสะดวกซื้อ ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 2(2), 12-20.

การตอบสนองต่อสื่อออนไลน์ในคดีในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

Responses to Online Media in Cases of Rape Killings of Students in the
Bachelor of Public Administration, Police Administration Program

ศุภวิทย์ ประสานสุข¹
Suppawit Prasansuk

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษา พบว่า

1. การตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่างติดตามเมื่อเกิดกระแสมากที่สุด ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์มากที่สุด ด้านการคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับเพื่อนมากที่สุด ด้าน

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: tkcom.56tk@gmail.com, tel. 098-1568794

การศึกษาข้อกฎหมายในคดีที่สนใจพบว่ามีการศึกษาข้อกฎหมายบ้าง ส่วนใหญ่อยากให้ลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด มีการติดตามข่าวสารบ้างอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา สถานภาพ ที่พักอาศัย รายได้/รายรับของนักศึกษาต่อเดือนมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของในครอบครัวแตกต่างกัน ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของเพื่อนแตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์ไม่แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน

คำสำคัญ: พฤติกรรม, การรับข่าวสาร, นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the response to online media in the case of rape killings of students in the Bachelor of Public Administration, Police Administration Program. and 2) to comparative between personal factors with the response to online media in the case of rape killings of students in the Bachelor of Public Administration, Police Administration Program. A sample was selected from the number of 400 Police Administration students. The research instruments were a questionnaire. By finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA.

The results of the research revealed that 1. Responding to online media acceptance in rape killings of students in the Bachelor of Public Administration, Police Administration Program The results of the research showed that Regarding follows up on crime news of the sample group, follow when the trend is highest Regarding the channel for tracking crime news via online media the most In terms of discussing crime news with friends the most Regarding the study of legal issues in cases of

interest, some laws were studied. Most want to punish as required by law. There are some ongoing news updates.

2. Comparison of personal factors and response to online media in the case of rape killings of students in the Bachelor of Public Administration Program The police administration department found that gender, school year, residence status, income/income of students per month have no criminal news tracking. Regarding follow up on crime news of the family differently. The aspects of following up on crime news of friends are different. Regarding the channels for tracking crime news via online media was no different. Regarding the different channels for tracking crime news on television regarding the channels for tracking crime news in newspapers are different.

Keywords: Behavior, Consumption, Police Administration Students

บทนำ

โดยการกลั่นแกล้งนี้สามารถทำได้ตลอด 24 ชั่วโมง ต่างจากสมัยก่อนที่เด็ก ๆ จะรังแกกันได้ เฉพาะในบริเวณโรงเรียนหรือในหมู่บ้านเท่านั้น สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมความคิด เริ่มจากความขัดแย้งเล็ก ๆ ระหว่างเด็กกับเด็ก ความหมั่นไส้กัน หรือมีกรณีพิพาทเรื่องขู้สาว อันเป็นชนวนของการรังแกกันต่อในโลกออนไลน์ เนื่องจากพื้นที่บนโลกออนไลน์ไม่ต้องเปิดเผยตัวตน ก็สามารถทำร้ายกันได้ (อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมจิต, 2542) ด้วยเหตุนี้จึงมีความกล้าที่จะรังแกกันมากขึ้น นอกจากนี้เด็ก ๆ ยังเข้าใจว่าโซเชียล คือ พื้นที่ระบายความรู้สึก ถ้อยคำที่ใช้โพสต์ หรือพฤติกรรมที่ใช้ในการกลั่นแกล้งกันจึงออกมารุนแรง แสดง อารมณ์ออกมาได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งเทคโนโลยียังเอื้อ ให้การทำร้ายกันผ่านโซเชียลเป็นเรื่องง่าย เพียงแค่พิมพ์ข้อความไปหรือโพสต์ภาพที่ต้องการทำร้ายอีกฝ่ายให้เกิดความอับอาย ไม่ต้องเสียกำลังกาย อะไรก็สามารถโพสต์ข้อความ ภาพ หรือคลิปเสียชื่อเสียงหรือสร้างความเสียหายให้อีกฝ่ายได้แล้ว (เสกสรร สายสีสด, 2542) ปัจจุบันพบว่าคนรุ่นใหม่ไม่ ตระหนักถึงความเสียหายที่เกิดขึ้น เนื่องจากการที่โพสต์ข้อความให้ร้ายผู้อื่น หรือเพื่อต้องการกลั่น แกล้งเพื่อนให้รู้สึกอับอายผ่านสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องง่ายที่กระทำกันได้โดยไม่ต้องออก แรงกายก็สามารถทำร้ายอีกฝ่ายให้เกิดความเสียหายทางใจได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร (Population) ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จำนวน 400 คน จากการคำนวณโดยสูตร ของ W.G. Cochran (1989)

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตาม วัตถุประสงค์ของการศึกษา แบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับข่าวสารอาชญากรรม
- ส่วนที่ 3 การติดตามข่าวสารอาชญากรรมประเภทต่างๆ
- ส่วนที่ 4 การตอบสนองต่อข่าวสารอาชญากรรม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การตอบสนองต่อสื่อออนไลน์ในคดีในคดีฆ่าข่มขืน ของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. การตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าข่มขืนของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามติดตามข่าวสารอาชญากรรมเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ด้านนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ด้านสถานภาพไม่มีแฟนมากที่สุด ด้านที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่มากที่สุด ด้านรายได้/รายรับของนักศึกษาต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของท่านติดตามเมื่อเกิดกระแส

มากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของคนในครอบครัวติดตามเป็นประจำมากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของเพื่อนติดตามเมื่อเกิดกระแสมากที่สุด ด้านช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์มากที่สุด รองลงมาทางโทรทัศน์ ทางหนังสือพิมพ์ และทางวิทยุตามลำดับ ด้านการคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมากับคนในครอบครัวและอื่น ๆ ตามลำดับ ด้านการศึกษาข้อกฎหมายในคดีที่สนใจพบว่ามีการศึกษาข้อกฎหมายบางส่วนใหญ่อยากให้ลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด มีการติดตามข่าวสารบ้างอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติมบ้างเพื่อตรวจสอบการตอบสนองสื่อต่อคดีอาชญากรรมของวัยรุ่นไทย ในกรณีคดีฆ่าหั่นศพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการติดตามข่าวสารอาชญากรรม เกี่ยวกับคดีฆ่าหั่นศพเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีการติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง หาข้อมูลเพิ่มเติม ศึกษาข้อกฎหมาย และยังอยากให้ลงโทษผู้กระทำผิดตามที่กฎหมายกำหนด

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตอบสนองต่อการรับสื่อออนไลน์ในคดีฆ่าหั่นศพของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ พบว่าการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อสื่อออนไลน์ในคดีในคดีฆ่าหั่นศพ พบว่า ด้านการรับข่าวสารอาชญากรรมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน คือการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของคนในครอบครัว การติดตามข่าวสารอาชญากรรมของเพื่อน แต่การติดตามข่าวสารอาชญากรรมของท่าน ช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมและท่านคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับใครบ้าง ที่แตกต่างกันมี ความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การตอบสนองต่อสื่อออนไลน์ในคดีในคดีฆ่าหั่นศพของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการตอบสนอง ต่อสื่อในคดีในคดีฆ่าหั่นศพ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกัน คือ สถานภาพ ปีการศึกษา ที่พักอาศัย และรายได้

2. การติดตามข่าวสารอาชญากรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อสื่อออนไลน์ในคดีในคดีฆ่าหั่นศพ พบว่า ด้านการรับข่าวสารอาชญากรรมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน คือการติดตามข่าวสารอาชญากรรมของคนในครอบครัว การติดตามข่าวสาร

อาชญากรรมของเพื่อน แต่การติดตามข่าวสารอาชญากรรมของท่าน ช่องทางการติดตามข่าวสารอาชญากรรมและท่านคุยเรื่องข่าวสารอาชญากรรมกับใครบ้าง ที่แตกต่างกันมี ความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของโจเซฟ ที่แคลปเปอร์ (Joseph, 1960) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการเลือกรับข่าวสาร หรือเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ซึ่งประกอบด้วย การกลั่นกรอง 4 ขั้นตอนตามลำดับ ดังต่อไปนี้

2.1 การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสาร บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ และข่าวสารจากแหล่งสารที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่น การเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุกระจายเสียงสถานีใดสถานีหนึ่งตามความสนใจและความต้องการของตน อีกทั้งทักษะและความชำนาญในการรับรู้ข่าวสารของคนเรานั้นก็ต่างกัน บางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่าน ก็จะชอบฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์มากกว่าอ่านหนังสือ เป็นต้น

2.2 การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) ผู้เปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่จะเลือก สนใจข่าวจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อสนับสนุน ทศคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ความ เข้าใจหรือทศคติเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance)

2.3 การเลือกรับรู้และตีความหมาย เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้ว ก็เชื่อว่า จะรับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารเสมอไปเพราะคนเรามักเลือกรับรู้และ ตีความหมาย สารแตกต่างกันไปตามความสนใจ ทศคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้น แต่ละคนอาจตีความเฉพาะ ข่าวสารที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว นอกจากจะทำให้ข่าวสารบางส่วน ถูกตัดทิ้งไป ยังมีการบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคลด้วย

2.4 การเลือกจดจำ (Selective Retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทศคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมหรือไม่นำไป ถ่ายทอดต่อ ในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้งกับความคิดของตนเอง ข่าวสารที่คนเราเลือกจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนความรู้สึกนึกคิด ทศคติ ค่านิยม หรือ ความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้

เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งและมีสิ่งที่ไม่สบายใจขึ้น

3. การติดตามข่าวสารอาชญากรรมของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อข่าวสารอาชญากรรมในคดีในคดีข่มขืนฆ่า พบว่า ด้านการติดตามข่าวสารอาชญากรรมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ที่ต่างกัน คือการศึกษาข้อกฎหมายที่น่าสนใจ การโทษผู้กระทำผิด การติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องและการติดตามข่าวสารข้อมูลเพิ่มเติม สอดคล้องกับแนวคิดของแม็คคอมบ์และเบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า โดยทั่วไปบุคคลแต่ละคนมีการเปิดรับข่าวสารหรือการเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนอง ความต้องการ 4 ประการ คือ 1.เพื่อให้เรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ (Surveillance) บุคคลสามารถ ติดตามความเคลื่อนไหว และสังเกตเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัวจากการเปิดรับข่าวสาร ทำให้เป็นคนที่ยันทะตุการณ์ทันสมัย 2.เพื่อการตัดสินใจ (Decision) การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว เพื่อการตัดสินใจโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน 3.เพื่อพูดคุยสนทนา (Discussion) บุคคลสามารถนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่นได้ 4. เพื่อการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมรอบ ๆ ตัว

องค์ความรู้ใหม่

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของนักศึกษา เกิดการตระหนักรู้ การระมัดระวังตนเองได้ดี ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม มีความคิดเห็นถึงระดับความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับดี มองถึงความใส่ใจ ระวังความระมัดระวังในการใช้ชีวิตของตนเองมากขึ้น มีช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมได้อย่างพอเพียง รับรู้ถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม, สนใจติดตามข้อมูลข่าวสารอาชญากรรมจากสื่อต่าง ๆ มีการนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม และยังเสมือนเป็นเกราะคุ้มครองตนเอง และเป็นเครื่องมือที่จะรักษาความปลอดภัยให้ตนเองและผู้อื่นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรกำหนดนโยบายสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสารทางหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยการปรับปรุงเว็บไซต์ให้เป็นที่น่าสนใจแก่บุคคลทั่วไปมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดที่มีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมเกี่ยวกับคดีฆ่าหั่นศพ จะมีการติดตามข่าว ศึกษาข้อกฎหมายเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงเสนอให้มีการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และบทลงโทษของผู้กระทำผิดในคดีนั้น ๆ แก่กลุ่มคนที่มีการติดตามข่าวสาร เพื่อยับยั้งกระแสความรุนแรงทางสื่อ

2. จากผลการศึกษาพบว่ามีการติดตามข่าวสารอาชญากรรมทางสื่อออนไลน์มากที่สุด แต่เนื่องจากปัจจุบันการใช้สื่อออนไลน์มีการสร้างกระแส บิดเบือนข้อเท็จจริง ผู้วิจัยจึงเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น หรือให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ โดยตรงเข้ามานำเสนอผ่านสื่อออนไลน์

3. จากการศึกษาเรื่องการตอบสนองต่อข่าวอาชญากรรมในคดีฆาตกรรมฆ่า พบว่า การลงโทษ ผู้กระทำผิดที่แตกต่างกันมีการติดตามข่าวอาชญากรรมในคดีฆาตกรรมฆ่าแตกต่างกันโดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกลงโทษผู้กระทำผิดตามกฎหมายควรมีจัดอบรมให้ความรู้กับนักศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจต่ออาชญากรรมในคดีฆาตกรรมฆ่า

เอกสารอ้างอิง

- เสกสรร สายสีสอด. (2542). *หลักการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโชษิต. (2542). *การเขียนในสื่อต่าง ๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Klapper, J. T. (1960). *The effects of mass communication*. New York: The Free Press
- McCombs, M. E. & Becker, L. B. (1979). *Using mass communication theory*. New York: Prentice-Hall

103 ปี ประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ การสืบสานบนพื้นฐานของความขัดแย้ง

103 Years ago; The Conflict of the Continuing of Parknampho Chinese
Deities Traditional Parade

รัตติยา เหนืออำนาจ¹ และอัครเดช พรหมกัลป์²

Rattiya Nua-amnat and Akkaradecha Brahmakappa

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การสืบสานบนพื้นฐานของความขัดแย้ง 103 ปี ประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ พบว่า งานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพเกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2460 หลังจากที่เกิด โรคห่าระบาด เมื่อการแพทย์แผนปัจจุบันในขณะนั้นไม่สามารถปิดเป่าโรคภัยให้หายได้ ผู้คนจึงหันไปพึ่งพ้ายันต์หรือ “ฮู้” ของเทพเจ้ามาเป็นเครื่องป้องกัน บางคนนำไปเผาไฟแล้วขงเป็นชาติมีกินแล้วซึ่งปรากฏว่าสามารถเยียวยารักษาโรคให้หายขาดได้ จึงเป็นที่มาแห่งปฐมบทของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในหลักของความเชื่อและค่านิยมของผู้คนในสมัยนั้น ส่วนความขัดแย้งในมิติอื่น ๆ ทั้งในเรื่องของความขัดแย้งในเชิงข้อมูลข้อเท็จจริง เชิงความสัมพันธ์ หรือเชิงโครงสร้างนั้น เมื่อประชาชนเชื่อและศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพว่าสามารถปิดเป่าทุกภัยต่าง ๆ ได้ ทุกปีชาวตลาดปากน้ำโพก็จะร่วมกันจัดงานเฉลิมฉลองและจัดขบวนแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพอย่างยิ่งใหญ่ไปรอบ ๆ ตลาด เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมกันตั้งโต๊ะรับเจ้าและกราบไหว้บูชา ทั้งนี้ในแต่ละปีจะมีคณะกรรมการจัดงานที่เรียกว่า “เถานั่ง” ที่มาจากการคัดเลือกที่อาศัยการเสี่ยงทาย (ป๊ะปวย) มาร่วมกันจัดงานประเพณีดังกล่าว และด้วยความที่คณะกรรมการแต่ละคนซึ่งส่วนใหญ่เป็นพ่อค้า คหบดี เจ้าของกิจการร้านค้า หรือบริษัทห้างร้านได้ถูกเลือกมาโดยวิธีการข้างต้น การจัดงานสืบสานประเพณีแห่เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพจึงเป็นไปด้วยความขัดแย้งและแข่งขัน ทั้งขัดแย้งและแข่งขันกันและกันในคณะกรรมการชุด

¹⁻² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: rattitik_prom@gmail.com, Tel. 091-0247439

เดียวกันในแต่ละปี รวมถึงขัดแย้งและแข่งขันกันกับคณะกรรมการจัดงานประเพณีในปีที่แล้ว ๆ มา รวมถึงความขัดแย้งที่ต่อความความคิดและความคาดหวังของผู้คนทั้งสังคม ทำให้คณะกรรมการแต่ละปีแต่ละรุ่นต่างก็จะมีแรงบันดาลใจและความคาดหวังที่จะทำให้การจัดงานประเพณีแก่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพในแต่ละปีเกิดความยิ่งใหญ่ อลังการ สมบูรณ์และเพียบพร้อมที่สุด เราจึงได้เห็นปรากฏการณ์แห่งความขัดแย้งเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลให้เกิดการสืบสานประเพณีนี้มาอย่างยาวนานนับ 100 ปีจนถึงปัจจุบัน ขณะเดียวกันในทุกถิ่นไธแห่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากดำเนินงานหรือบริหารจัดการจนเกิดประเพณีที่ยิ่งใหญ่ที่สืบสานมาอย่างยาวนานเช่นนี้ กลับไม่มีกลั่นกลืนไธแห่งความขัดแย้งในเชิงผลประโยชน์เกิดขึ้นแต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าทุกคนทุกฝ่ายที่ร่วมกันสืบสานงานประเพณีนี้ต่างก็มีจิตใจที่ตั้งมั่นอยู่ในความเคารพ ความเชื่อ ความศรัทธา และปณิธานอันแน่วแน่เป็นหนึ่งเดียวกันว่าจะจัดงานประเพณีที่สำคัญนี้เพื่อเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพที่ตนเคารพและบูชานั่นเอง

คำสำคัญ: การสืบสาน, ประเพณีแก่เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพ, ความขัดแย้ง

ABSTRACT

The objectives of this academic article was to study the conflict of the continuing of Parknampho Chinese Deities Traditional Parade, 103 years ago of Parknampho Chinese Deities Traditional Parade. The results of the research revealed that Paknampho Chinese Deities Traditional Parade, one famous local custom in Thailand, has been continuously held since 1917 after the outbreak of the plague. Since the medication at that time could not treat the disease, people tried using paper talisman blessed by their respected god, as per their belief, burned the holy paper, mixed with pure water, and drank as the healing potion until all sick people were restored to health. This is the beginning era of the confliction in society's values. There was another disagreement among some people in Paknumpho. This argument had arised from the fact that most of the local people, respecting in god and godness Paknampho believing the god and godness could protect them as well as heal them from any harms, arranged the worship celebration every year. This annual festivity

formed a grand parade moving around the local market which allow people to provide their respects to the god and goodness Paknampho, so called Chao Po Cha Mae Paknumpho. The board members locally called Taonung, principally organizing this celebration, have been chosen by tossing some ritual objects named Puopoe. As the board members are elected from such prediction method, the event organizing has been full with conflictions and competitions. Each of the members tries to be recognized as the best person who could set up the greatest celebration and create the best parade in that year. Moreover, each of them has been yearning to be the most outstanding organizing person for any festive in the history. Thanks to this creatively- conflict atmosphere, we are able to witness this famous local custom for almost 100 years.

Keywords: Continuing, Paknampho Chinese Deities Traditional Parade, Conflicts.

บทนำ

จังหวัดนครสวรรค์หรือเมืองปากน้ำโพ เป็นจังหวัดหนึ่งในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างภาคกลางตอนบน มีเนื้อที่ 9,597 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 1,071,686 คน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 15 อำเภอ 128 ตำบล 1,437 หมู่บ้าน เนื่องจากประชากรของชาวจังหวัดนครสวรรค์มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์จึงก่อให้เกิดประเพณีที่สำคัญ ๆ ที่บ่งบอกถึงควมมีเอกลักษณ์เฉพาะเชื้อชาติแห่งตน ชาวจีนหรือคนไทยเชื้อสายจีนในเมืองนครสวรรค์ก็ถือเป็นอีกชนชาติหนึ่งที่มีวัฒนธรรม ขนบ ธรรมเนียม ประเพณีที่น่าสนใจและน่าศึกษา โดยเมื่อประมาณ 100 กว่าปีที่ผ่านมาชนชาวจีนกลุ่มหนึ่งได้เดินทางเข้ามาตั้งรกรากในตลาดปากน้ำโพ และด้วยความเชื่อที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมของคนเชื้อสายจีนเมื่อมาตั้งรกรากที่นี่ก็จะมีการนำเอาสัญลักษณ์แห่งเทพเจ้าที่ตนเคารพ นับถือ กราบไหว้และบูชา หรือยึดเหนี่ยวทางจิตใจ มาตั้งประจำยังศาลเจ้าที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางในการสักการะกราบไหว้บูชาเพื่อความสิริมงคลและหวังผลให้การทำมาค้าขายมีความเจริญรุ่งเรือง

ปัจจุบันในตลาดปากน้ำโพมีศาลเจ้าสำคัญ ๆ 2 ศาล คือ ศาลเจ้าแม่หน้าผาที่ตั้งอยู่ที่บ้านหน้าผาริมฝั่งแม่น้ำปิงซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของตลาดและเป็นที่เคารพศรัทธาของคนไทยเชื้อสาย

จีนที่สืบเชื้อสายมาจากกวางตุ้ง และศาลเจ้าเจ้าพ่อเทพารักษ์เจ้าแม่ทับทิมซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณจุดบรรจบของแม่น้ำปิงกับแม่น้ำน่านหรือที่เรียกว่าต้นน้ำเจ้าพระยาจะเป็นที่เคารพบูชาของคนไทยเชื้อสายจีนไหหลำ และในแต่ละปีลูกหลานชาวไทยเชื้อสายจีนที่เคารพศรัทธาในเทพเจ้าทั้ง 2 ศาลนี้ก็จะพร้อมใจกันจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพขึ้นในช่วงเทศกาลตรุษจีน โดยเริ่มจัดครั้งแรกในปี พ.ศ.2460 และได้ปฏิบัติสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้พิธีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพส่วนใหญ่จะนิยมจัดขึ้นตรงกับวันขึ้น 4 ค่ำ เดือน 1 ของชาวจีน โดยมีการแห่ในเวลากลางคืนในวัน “ชีวซา” และมีการแห่ในเวลากลางวันเริ่มตั้งแต่เช้ามืดของในวัน “ชีวสี” หรือเช้าวันถัดไป ในขบวนแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ในแต่ละปีนั้นก็จะมีการจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ โดยประกอบไปด้วยขบวนแห่และเชิดมังกรทอง ขบวนเชิดสิงห์โต ขบวนเอ็งกอพะบู๊ นอกจากนี้มีขบวนรณางฟ้า องค์สมมติเจ้าแม่กวนอิม และขบวนดนตรีจีน เป็นต้น

งานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ

ในการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพนั้นคณะกรรมการจำนวน 40 คนที่จะมาร่วมกันดำเนินการจัดงานเพื่อสืบสานประเพณีที่สำคัญและเก่าแก่นี้ ไม่ใช่ใคร คนใด มีความประสงค์จะสมัครมาเป็นก็ได้ การได้มาซึ่งคณะกรรมการจัดงานในแต่ละปีคณะกรรมการชุดก่อน ๆ จะคัดเลือกเอาชื่อบุคคล ร้านค้า หรือบริษัท ห้างร้านที่มีจิตกุศลร่วมบริจาคเงินตั้งแต่ 150 บาทขึ้นไปเพื่อเข้าร่วมสมทบทุนการจัดงานในแต่ละปี เมื่อรวบรวมรายชื่อผู้มีจิตศรัทธาทั้งหมดที่ได้มาแล้วก็จะนำมาแบ่งเป็นชุด ๆ ละ 5 รายชื่อ จากนั้นก็จะให้ผู้ใหญ่ในบ้านเมือง เป็นต้นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนงานราชการ นักการเมือง เป็นต้นแทนในการเสี่ยงทายต่อหน้าองค์เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ โดยการโยนไม้เสี่ยงทายที่มีลักษณะคล้ายกับเม็ดยะมวงหิมพานต์หรือที่เรียกว่า “ปัวะปวย” เพื่อให้เป็นไปตามกติกากำหนดกล่าวคือ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไม้เสี่ยงทายจะต้องออกผลคว่ำอันหงายอัน ส่วนครั้งที่ 3 จะต้องออกผลคว่ำ ๆ ทั้งสองอัน จึงจะถือว่าบุคคล ร้านค้า หรือบริษัท ห้างร้านนั้นได้รับการคัดเลือกเป็นคณะกรรมการจัดงานในแต่ละปี และเมื่อบุคคล ร้านค้า หรือบริษัท ห้างร้านใดได้เป็นคณะกรรมการจัดงานแล้วก็จะต้องมีการว่างวันหรือวันวรรคไปอีก 5 ปีถึงจะมีสิทธิ์ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับความเสี่ยงทางอีกครั้ง

สำหรับขบวนแห่และกิจกรรมที่สำคัญในการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ นั้น ส่วนใหญ่จะนิยมจัดขึ้นตรงกับวันขึ้น 4 ค่ำ เดือน 1 ของชาวจีน โดยมีการแห่กลางคืนในวันชีวซา และมีการแห่กลางวันในวันชีวสี ซึ่งในขบวนแห่ในแต่ละปีก็จะมีการจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ และ

คณะกรรมการแต่ละปีก็จะพยายามส่งเสริม สนับสนุนหรือให้แนวคิดว่าจะต้องพัฒนาอย่างไรจึงจะมีความยิ่งใหญ่กว่าปีที่แล้ว ๆ มา และจะมีกิจกรรมใดมาสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวหลังไหลมาเที่ยวชมงานให้ได้มากที่สุด ฉะนั้นในแต่ละขบวนแห่งทั้งขบวนเชิดสิงห์โตกว่องสิ่ว สิงโตฮากกา สิงโตปักกิ่ง ขบวนเสือไหหลำ ขบวนเอ็งกอพะบู ขบวนรถนางฟ้า ขบวนดนตรีจีน ขบวนองค์สมมติเจ้าแม่กวนอิม รวมถึงขบวนมังกรทองหรือขบวนอื่น ๆ จึงมีการพัฒนานำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทั้งการแสงแสง สี เสียง มาประกอบเพื่อให้เกิดความยิ่งใหญ่อลังการ สร้างความตื่นตาตื่นใจ และตื่นเต้นหวาดเสียวให้กับผู้ที่มาเที่ยวชมงานได้รับความสุขมากที่สุด ตลอดช่วงเวลา 12 วัน 12 คืน เนื่องในงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพซึ่งจัดขึ้นในช่วงเทศกาลตรุษจีนในแต่ละปี นอกเหนือจากจะมีการจัดขบวนแห่งที่ยิ่งใหญ่ตระการตาแล้วในแต่ละวันรอบ ๆ บริเวณงานประชาชนและนักท่องเที่ยวยังสามารถเที่ยวชมกิจกรรม นิทรรศการที่เกี่ยวกับประเพณี ข้างต้นรวมถึงเรื่องราวที่เล่าขานผ่านภาพถ่ายถึงอดีตของเมืองปากน้ำโพ มีการแสดงอุปรากรจีนหรือการแสดงงิ้ว หนังกลางแปลง การแสดงดนตรีนาฏศิลป์และอื่น ๆ นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมสำคัญที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเชื่อ ความศรัทธา จนกลายเป็นการสืบสานมายาวนานก็คือ การกราบไหว้ขอพรเพื่อความสิริมงคลแก่ชีวิต ทั้งการกราบไหว้ฟ้าดิน องค์เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ องค์เจ้าที่ เจ้าเกียนฮ่องเต้ เทพเจ้ากวนอู และเทพเจ้าอื่น ๆ ตามความเชื่อและศรัทธา และกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมสมโภชน์ตลอดงานด้วย

ปฐมบทแห่งความขัดแย้ง (ต้นน้ำ)

ก่อนที่จะมีงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพนั้น ในอดีตเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2460 ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์โดยเฉพาะในเขตตลาดปากน้ำโพที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นได้เกิดภัยพิบัติจากโรคร้ายแรงที่เรียกว่าโรคห่า จนทำให้ประชาชนเกิดการเจ็บป่วยและล้มตายลงจำนวนมาก และด้วยการสาธารณสุขในสมัยนั้นยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บและการรักษาโรคที่จะสามารถแก้ไขหรือยับยั้งความรุนแรงของโรคระบาดได้อย่างทันที่ และการดำเนินการแก้ไขยังไม่มีประสิทธิภาพมากพอ เมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นชาวบ้านต่างพากันหวาดกลัวและพาลูกพาหลานที่เจ็บป่วยไปรักษากับแพทย์แผนปัจจุบัน แพทย์แผนไทย หรือแม้กระทั่งซินแส (หมอจีน) ความเจ็บป่วยก็ยังไม่มิตีท่าว่าจะทุเลาเบาบางลง เมื่อพึ่งพาการรักษาทางโลกและทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้ผู้คนส่วนหนึ่งซึ่งก็เป็นคนไทยเชื้อสายจีนในตลาดปากน้ำโพจึงพากันไปบนบานศาลกล่าวกับเทพเจ้าในศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์เจ้าแม่ทับทิม ว่า ขอให้เทพเจ้าช่วยปกป้องโรคภัยให้หายไป

จากสังคม พร้อมกันนั้นเมื่อกลับออกจากศาลยังได้ถือกระดาษยันต์ หรือ “ฮู้” จากศาลกลับไปปิดหน้าบ้านและเผาเอาเจ้ากระดาษยันต์มาขงเป็นชาติตีมกน พร้อมกันนั้นยังนำน้ำขี้เถ้าดังกล่าวไปประพรมเพื่อปัดเป่าโรคร้ายไปทั่วตลาด ผลปรากฏว่าโรคระบาดที่เกิดขึ้นได้อันตรธานหายไปจากสังคมอย่างน่าอัศจรรย์ และเป็นที่มาของเสียงเล่าลือของความศักดิ์สิทธิ์และปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่นั้นมาชาวไทยเชื้อสายจีนในตลาดปากน้ำโพทั้งจีนแต้จิ๋ว กวางตุ้ง จีนแคะ และจีนไหหลำจึงได้พร้อมใจกันจัดงานเฉลิมฉลองโดยการจัดขบวนแห่และการละเล่นตามขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่สืบสานกันมาไปรอบ ๆ ตลาดปากน้ำโพเพื่อเสริมมงคลแก่ทุกคนในช่วงเทศกาลตรุษจีน ขณะเดียวกันในอดีตเคยมีการจัดขบวนแห่ทางเรือด้วยแต่ในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนให้เหลือขบวนแห่เพียงทางบกทางเดียวเท่านั้น โดยจัดขบวนแห่รอบตัวตลาดทั้งภาคกลางวันและภาคกลางคืนในวันชีวาและชีวลี

ปรากฏการณ์แห่งความเชื่อและความศรัทธาที่เกิดขึ้นถือเป็นปฐมบทแห่งความขัดแย้งที่มาจาก **ความเชื่อและค่านิยม** (วันชัย วัฒนศัพท์, 2537) ซึ่งในทางมานุษยวิทยานั้นเห็นว่าความขัดแย้งเป็นผลมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคล ครอบครัว เชื้อชาติ ชุมชน หรืออาจเป็นกลุ่มของแนวคิดทางองค์กรทางการเมือง เผ่าชน หรือศาสนา ถัดความขัดแย้งอาจเกิดจากความปรารถนาหรือเป้าหมายที่ไปด้วยกันไม่ได้ (Laura Nader, 1968) และเป็นปัญหาความขัดแย้งในเรื่องของระบบความเชื่อและความแตกต่างในค่านิยม ประเพณี ประวัติศาสตร์ ศาสนา โลกทัศน์ ความเชื่อต่างกัน การให้ความสำคัญที่ต่างกัน การมีเกณฑ์ประเมินต่างกัน มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมต่างกัน หรือมีภูมิหลังส่วนบุคคลต่างกัน ทั้งนี้อาจกล่าวโยงไปถึงการที่มีพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ต่างกันของสิ่งต่าง ๆ ด้วย และในมิตินี้ความเชื่อของชาวตลาดปากน้ำโพเมื่อ 100 ปีที่ผ่านมาก็มีความขัดแย้งใน 2 ทางเลือกที่จะดูแลรักษาพยาบาลบุตรหลานหรือคนที่ตัวเองรักให้รอดพ้นจากโรคทำ เมื่อทำการรักษาพยาบาลตามแนวทางของแพทย์แผนปัจจุบัน ณ ขณะนั้นไม่ได้ผลตามที่ต้องการและปรารถนาประชาชนและคนในตลาดปากน้ำโพส่วนหนึ่งจึงต้อง ๆ หันไปพึ่งพายันต์หรือฮู้ของเทพเจ้าที่ตนเองเคารพนับถือมาเป็นทางออกและใช้เพื่อการบำบัดรักษา ซึ่งผลปรากฏว่าสามารถทำให้โรคร้ายสามารถทุเลาเบาบางหรือหายขาดได้ก็ยิ่งทำให้ผู้คนเกิดความเคารพศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ ขณะเดียวกันก็เริ่มเกิดระยะห่างทางความสัมพันธ์กับการดูแลรักษาโรคของแพทย์แผนปัจจุบัน ณ เวลานั้นมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเกิดความขัดแย้งขึ้นในความคิดและความเชื่อว่าการรักษาพยาบาลตามแนวทางของแพทย์แผนปัจจุบันในขณะนั้นไม่สามารถพึ่งพาได้นั่นเอง

หุติยแห่งความขัดแย้ง (กลางน้ำ)

ในการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพนั้นคณะกรรมการจำนวน 40 คนที่จะมาร่วมกันจัดงานเพื่อสืบสานประเพณีที่สำคัญและเก่าแก่นี้ จะมาจากการคัดเลือกเอาชื่อบุคคลร้านค้า หรือบริษัท ห้างร้านที่มีจิตกุศลร่วมบริจาคเงินตั้งแต่ 150 บาทขึ้นไปเพื่อเข้าร่วมสมทบทุนการจัดงานในแต่ละปี มาทำพิธีเสี่ยงทายต่อหน้าองค์เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพ โดยการโยนไม้เสี่ยงทายที่เรียกว่า “ปั่วปวย” เมื่อได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการในแต่ละชุดแล้ว ผู้ที่ได้รับเลือกก็จะมีการประชุมกันเพื่อลงมติหาผู้ที่จะเป็นประธานคณะกรรมการจัดงานและกรรมการฝ่ายต่าง ๆ โดยเบื้องต้นจะพิจารณาจากความถนัดและความเหมาะสมเป็นเกณฑ์ แต่เนื่องด้วยการที่บุคคลร้านค้า รวมถึงตัวแทนจากบริษัท ห้างร้านที่ได้รับเลือกจากการเสี่ยงทายมีความหลากหลายด้วยปัจจัยส่วนบุคคล และมีความเป็นผู้นำ มีความเชื่อมั่น หรือมีความเป็นส่วนตัวสูง ทั้งนี้เพราะส่วนใหญ่ต่างก็เป็นพ่อค้าคนดีและนักธุรกิจ จึงส่งผลให้การรวมตัวกันเป็นองค์การที่จะต้องมียศการบังคับบัญชา มีการจัดแบ่งขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ เป็นต้นว่า ฝ่ายจัดหารายได้และสิทธิประโยชน์ ฝ่ายจัดซื้อจัดจ้าง ฝ่ายพิธีการศาลเจ้า ฝ่ายกำหนดกิจกรรม ฝ่ายสถานที่และการจราจร ฝ่ายพัสดุและกำกับศิลป์ ฝ่ายอำนวยการและการสื่อสารองค์กร ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและพยาบาล ฝ่ายประชาสัมพันธ์ หรือฝ่ายการแสดง ในบางครั้งก็เกิดปัญหาในการจัดวางบุคคลผู้รับผิดชอบ

หากเราจะมองถึงกระบวนการจัดองค์การที่นำมาซึ่งการบริหารจัดการที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล หลักการสำคัญเบื้องต้นมีคำกล่าวไว้ว่า ควรมีการวางตัวบุคคลให้ถูกกับงาน หรือให้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ หรือมีความเชี่ยวชาญในด้านนั้นได้มีโอกาสที่จะแสดงออกถึงศักยภาพที่มีอยู่ และจำทำให้ผลของงานที่จะเกิดขึ้นนั้นก็จะไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้วางไว้ ขณะเดียวกันในทางกลับกันถ้าหากมีการจัดวางบุคคลเข้าสู่ในระบบองค์การที่ไม่ตรงตามความรู้ ความสามารถหรือความเชี่ยวชาญที่มี ผลของงานก็อาจจะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ได้ หรือถ้าหากจะเป็นได้ก็อาจจะต้องสูญเสียทรัพยากรทางการบริหารและเวลามากกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้การจัดองค์การในลักษณะนี้ของคณะกรรมการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพหากมองในเชิงวิเคราะห์ตามมูลเหตุข้างต้นถือว่ามีความเสี่ยงสูงมากที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จ ขณะเดียวกันก็มีโอกาสสูงมากที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้นในองค์การ เป็นต้นว่าความขัดแย้งในเชิงข้อมูลข้อเท็จจริงที่แต่ละคนแต่ละหน่วยงานที่มาร่วมกันทำงาน อาจจะมีความรู้

ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เมื่อมาทำงานร่วมกันก็ต้องมีการโต้แย้งกันในทางข้อมูลซึ่งก็สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกเวทีที่มีการประชุม อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น

ในส่วนของมิติความขัดแย้งใน **เชิงโครงสร้าง** (Structural Conflict) ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความสุ่ม รอบคอบ เยือกเย็น รวมอาจจะต้องใช้เวลาในการสร้างการยอมรับถึงความเป็นผู้นำและภาวะผู้นำที่สมาชิกที่เป็นกรรมการคนใดคนหนึ่ง ซึ่งอาจจะมีโอกาสได้รับเสียงข้างมากเลือกหรือสนับสนุนให้เป็นผู้นำหรือประธานคณะกรรมการจัดงาน ในบางปีการเลือกประธานคณะกรรมการก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและลงตัว แต่บางปีก็มีผู้ที่มีบารมีที่มีความพร้อมประกาศขันอาสาที่จะนำพาคณะกรรมการที่มีมากกว่า 2 คน ก็จะส่งผลให้การคัดเลือกประธานกรรมการในปีนั้นก็จะเป็นไปด้วยความเข้มข้นถึงขั้นขอให้มีการเปิดแสดงวิสัยทัศน์ก่อนการลงมติเลือกตั้ง ซึ่งธรรมชาติแล้วหลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันย่อมมีทั้งผู้ที่แพ้และผู้ทีชนะ และเมื่อมีผู้สมหวังก็ย่อมมีผู้ผิดหวัง ฉะนั้นปัญหาความขัดแย้งที่ดูเหมือนจะยุติลงได้ตามผลการเลือกตั้ง หากแต่หากมองลงลึกลงไปจะพบว่าจุดยุติหรือการเลือกตั้งในครั้งนั้นอาจจะเป็นชนวนหรือจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในรอบใหม่และรอบต่อ ๆ ไป และทำให้การจัดงานประเพณีในปีนั้นจะมีบริหารและฝ่ายตรวจสอบหรือมีฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลเกิดขึ้นในแทบทุกเวทีของการประชุมคณะกรรมการจัดงาน ซึ่งบรรยากาศความขัดแย้งที่มีขึ้นข้างต้นสอดคล้องกับแนวคิดของ Max Weber (1968) ที่บอกว่าความขัดแย้งมักจะเกิดจากการกระทำของบุคคลที่ต้องการที่จะบรรลุความปรารถนาของตนเกิดปะทะกับการต่อต้านของอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลาย ๆ กลุ่ม และความขัดแย้งยังเป็นผลมาจากการมีทรัพยากรหรือรางวัล (ตำแหน่ง) อย่างจำกัดจนเกิดการแข่งขัน" (Competition) แย่งชิง และในการแข่งขันนั้นถึงแม้จะมีกฎหรือกติกาที่ทุกฝ่ายยอมรับ แต่การแพ้-ชนะก็จะเป็นชนวนสำคัญที่นำมาซึ่งความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นในครั้งต่อ ๆ ไปด้วย ในเรื่องเดียวกันนี้ Ralf Dahrendorf (1959) มองว่าปัจจัยที่เป็นรากฐานของการขัดแย้งนั้นอยู่ที่อำนาจของชนชั้นมีอยู่ที่เศรษฐกิจ และความขัดแย้งเป็นสาระของระบบกลุ่มหรือสังคมที่มีผู้มีอิทธิพลและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอิทธิพล ฉะนั้นกลุ่มอำนาจที่เหนือกว่าก็มีความพยายามที่จะรักษาอำนาจของตนเอาไว้ ในขณะที่กลุ่มที่มีอำนาจที่น้อยกว่าหรือด้อยกว่าก็มีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงหรือโค่นล้มอำนาจของกลุ่มที่เหนือกว่าอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้หากวิเคราะห์ในเชิงลึกจะพบว่าคณะกรรมการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพส่วนใหญ่ๆ นั้นได้ถูกเลือกมาจากพ่อค้า คหบดี ที่มีอาณาจักรทางธุรกิจ มีฐานะร่ำรวยและมีความพร้อม เมื่อถูกเสี่ยงทายหรือถูกเลือกเข้ามาเป็น

คณะกรรมการ ภาพแห่งความเป็นผู้นำทางองค์กรธุรกิจที่มีเอกลักษณ์ มีความเป็นตัวตนและมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง บางครั้งจึงเป็นเรื่องยากที่อาจจะต้องยอมรับบทบาทในการเป็นผู้ตาม ทำให้หลายคนจึงมีความพยายามที่จะเข้าสู่สนามแห่งการแข่งขันแย่งชิงตำแหน่งประธานหรือหัวหน้าคณะกรรมการจัดงานในฝ่ายต่าง ๆ ให้นั่นอยู่เสมอ

การจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพยังมีมิติของ **ความขัดแย้งด้านความสัมพันธ์** (Relationship Conflict) ปรากฏร่องรอยให้ได้พบเห็นในแต่ละปี ซึ่งปัญหาความขัดแย้งในมิตินี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับเรื่องของบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่ต่างกันของคนที่มาทำงานร่วมกัน เมื่อร่วมกันทำงานมากขึ้นหรือการทำงานเริ่มเข้มข้นและเข้มงวดมากขึ้นตามกรอบระยะเวลา อาจจะมีบางปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำซาก หรือมีวิธีการทำงานและกระบวนการคิดที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างกันในบางเรื่อง ประกอบกับสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วว่าคณะกรรมการแต่ละคนที่ถูกเลือกเข้ามาทำงานนั้นอาจจะมีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ หรือมีมุมมองที่แตกต่างกัน และ/หรืออาจจะขาดทักษะการสื่อสารที่ดีต่อกัน สุดท้ายก็จะนำมาซึ่งปัญหาความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับมิติความสัมพันธ์เกิดขึ้น ในเรื่องนี้ Georg Simmel (1955) นักสังคมวิทยาชาวเยอรมันได้ชี้ให้เห็นว่าความขัดแย้งเป็นปฏิสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง (Sociation) ที่เกิดขึ้นในกลุ่มที่สมาชิกมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ซึ่ง Georg Simmel ยังเชื่อว่าความขัดแย้งระหว่างสองฝ่ายแสดงให้เห็นถึงลักษณะความสัมพันธ์และความสามัคคีกลมเกลียวภายในกลุ่ม ขณะเดียวกันความกลมเกลียวภายในกลุ่มก็เป็นอีกสาเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งได้เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ David L. Brow (1983) ที่มองว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในมิตินี้เป็นสภาพการที่เกิดขึ้นเมื่อมีสองฝ่ายหรือมากกว่าสองฝ่ายที่ต้องทำงานโดยพึ่งพาอาศัยกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน มีความเห็นที่ไปด้วยกันไม่ได้หรือไม่สอดคล้องกัน หรืออาจมีพฤติกรรมที่ไม่ลงรอยกัน หรือมีพฤติกรรมที่ไปด้วยกันไม่ได้ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่มีความสนใจแตกต่างกัน พฤติกรรมที่ไปด้วยกันไม่ได้ในที่นี้หมายถึงการกระทำของฝ่ายหนึ่งตั้งใจไปยับยั้ง สกัดกั้น หรือสร้างความคับข้องใจให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นตามกรอบแนวคิดของ Stephen P. Robbins (1983) หรือเป็นพฤติกรรมที่มีความแตกต่างระหว่างจุดประสงค์ ความเชื่อ ค่านิยมระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล (ศูนย์สันติวิธีและธรรมาภิบาล, 2545) หรืออาจเพราะเกิดความไม่เห็นพ้องต้องกันระหว่างสมาชิกขององค์การซึ่งยังคงมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือทำงานอยู่ด้วยกันจึงส่งผลให้เกิดมิติของความขัดแย้งในด้านนี้เกิดขึ้นได้ (อรุณ รักธรรม, 2537) ซึ่งก็ไม่ใช่เฉพาะในคณะกรรมการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพเท่านั้น หากแต่ในความเป็นจริงเราจะมา

สามารถพบกับปัญหาความขัดแย้งในลักษณะนี้ได้ตั้งแต่ระดับสถาบันครอบครัว องค์กร ชุมชน สังคม ประเทศชาติ หรือในทั้งโลกนี้ที่มีการติดต่อสื่อสารหรือมีความสัมพันธ์ต่อกันด้วย

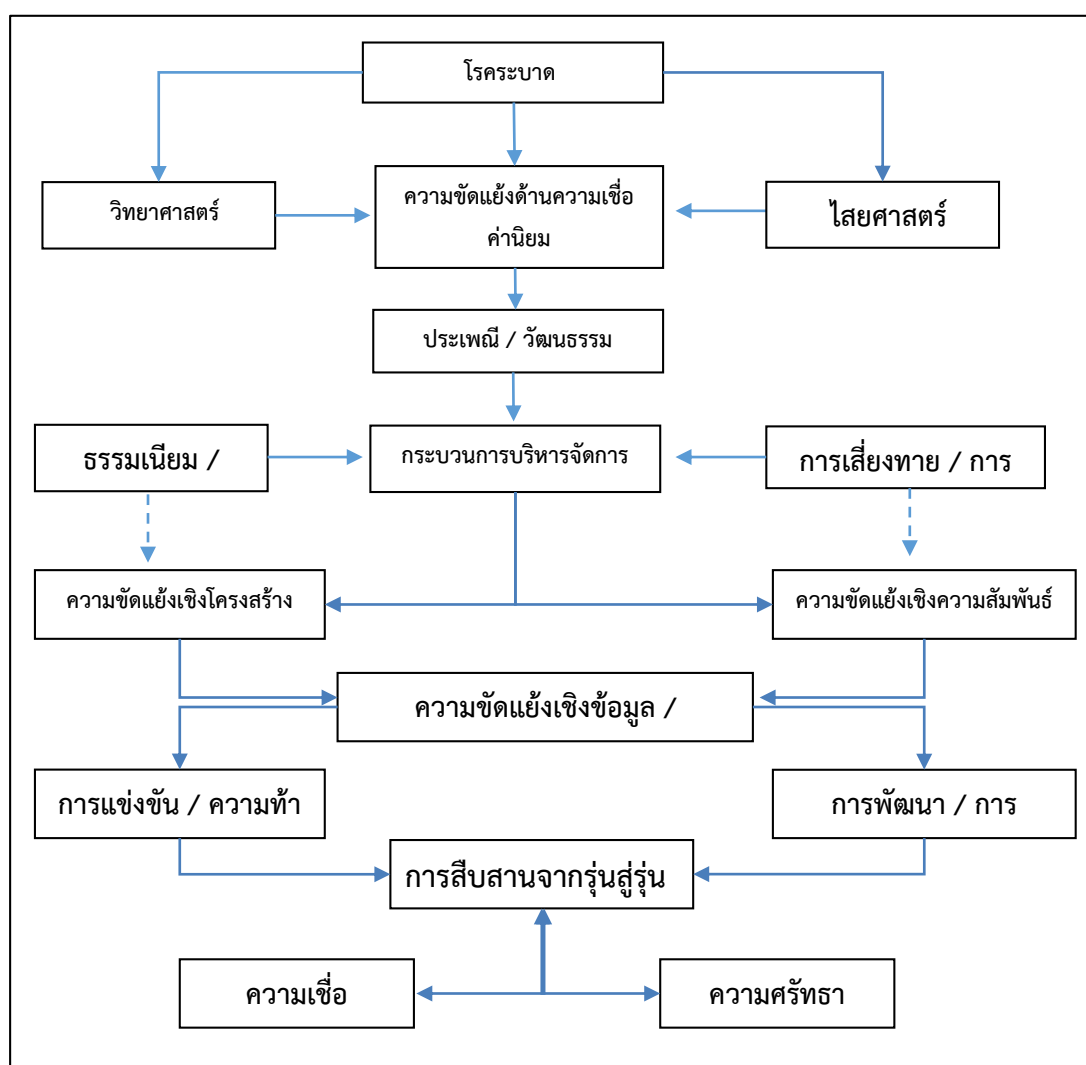
ตติยแห่งความขัดแย้ง (ปลายน้ำ)

ในการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพที่มีการสืบสานมานานนับ 100 ปีนั้น สิ่งที่เราพบเห็นร่องรอยของความขัดแย้งในตอนท้าย ๆ ในการจัดงาน คือ ความขัดแย้งใน **ด้านข้อมูล ข้อเท็จจริง (Data Conflict)** ซึ่งเป็นความขัดแย้งในข้อมูลข่าวสารที่มีเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ออกไปแล้วมีการตีความที่ไม่ตรงกับประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร จึงส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในเชิงข้อมูลข้อเท็จจริงที่ไม่ตรงกันหรือขัดกัน รวมถึงประเด็นปัญหาของข้อมูลข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนที่คาดการณ์ว่าการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพจะต้องยิ่งใหญ่ตระการตาอย่างนั้น อย่างนี้ของผู้ที่จะมาเที่ยวชม แต่พอมาพบเห็นแล้วกลับไม่เป็นไปตามจินตนาการ ตามความคาดหวัง หรือคำกล่าวอ้างเล่าขาน ทั้งนี้ในทางจิตวิทยา Jame G. March and Herbert A. Simon (1958) มองว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นตามลักษณะข้างต้นเป็นความล้มเหลวของกลไกพื้นฐานในการตัดสินใจของบุคคลที่มีประสบการณ์ต่างกันในการเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ และเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลจะต้องตัดสินใจ ขณะเดียวกัน Lowrence F. Shaffer and Edward J. Shoben (1965) ยังมองว่าความขัดแย้งในลักษณะนี้ยังเป็นการเร่งเร้าของความเป็นปฏิกิริยาต่อกัน อันเกิดจากความต้องการที่ไม่สอดคล้องกันหรือความต้องการที่ไปด้วยกันไม่ได้ และยังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติระหว่างบุคคลที่มีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ได้นำไปสู่ความขัดแย้งตามแนวคิดของ Allan C. Filley (1975) ด้วย ทั้งนี้ปัญหาความขัดแย้งในมิตินี้มักจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงสนทนาหรือสภาวภาพของชาวตลาดปากน้ำโพหรือคนทั่ว ๆ ไปที่ให้ความสำคัญและให้การยอมรับในงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่ประเพณีนี้ และก็จะเป็นอย่างนี้ทุก ๆ ปีที่อาจจะมีการกล่าวกันว่า ปีนี้จัดดีกว่าปีที่แล้ว? หรือปีที่แล้วจัดดีกว่าปีนี้? หรือปีหน้าจะจัดดีหรือยิ่งใหญ่กว่าปีนี้? และอีกสารพัดคำถามหรือข้อสงสัยในข้อมูลข้อเท็จจริง แต่หากมองลงไปเชิงลึกก็จะพบว่าความขัดแย้งในมิตินี้ถือเป็นเสน่ห์สำคัญที่ทำให้การจัดงานแต่ละปีต้องมีเป้าหมายว่าจะต้องยิ่งใหญ่ อลังการ ทั้งนี้เพราะยังขัดแย้งในข้อมูลข้อเท็จจริงมากเท่าไร งานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพก็จะจัดได้ดีหรือยิ่งใหญ่ขึ้นเท่านั้น เพราะข้อขัดแย้งหรือข้อสงสัยเหล่านี้จะทำให้คณะกรรมการจัดงานทุก ๆ ปี และทุก ๆ รุ่นมีแรงบันดาลใจเช่นเดียวกันก็คือ จะต้องจัดงานให้ยิ่งใหญ่เพื่อลบคำสบประมาท

รวมถึงคำกล่าวอ้าง หรือข่าวลือในทางเสียหายต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการถวายเป็นเกียรติแด่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพที่ทุกคนเคารพบูชาตนเอง

บทสรุปจากความขัดแย้งสู่การพัฒนาอย่างสร้างสรรค์

จากการก่อเกิดประเพณีอันยิ่งใหญ่ของลูกหลานคนไทยเชื้อสายจีนในตลาดปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความขัดแย้งที่ส่งผลไปสู่การสร้างสรรค์และพัฒนา รวมถึงมีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ทำให้เกิดองค์ความรู้ที่ได้จากประเพณีข้างต้นนี้ ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์

จากแผนภาพอธิบายได้ว่า งานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพที่มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2460 หลังจากที่เกิดโรคห่าระบาด และรักษาพยาบาลกับทางการแพทย์แผนปัจจุบันในขณะนั้นไม่หายขาด ผู้คนจึงนำยันต์หรือ “ฮู้” ของเทพเจ้าในศาลเจ้าที่นับถือมาเผาไฟแล้วแช่น้ำดื่มกินจนปรากฏว่าโรคหายขาด จึงเป็นที่มาแห่งปฐมบทของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในหลักของความเชื่อและค่านิยมของผู้คนในสมัยนั้น และนำไปสู่การจัดงานประเพณีแห่เฉลิมฉลองในทุก ๆ ปีเพื่อเป็นการเสริมสร้างความสิริมงคลให้กับทุก ๆ คนที่มีความเชื่อและศรัทธาในองค์เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ จากนั้นงานประเพณีมีความยิ่งใหญ่และได้รับความนิยมมากขึ้น จึงเกิดระบบและกระบวนการในการบริหารจัดการโดยการสรรหาคณะกรรมการกลางเข้ามาทำหน้าที่ ด้วยกระบวนการสรรหาที่อาศัยการเสี่ยงทาย “ป๊ะปวย” เพื่อเปิดโอกาสให้ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะต้องตั้งอยู่บนฐานความเชื่อและธรรมเนียมที่ว่าแล้วแต่เจ้าจะเลือกและทุกคนก็ยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติแบบนี้มาช้านานแล้ว

ส่วนความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในการจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพนั้น สิ่งที่พบเห็นในกระบวนการบริหารจัดการคือ ความขัดแย้งในเชิงโครงสร้าง ความขัดแย้งในเชิงความสัมพันธ์และความขัดแย้งในเชิงข้อมูลข้อเท็จจริงที่ติดตามมาในตอนท้าย ๆ ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากว่าเมื่อประชาชนเกิดความเชื่อและศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพว่าสามารถปัดเป่าทุกข์ภัยต่าง ๆ ได้ ทุกปีชาวตลาดปากน้ำโพก็จะร่วมกันจัดงานเฉลิมฉลองและจัดขบวนแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพอย่างยิ่งใหญ่ไปรอบ ๆ ตลาดเพื่อให้ประชาชนได้ร่วมกันตั้งโต๊ะรับเจ้าและกราบไหว้บูชา และในแต่ละปีจะมีคณะกรรมการจัดงานที่เรียกว่า “เถานั่ง” ที่มาจากการคัดเลือกที่อาศัยการเสี่ยงทาย (ป๊ะปวย) มาร่วมกันจัดงานประเพณีดังกล่าว และด้วยความที่คณะกรรมการแต่ละคนแต่ละท่านซึ่งส่วนใหญ่เป็นพ่อค้า คหบดี เจ้าของกิจการร้านค้า หรือบริษัทห้างร้านได้ถูกเลือกมาโดยวิธีการข้างต้น เมื่อมาทำงานร่วมกันภาพแห่งความเป็นผู้นำทางองค์กรธุรกิจที่มีเอกลักษณ์ มีความเป็นตัวตน และมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง บางครั้งจึงเป็นเรื่องยากที่อาจจะต้องยอมรับบทบาทในการเป็นผู้ตาม ฉะนั้นจึงส่งผลให้การจัดงานสืบสานประเพณีแห่เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพจึงเป็นไปด้วยความขัดแย้งและแข่งขัน ทั้งขัดแย้งและแข่งขันกันและกันในคณะกรรมการชุดเดียวกันในแต่ละปี รวมถึงขัดแย้งและแข่งขันกันกับคณะกรรมการจัดงานประเพณีในปีที่แล้ว ๆ มา ทั้งนี้คณะกรรมการแต่ละปีแต่ละรุ่นต่างก็มีแรงบันดาลใจและหวังผลให้การจัดงานประเพณีแห่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ปากน้ำโพในแต่ละปีเกิดความยิ่งใหญ่ อลังการ สมบูรณ์และเพียบพร้อมที่สุด เราจึงได้เห็นปรากฏการณ์แห่ง

ความขัดแย้งเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลให้เกิดการสืบสานประเพณีนี้มาอย่างยาวนานนับ 100 ปีจนถึงปัจจุบัน และเราจะสัมผัสได้ในทุกกลิ่นไอแห่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากดำเนินงานหรือบริหารจัดการจนเกิดประเพณีที่ยิ่งใหญ่และสืบสานมาอย่างยาวนานเช่นนี้ และหากเราจะศึกษาลึกลงไปอีกเราจะพบว่าการจัดงานประเพณีอันศักดิ์สิทธิ์ประเพณีนี้ของชาวปากน้ำโพจะไม่มีการสืบสานงานขัดแย้งในเชิงผลประโยชน์เกิดขึ้นแต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าทุกคน ทุกฝ่าย ที่ร่วมกันสืบสานงานประเพณีที่สำคัญนี้ มีจิตใจที่เคารพบูชาและผูกโยงด้วยความเชื่อ ความศรัทธา และด้วยปณิธานอันแน่วแน่เป็นหนึ่งเดียวกันของคณะกรรมการจัดงาน (Shared values) ที่มีเป้าหมายเป็นหนึ่งเดียวกันว่าจะจัดงานประเพณีที่สำคัญนี้แต่เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ที่ตนเคารพและบูชา ฉะนั้นเมื่อผู้ที่เป็นคณะกรรมการได้ถูกเลือกเข้ามาทำงานแล้ว ทุกคน ทุกฝ่ายก็จะทุ่มเทลงกาย พลังใจ ตั้งมั่นและตั้งใจที่จะอุทิศตัว เสียสละทั้งเวลา ทรัพย์ โอกาส และอื่น ๆ โดยไม่ได้หวังผลประโยชน์ส่วนตน แต่หากทุกคนมุ่งหวังให้เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ต่อชุมชนและสังคม และเหนือสิ่งใดก็คือ ความเชื่อ ความศรัทธา ที่มีต่อองค์เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ ที่ทุกคนเชื่อว่าหากได้รับเลือกให้เป็นคณะกรรมการจัดแล้ว นั่นคือสิริมงคลของชีวิต ของครอบครัว และวงศ์ตระกูลที่ครั้งหนึ่งในชีวิตนี้ได้มีโอกาสมาทำงานรับใช้เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ที่ตนเคารพและศรัทธานั้นเอง

เอกสารอ้างอิง

- วันชัย วัฒนศัพท์. (2537). *ความขัดแย้ง: หลักการและเครื่องมือแก้ปัญหา*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์ศิริภักดิ์ออฟเซ็ท.
- ศูนย์สันติวิธีและธรรมาภิบาล. (2545). *การมีส่วนร่วมของสาธารณชนและการจัดการความขัดแย้ง*. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- อรุณ รักธรรม. (2537). *องค์การ: พฤติกรรมความขัดแย้ง*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Brow, D.L. (1983). *Managing Conflict at Organizational Interfaces*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Dahrendorf, R. (1959). *Class and Class Conflict in Industrial Society*. California: Stanford University Press.

- Filley, A.C. (1975). *Interpersonal Conflict Resolution*. Glenview, Illinois: Scott. Foresman and company.
- March, J.G. and Herbert, A.S. (1958). *Organizations*. New York: John Wiley and Sons.
- Nader, L. (1968). Conflict: Anthropological Aspect. *International Encyclopedia of the Social Sciences*. New York: Macmillan.
- Robbins, S.P. (1983). *Organizations Behavior: Concepts, Controversies, and Applications*. (2nd ed). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Shaffer, L.F. and Shoben, E.J. (1965). *The Psychology of Adjustment*. Boston: Houghton Mifflin.
- Simmel, G. (1955). *Conflict and the Web of Group Affiliations*. Kurt H. Wolf (tran). Glencoe Illinois: Free Press.
- Weber, M. (1968). *Economy and Society*. New York: Bedminster Press.

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการกับอัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

Strategic Management and Identities of Royal Police Cadet

เชียรไชย ยักทะวงษ์¹ และพงศ์กุลธร โจนวีรุฬห์²

Theanchai Yaktavong and Phongkultorn Rojviroon

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษายุทธศาสตร์การบริหารจัดการกับอัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผลการศึกษา พบว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิชาชีพตำรวจ ที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งเน้นการพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ 3 ด้าน ได้แก่ การสร้างคนเก่ง การสร้างคนดี และการสร้างความสุข โดยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอัตลักษณ์ทั้ง 3 ด้านนั้น ใช้กรอบแนวคิดของแมคคินซี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างหน้าที่รับผิดชอบ ด้านกลยุทธ์ ด้านระบบการบริหารจัดการ ด้านบุคลากรของโรงเรียน ด้านทักษะการสอน ด้านรูปแบบการเรียนการสอนและด้านค่านิยมร่วม

คำสำคัญ: 7S ของแมคคินซี; ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ; อัตลักษณ์

Abstract

The objectives of this research was Strategic Management and Identities of Royal Police Cadet. The results of the research revealed that; Royal Police Cadet Academy is home of Thai police officers who have role and responsibility for educating police student. The missions of Royal Police Cadet Academy focused on

¹ บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน); Siam Cement Group

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail theanchy@gmail.com, Tel. 090-5255495

identity development in 2017-2011. An identities of police officers are formed at the time they were police student in 3 aspects of head, heart and home with strategic management in 7S components of McKinsey that consists of Structure, Strategy, System, Staff, Style, Skill, and Shared values.

Keywords: 7S Model of McKinsey; Strategic Management; Identity

บทนำ

องค์กรตำรวจถือเป็นกลไกสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสังคม มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อำนาจความยุติธรรมในคดีความ การบริการสังคม และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในหลายด้าน บทบาทของตำรวจมักจะเกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน เพราะตำรวจคือ ผู้ช่วยเหลือ ฟังพาเมื่อประชาชนมีเหตุทุกข์ภัย ในขณะเดียวกันลักษณะงานของตำรวจก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิเสรีภาพในการดำเนินชีวิตของประชาชน เนื่องจากตำรวจคือผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ที่จะต้องดูแลบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมที่ผ่านมาการทำงานของตำรวจถูกวิจารณ์ทั้งในแง่บวก และแง่ลบ การศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของตำรวจ ในมุมมองฝ่ายตำรวจจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการพัฒนาปรับปรุง และช่วยกันคิดหาวิธีปฏิบัติต่อกันอย่างสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ร่วมกันต่อไปในอนาคต อันจะส่งผลและเป็นประโยชน์ทั้งต่อประชาชนและต่อภาพลักษณ์ของตำรวจ

ตำรวจเป็นสถาบันพื้นฐานที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนทั่วไป และผู้ประกอบการภาคธุรกิจเอกชน ว่าจะได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความเป็นธรรมจากการอำนวยความยุติธรรมทางอาญา ได้รับการคุ้มครองสิทธิที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ เช่น ทรัพย์สินทางปัญญา อาชญากรรมองค์การ อาชญากรรมและการลักขโมย ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นผ่านการเดินทาง การติดต่อผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้การกระทำผิดของอาชญากรที่สามารถเกิดขึ้นโดยไร้ข้อจำกัดด้านพรมแดนเช่นกัน รวมทั้งความก้าวหน้าด้านวิทยาการ นวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น อาจเป็นเครื่องมือหรือช่องทางให้เกิดการกระทำผิดในรูปแบบใหม่

กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ (2551) กำหนดบทบาท และหน้าที่ของ ตำรวจ มีดังต่อไปนี้

1. การป้องกัน (Prevention) โดยปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุกด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น งานสายตรวจออกตรวจป้องกันภัย งานสืบสวนหาข่าว งานตำรวจชุมชนมวลชนสัมพันธ์ ฯลฯ ซึ่งจะมีลักษณะดังนี้

1.1 การป้องกันอาชญากรรม เป็นมาตรการปกป้องคุ้มครองสวัสดิการให้แก่ประชาชนก่อนที่เหตุร้ายจะเกิดขึ้น ป้องกันไม่ให้บุคคลหรือองค์กรอื่นใดมีการละเมิด กฎหมาย การก่ออาชญากรรม สร้างความเดือดร้อน ความเสียหายในร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

1.2 การป้องกันความเสียหาย เป็นการป้องกันความเสียหาย หรือ สูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นกับร่างกาย ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ทั้งที่เกิดจากการกระทำหรือไม่ใช่การกระทำของมนุษย์โดยเจตนาหรือไม่เจตนา เช่น การป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ จากงานจราจร สายไฟฟ้าชำรุด ฝ่าท่อแตกชำรุดในทางสัญจร ต้นไม้ล้มกีดขวางทางสัญจร ฯลฯ บางกรณีตำรวจอาจต้องเข้าไปช่วยแก้ไขหรือบรรเทาเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นโดยตรง เช่น สัตว์หรือผู้มีพิษเข้าบ้าน หรืออาจจะต้องติดต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้ามาแก้ไขดำเนินการแทน

2. การปราบปราม (Suppression) เป็นหน้าที่ภายหลังจากมีเหตุการณ์ร้ายหรืออาชญากรรมเกิดขึ้นแล้วในการติดตามจับตัวคนร้ายบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายหรือผลร้ายที่เกิดขึ้นซึ่งการปราบปรามทำได้หลายวิธี เช่น ตั้งแต่การเข้าระงับเหตุทะเลาะวิวาทเล็กน้อยก่อนที่จะรุกรามไปมากหรือติดตามสืบสวนหรือสอบสวน เพื่อจะสามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษ ถ้าสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วเพียงใด ก็จะสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา อบอุ่นใจให้กับประชาชนที่มีต่อการทำงานตำรวจมากขึ้นเท่านั้น

3. คุ้มครองสิทธิของบุคคล (Protection) เป็นหน้าที่ ให้ความคุ้มครองสิทธิของบุคคลมิให้ถูกละเมิดโดยบุคคลอื่น ต้องเข้าไประงับยับยั้งการกระทำที่ล่วงละเมิดสร้างความเดือดร้อนเสียหายให้เกิดขึ้น เช่น การเปิดวิทยุดัง การเผาหญ้า ขยะที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่คนอื่น

4. การให้บริการ (Service) หน้าที่ให้บริการเป็นสิ่งส่งเสริม การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้ได้ผลดีสามารถลดเงื่อนไขที่เป็นสาเหตุ อาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมหรือเหตุร้ายหรือความเดือดร้อนเสียหาย ได้ทั้งในทางตรงและทางอ้อม

ตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (มีชัย สี่เจริญ และคณะ, 2559) มุ่งเน้นให้จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้คู่คุณธรรม ยึดผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ประกอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ที่จัดทำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิทางการศึกษาตามระบบการเรียนรู้กับคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อให้มีสมรรถนะและมีเส้นทางความก้าวหน้าในวิชาชีพที่ชัดเจน อีกทั้งยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 ต้องการสร้างความเป็นตำรวจมืออาชีพเพื่อความผาสุกของประชาชน โดยให้ข้าราชการตำรวจมีสมรรถนะสูงในการปฏิบัติหน้าที่ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมทุกระดับให้สอดคล้องสนับสนุนยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง กระแสยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) และยุคทุนมนุษย์ (Human Capital) หรือ ยุคสังคมฐานความรู้ (Knowledge-based Society) ส่งผลให้การผลิตและการพัฒนาบุคลากรของแต่ละประเทศให้มีคุณภาพ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานระดับกองบัญชาการ ตั้งอยู่ที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีภารกิจหลักในการฝึกอบรม ให้การศึกษา อบรมหล่อหลอมนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีอัตลักษณ์ คุณลักษณะเหมาะสมทั้งคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม อุดมคติ และจรรยาบรรณ ที่จะป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร และฝึกอบรมผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรอื่น จึงควรเป็นสถาบันที่ปลูกฝังทั้งแนวคิดและค่านิยมให้กับ ตำรวจ เพื่อที่จะออกไปปฏิบัติหน้าดูแลรักษาความปลอดภัยของประชาชนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยจะต้องมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานทั้งการดูแลนักเรียนและทรัพย์สิน อีกทั้งความลับของประเทศไว้อย่างเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นแผนพัฒนาที่จะสร้างความสุขให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคน ทั้งด้านการกำหนดโครงสร้างหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน เหมาะสม การมีกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ จัดทำระบบการเรียนการสอน ให้มีรูปแบบการบริหารจัดการ รวมถึงสรรหาบุคลากรที่มีสมรรถนะสอดคล้องเป้าประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของโรงเรียน ให้มีทักษะการสอน เพื่อหล่อหลอมนักเรียนนายร้อยตำรวจ ให้มีอัตลักษณ์ตรงตามค่านิยมร่วมที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจต้องการ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะตำรวจ คือ ผู้ที่ดูแลควบคุมความปลอดภัย ป้องกันการเกิดอาชญากรรมให้กับประชาชนในสังคม ดังนั้นการประเมินยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนนายร้อยตำรวจตาม

กรอบแนวคิดที่ประกอบด้วยปัจจัย 7 ประการ ซึ่งได้รับการยอมรับและนำไปใช้อย่างกว้างขวางตามที่ โรมัส เจ ปีเตอร์ส และโรเบิร์ต เอช วอเตอร์แมน (อำนาจ วัดจินดา, 2553) ได้เผยแพร่ผลการวิจัยการเทียบเคียงข้อมูลของบริษัทชั้นนำกว่า 60 บริษัทด้วยเกณฑ์การประเมินเดียวกัน ซึ่งปรากฏผลว่ามีบริษัทเพียงจำนวนหนึ่งที่ได้ชื่อว่าเป็นบริษัทชั้นนำเลิศ (Excellence Companies) ซึ่งมีความโดดเด่นอย่างยิ่งโดยเฉพาะในด้านนวัตกรรม และการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ โดยกรอบแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการคัดสรรบริษัทต่างๆ นั้น เรียกว่า McKinsey 7-S Framework จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ในการสร้างความสุขของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อัตลักษณ์ของตำรวจที่ถือเป็นกรอบในการยึดถือและปฏิบัติสำหรับตำรวจทุกคน คือ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม อุดมคติ และจรรยาบรรณ สำหรับคุณธรรม คือ **สภาพคุณงามความดี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542) คำว่า คุณธรรม หมายถึง ความดีทุกอย่างรวมๆ กัน เปรียบเทียบคุณธรรมเหมือน Hardware ส่วนจริยธรรม เหมือน Software คุณธรรมเป็นความดี ความงาม ที่เกิดขึ้นในจิตใจด้วยการฝึกตนเอง ประพฤติปฏิบัติสั่งสมกันเป็นเวลานาน ผู้ที่มีคุณธรรม คือ ผู้ที่มีความดี มีความงามเป็นตัวคอยกำกับให้คนประพฤติชอบ กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง หลีกเหลี่ยงในสิ่งที่เลวที่ชั่ว หวังประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนคุณธรรมจึงเป็นบ่อเกิดของจริยธรรม ข้าราชการตำรวจต้อง เคารพ ศรัทธา และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่วนจริยธรรม หมายถึง ความดีที่กำหนดลงเป็นการปฏิบัติได้เป็นข้อ ๆ เหมือนกฎศีลธรรม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542) ข้าราชการตำรวจเป็นกลไกอันหนึ่งของรัฐในอันที่จะต้องจะต้องได้รับการปลูกฝังและบ่มเพาะในเรื่องจริยธรรมที่สำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และตามกฎหมายอื่นโดยเคร่งครัด โดยไม่เลือกปฏิบัติต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ ประชาชน ชุมชน และประเทศชาติ เป็นสำคัญ ต้องมีจิตสำนึกของความเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์เพื่อให้ประชาชนศรัทธาและเชื่อมั่น ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและยึดมั่นในศีลธรรม โดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือประโยชน์ส่วนตน และต้องภาคภูมิใจในวิชาชีพ กล้ายืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องดีงามเพื่อเกียรติศักดิ์และศักดิ์ศรีของความเป็นตำรวจ**

ดังนั้นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามกรอบแนวคิดของแมคคินซี 7 ประการ นั้นจึงมีส่วนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ใน 3 ด้าน ได้แก่ การสร้างคนเก่ง (HEAD) การสร้างคนดี (HEART) และการสร้างความสุข (HOME) ตามมาตรฐานสากล

ข้อมูล/ประเด็นสำคัญ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอัตลักษณ์

อัตลักษณ์เป็นเรื่องของการกำหนด ความเหมือนและความต่าง ตัวตนของปัจเจก ขึ้นอยู่กับการเป็นสมาชิกของกลุ่มนั่นเอง แม้จะแยกปัจเจกออกจากกลุ่มก็ตาม อัตลักษณ์ก็เป็นเรื่องของสังคม ไม่ใช่การกำหนดตัวเองเฉพาะในแง่มุมของจิตวิทยา อัตลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่สร้างทางสังคม เป็นสิ่งที่เกิดและเปลี่ยนแปลงได้เสมอ (ปรีชา คุวินทร์พันธุ์, 2551) โดยนัยแห่งความหมายสองประการด้วยกัน คือ ความเหมือนและความแตกต่างกันออกไปบนพื้นฐานและเงื่อนไขของความสัมพันธ์และการเปรียบเทียบระหว่างระดับปัจเจกและกลุ่มคน อัตลักษณ์จะทำหน้าที่เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่า ใครเป็นพวกเดียวกับเรา และใครที่แตกต่างจากเรา (ศิขรา ศิริสาร, 2556) การเข้าใจและยอมรับตนเอง รับรู้บทบาทหน้าที่ของตนตามที่สังคมรอบตัวกำหนด รวมถึงมีแนวทางในการดำเนินชีวิตเป็นของตนเอง และมีความสามารถทางวิชาชีพ (สุภัชฌาน์ ศรีเอี่ยม, 2554) อัตลักษณ์ยังเป็นเรื่องของ การกำหนด ความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างคนหรือสิ่งของ ความเหมือนและความแตกต่างเป็นเรื่องการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือเป็นผลมาจากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม มีนัยยะที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบระหว่างความเป็นปัจเจกบุคคลและกลุ่ม ตลอดจนมีความเกี่ยวข้องกับการให้และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interaction) อาจกล่าวได้ว่า อัตลักษณ์ หมายถึง ผลรวมของคุณลักษณะเฉพาะตัวที่ถูกสร้างขึ้นโดยสังคม รับรู้ เข้าใจและยอมรับบทบาทหน้าที่ ความสามารถทางวิชาชีพของตน จนแสดงออกมาเป็นบุคลิกภาพที่จดจำได้

สำหรับอัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจนั้น พล.ต.ท ปิยะ อุทาโย (2560) ได้ออกคำสั่ง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ 141/2560 เรื่องให้ใช้แผนพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2560-2564 (ฉบับปรับปรุง) มีมติอนุมัติอัตลักษณ์ (Identity) ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ คือ ตำรวจคุณธรรม นำวิชาชีพ พร้อมรับใช้ประชา และได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 1 (สร้างคนเก่ง: HEAD) ผลิตนักเรียนนายร้อยตำรวจ และ ผู้เข้ารับการอบรม ให้เป็นผู้ที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในทักษะวิชาชีพตำรวจ และด้านการบังคับใช้กฎหมายอย่างแท้จริง ยุทธศาสตร์ที่ 2 (สร้างคนดี: HEART) เสริมสร้างและปลูกฝังคุณลักษณะนักเรียนนายร้อยตำรวจ และผู้เข้ารับการอบรมให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตำรวจ และผู้บังคับใช้กฎหมาย พร้อมอุทิศตนเพื่อประชาชนและประเทศชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 (สร้างความสุข: HOME) พัฒนาการบริหารจัดการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ให้มีประสิทธิภาพ เป็นสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ น่าอยู่ อย่างเป็นมาตรฐานและเป็นสากล นอกจากนี้ พล.ต.ต.ดร. กิจพิณฐ์ อุดาโห (2555) ระบุในเอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รอบ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ว่าอัตลักษณ์ของผู้เรียน คือ การแสดงตัวตนความเป็นลูกศิษย์ โดยตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ นั้นประเมินผลผลิตตามปรัชญา พันธกิจ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมตำรวจ รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละศูนย์ฝึกอบรมตำรวจ โดยศูนย์ฝึกอบรมตำรวจเป็นผู้ระบุว่า ผู้รับการฝึกอบรมสำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 9H และ Service Mind โดย 9H ประกอบด้วย Head, Hand, Heart, Honesty, Humanity, Humility, Health, Humor และ Honor เป็นเกณฑ์มาตรฐานของตำรวจ ที่สะท้อนจุดมุ่งหมายในการพัฒนาตำรวจให้มีคุณลักษณะของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ มีความซื่อสัตย์ สุจริต จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เคารพ เชื้อพ้องผู้บังคับบัญชาเหนือตน เป็นผู้มีวินัย รักษากฎหมายบ้านเมืองและใช้อำนาจในทางที่เหมาะสม

กล่าวโดยสรุปว่า อัตลักษณ์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่เป็นผลรวมของคุณลักษณะเฉพาะตัวของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ถูกสร้างขึ้นโดยกระบวนการทางสังคมของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่สร้างการรับรู้ เข้าใจและยอมรับบทบาทหน้าที่ ความสามารถทางวิชาชีพตำรวจของตน จนแสดงออกมาเป็นบุคลิกภาพที่จดจำได้ 3 ด้าน คือ ด้านเป็นคนเก่ง ด้านเป็นคนดี ด้านมีความสุข

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ 7 องค์ประกอบตามแนวคิดของแมคคินซี

ผู้เชี่ยวชาญจากบริษัทที่ปรึกษาทางธุรกิจชื่อดัง McKinsey & Co (เกษม พิพัฒน์เสรีธรรม, 2556) ได้พัฒนาเครื่องมือที่เรียกว่า McKinsey 7S Analysis ในปี พ.ศ. 2521 เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ทางธุรกิจที่ใช้วิเคราะห์องค์กร แนวคิดนี้ได้รับการเผยแพร่เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1980 โดย โธมัส เจ ปีเตอร์ส และโรเบิร์ต เอช วอเตอร์แมน (มณีรัตน์ สุพร, 2554) นำเสนอประสิทธิภาพขององค์กรธุรกิจที่เกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัย 7 ประการ ให้สอดคล้องประสานกัน เป็นกรอบการพิจารณาและการวางแผนเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในองค์กร

1) กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารตอบคำถาม ที่สำคัญ อาทิ องค์กรอยู่ที่ไหนในขณะนี้ องค์กรมีเป้าหมายอยู่ที่ไหน พันธกิจของเราคืออะไร พันธกิจของเราควรจะเป็นอะไร และใครเป็นผู้รับบริการของเรา การ

บริหารเชิงกลยุทธ์จะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การบริหารเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้องค์กร กำหนดและพัฒนาข้อได้เปรียบทางการแข่งขันขึ้นมาได้และเป็นแนวทางที่บุคคลภายในองค์กรจะใช้เวลาพยายามไปในทิศทางใดจึงจะประสบความสำเร็จ

2) โครงสร้างองค์กร (Structure) โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ หรือหน้าที่ของงานโดยมีการรับบุคลากรให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือหมายถึง การจัดระบบระเบียบให้กับบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้เนื่องจากองค์กรในปัจจุบันมีขนาดใหญ่การจัดองค์กรที่ดีจะมีส่วนช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ลดความซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งในหน้าที่ ช่วยให้ผู้บุคลากรได้ทราบขอบเขตงานความรับผิดชอบ มีความสะดวกในการติดต่อประสานงาน ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

3) ระบบการปฏิบัติงาน (System) การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่ กำหนดไว้นอกจากการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมและมีกลยุทธ์ที่ดีแล้ว การจัดระบบการทำงาน (Working System) ก็มีความสำคัญยิ่ง อาทิ ระบบบัญชี/การเงิน (Accounting/Financial System) ระบบพัสดุ (Supply System) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology System) ระบบการติดตาม/ประเมินผล (Monitoring/Evaluation System)

4) บุคลากร (Staff) ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงาน ขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับจัดการทรัพยากร มนุษย์ (Human Resource Management การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับบุคลากรนั้นควรมีการวิเคราะห์ที่อยู่บนพื้นฐานของ กลยุทธ์องค์กรที่เป็นสิ่งกำหนดทิศทางที่องค์กรจะดำเนินไปให้ถึง ซึ่งจะเป็นผลให้กระบวนการกำหนดคุณลักษณะ และการคัดเลือกและจัดวางบุคลากรได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

5) ทักษะ (Skill) ทักษะในการปฏิบัติงานของทรัพยากรบุคคลในองค์กรสามารถแยก ทักษะออกเป็น 2 ด้านหลัก คือ ทักษะด้านงานอาชีพ (Occupational Skills) เป็นทักษะที่จะทำให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ตามหน้าที่ และลักษณะงานที่รับผิดชอบเช่น ด้านการเงิน ด้านบุคคล ซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานการศึกษาหรือได้รับการอบรมเพิ่มเติม ส่วนทักษะ

ความถนัด หรือความชาญฉลาดพิเศษ (Aptitudes and special talents) นั้นอาจเป็นความสามารถที่ทำให้พนักงานนั้น ๆ โดดเด่นกว่าคนอื่น ส่งผลให้มีผลงานที่ดีกว่าและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้รวดเร็ว ซึ่งองค์กรควรต้องมุ่งเน้นในทั้ง 2 ความสามารถไปควบคู่กัน

6) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยง ระหว่างความเป็นเลิศและพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

7) ค่านิยมร่วม (Shared values) ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยสมาชิกขององค์กรที่ได้กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กร หรืออาจเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร รากฐานของวัฒนธรรมองค์กรก็คือ ความเชื่อ ค่านิยมที่สร้างรากฐานทางปรัชญาเพื่อทิศทางขององค์กร โดยทั่วไปแล้วความเชื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูง

3. แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิชาชีพตำรวจ (ปิยะ อุทาโย, 2560) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2551 ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการจัดการศึกษาเฉพาะทาง พ.ศ. 2557 ข้อ 2 การจัดการศึกษาเฉพาะทางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้ คือ 1) ต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการศึกษาของชาติ 2) ต้องมีการประสานงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่จัดการศึกษาเฉพาะทางด้วยกัน และกับกระทรวงศึกษาธิการ 3) ต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2560 - 2564 (รายงานประจำปี, 2560) ซึ่งประกอบด้วย การสร้างคนเก่ง (HEAD) การสร้างคนดี (HEART) และการสร้างความสุข (HOME) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2559 ถึง 30 กันยายน 2560 การพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามยุทธศาสตร์ระยะสั้น 1 ปี มุ่งเน้นพัฒนา ปรับปรุงโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้มีความพร้อมสำหรับปัจจัยพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) โดยปรากฏผลบรรลุเป็นรูปธรรม เช่น การพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็น

Smart Academy มีการดำเนินการจัดทำ โครงการพัฒนาระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ ก้าวสู่ RPCA Smart Academy และการสร้างความร่วมมือทางวิชาการสถาบันต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทั้งนี้เพื่อก้าวเข้าสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะถัดไป คือ การเน้นการจัดการองค์ความรู้ ทักษะ และมาตรฐาน การจัดการศึกษาวิชาชีพตำรวจให้ได้มาตรฐานตามหลักสากลและเพื่อก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางของสถาบันการจัดการศึกษาวิชาชีพตำรวจและการบังคับใช้กฎหมายในภูมิภาคอาเซียนในระยะกลางและระยะยาว 10-20 ปีต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 1 (สร้างคนเก่ง : HEAD)

ผลิตนักเรียนนายร้อยตำรวจ และผู้เข้ารับการอบรม (แผนพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2560-2564 (ฉบับปรับปรุง), 2560) ให้เป็นผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญในทักษะวิชาชีพตำรวจ และด้านการบังคับใช้กฎหมายอย่างแท้จริง ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานทางวิชาการสอดคล้องกับความต้องการของ ตร. ทันต่อยุคสมัยตอบสนองต่อสังคมและประเทศชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการความรู้ด้านวิชาการ ทักษะด้านยุทธวิธีตำรวจ และการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ที่จำเป็นจากประสบการณ์จริง

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างและพัฒนาระบบครูอาจารย์ ห้องสมุด ห้องโสตทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้ห้องเรียน สื่อ อุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัย

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการสร้างงานวิจัยและองค์ความรู้ กำหนดทิศทางและประเด็นการวิจัยที่สอดคล้องกับภารกิจและปัญหาของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 5 ให้บริการทางวิชาการด้านวิชาชีพตำรวจ และการบังคับใช้กฎหมาย ให้แก่หน่วยงานใน ตร. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ทั้งภาคราชการ เอกชน

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนเหล่าทัพ และสถาบันการศึกษาทางอุดมศึกษาอื่น ๆ ในประเทศ และต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 (สร้างคนดี : HEART)

เสริมสร้างและปลูกฝังคุณลักษณะนักเรียนนายร้อยตำรวจ (แผนพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2560-2564 (ฉบับปรับปรุง), 2560) และผู้เข้ารับการอบรมให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพตำรวจ

และผู้บังคับใช้กฎหมาย พร้อมอุทิศตนเพื่อประชาชน และประเทศชาติ ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างจิตสำนึกในการเทิดทูนสถาบันหลักของประเทศทั้งชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และ ชำรงไว้ ซึ่งความเป็นเอกราชของประเทศชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 ปลุกฝัง พัฒนาจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ แก่นักเรียนนายร้อยตำรวจและผู้เข้ารับการอบรมให้มีจิตใจที่เที่ยงาม อุทิศตนเพื่อประเทศชาติ สังคม และประชาชน

กลยุทธ์ที่ 3 นำระบบวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสุขภาพ ร่างกายแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ และผู้เข้ารับการอบรม

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมกิจกรรม สร้างความผูกพันกับองค์กร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับชุมชนท้องถิ่นอย่างแนบแน่น

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริม พันทิพย์ อนุรักษ์ และเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงาม ศิลปวัฒนธรรม และรากเหง้า เอกลักษณ์ของสถาบันและประเทศชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (สร้างความสุข : HOME)

พัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (แผนพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2560-2564 (ฉบับปรับปรุง), 2560) ให้มีประสิทธิภาพเป็นสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ นำ อยู่ อย่างเป็นมาตรฐานประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการ ให้มีความคล่องตัวสามารถ รองรับภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาอาคารเรียน ที่พัก สถานที่ประกอบกิจกรรม ยานพาหนะและ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามผังแม่บทการใช้พื้นที่และอาคารโรงเรียนนายร้อย ตำรวจ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการด้าน กำลังพลให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบัน

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาของชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. ความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ฯ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นอัตลักษณ์ฯ ด้านระบบการเรียนการสอน (System) ควรปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอน ให้เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เน้นการแนะให้เรียนรู้จากการปฏิบัติ ไม่ใช่การท่องจำ หรือใช้เวลากับการฝึกหรือทำกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้อง มากจนเกินไป จนไม่มีเวลาพักผ่อน และมาหลับในห้องเรียน

2. ด้านความปลอดภัยของนักเรียนนายร้อยตำรวจและโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ควรมีการควบคุมการ เข้า-ออก ให้เป็นระบบมากขึ้น เช่น ช่วงที่มีงานพิธีต่าง ๆ เปิดประตู ให้เข้าออกโดย ไม่มีการแลกบัตร จึงมีช่องโหว่ในช่วงเวลาดังกล่าว จึงควรเพิ่มเวรรักษาการตลอดในบริเวณแพลตฟอร์ม และจัดให้บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการมีการแลกบัตรทุกคน ตลอดจนปรับปรุงระบบการรักษาความปลอดภัย เรื่องไฟส่องสว่าง โดยเฉพาะเวลากลางคืน

บทสรุป

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับอัตลักษณ์ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ด้านคนเก่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของมีชัย สีเจริญ และคณะ (2559) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาและฝึกอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจมุ่งสู่ความเป็นวิชาชีพตำรวจในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2560–2569) พบว่าควรกำหนดพันธกิจ 1) ผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจตามความต้องการของสังคมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2) ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรมของบุคลากรและนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นผู้ที่สามารถรับใช้สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) ยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ 4) พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมตำรวจ และการใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานในการจัดการเรียนการสอน 5) พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาภายนอกทั้งในและต่างประเทศ 6) สร้างองค์ความรู้และงานวิจัย ด้านวิชาชีพตำรวจและการบังคับใช้กฎหมายและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม 7) ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มุ่งอัตลักษณ์เฉพาะของความเป็นไทย

ด้านคนดี สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา กุกุดเรือ (2559) ที่ศึกษาคุณลักษณะผู้นำของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 นักเรียนนายร้อยตำรวจมีคุณลักษณะผู้นำโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านบริการประชาชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐรดี ชมภูวิเศษ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จิตสาธารณะ และความรับผิดชอบ ด้านความสุข พบว่าโรงเรียนนายร้อยตำรวจมียุทธศาสตร์ฯ ที่ทำให้นักเรียนนายร้อยตำรวจมีความสุข เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญทัน พันธุ์จันทร์ (2555) ที่ศึกษาความสุขของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในตำรวจภูธรภาค 1 พบว่า ปัจจัยด้านสุขภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ต่อความสุขของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในตำรวจภูธรภาค 1 ตามลำดับ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา กุกุดเรือ. (2559). *คุณลักษณะผู้นำของนักเรียนนายร้อยตำรวจ*. (รายงานการวิจัย). นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2551). *เอกสารกองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.rpca.ac.th/>
- กิจพิณัฐ อุสาโท. (2555). *เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รอบ 3 (พ.ศ. 2554-2558)*. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- เกษม พิพัฒน์เสรีธรรม. (2556). *SME Think Tank: Mckinsey 7 S*. เข้าถึงได้จาก <http://marketeer.co.th/archives/14078>
- ณัฐรดี ชมภูวิเศษ (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญทัน พันธุ์จันทร์. (2555). *ความสุขของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในตำรวจภูธรภาค 1*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). คณะรัฐประศาสนศาสตร์: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปรีชา คุวินทร์พันธุ์ (2551). *อัตลักษณ์และความหลากหลายทางวัฒนธรรมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้*. *วารสารกระแสาอเนก*, 5(55): 8-37.

- ปิยะ อุทาโย. (2560). คำสั่งโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ 141/2560 เรื่องให้ใช้แผนพัฒนาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2560-2564 (ฉบับปรับปรุง). เข้าถึงได้จาก <http://www.rpca.ac.th/>
- มณีนรัตน์ สุพร. (2554). กรอบแนวคิดของแมคคินซี (McKinsey 7-S Framework). เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/461173>
- มีชัย สีเจริญ และคณะ. (2559). กลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษาและฝึกอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจ มุ่งสู่ความเป็นวิชาชีพตำรวจในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2560-2569). (รายงานการวิจัย). นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2560). รายงานประจำปี. เข้าถึงได้จาก <http://www.rpca.ac.th/>
- ศิขรา ศิริสาร (2556). กระบวนการปฏิสัมพันธ์และการสร้างอัตลักษณ์ร่วมในแผนเพจเฟซบุ๊ก: ศึกษากรณีแผนเพจฮิปคิงดอม. วารสารวิทยบริการ, 24(3), 1-17.
- สุภะฉาน ศรีเอี่ยม. (2554). อัตลักษณ์นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. (ดุชนิพนธ์ครุศาสตรดุชนิพนธ์ิต). คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ วัดจินดา. (2553). *The Mind of Strategy: หัวใจของการจัดการกลยุทธ์*. เข้าถึงได้จาก <http://themindofstrategy.blogspot.com/2010/09/007-in-search-of-excellence.html>

ปัจจัยที่ทำให้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพลดลงเมื่อบังคับใช้กับ

คนรวย

The Factors in the Ineffectiveness of Law and Criminal Justice for the Rich

ณัฐยศ อาทธานู¹

Natthayot Arthan

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้จะทำการวิเคราะห์ถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกฎหมายกับการบังคับใช้กับคนรวย ในแง่มุมทางสังคม การเมือง ที่ทำให้เกิดความได้เปรียบหรือการใช้ประโยชน์ของกลุ่มคนรวย กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกฎหมายเป็นสิ่งที่รัฐกำหนดให้คนทุกคนในรัฐต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและการบังคับใช้ที่เหมือนกัน จะมีคนใดคนหนึ่งได้รับสิทธิพิเศษหรืออยู่เหนือกว่ากฎหมายของรัฐไม่ได้ แต่เมื่อมองมาที่ภาพสังคมในปัจจุบัน ในทางปฏิบัติกลับพบว่ามีกลุ่มคนบางกลุ่มสามารถที่จะทำตัวอยู่เหนือกฎหมายหรือได้รับสิทธิพิเศษที่แตกต่างหรือมากกว่าที่คนทั่วไปพึงได้รับ โดยจะศึกษาถึงปัญหาสภาพการบังคับใช้กฎหมาย ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากเอกสารวิชาการ ขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎีอาชญาวิทยา ซึ่งการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ดังกล่าวคงไม่เพียงแต่เกิดจากตัวระบบของกระบวนการยุติธรรมหรือกฎหมายเพียงอย่างเดียวแต่ยังต้องมีปัจจัยทางสังคม ปัจจัยด้านการเมือง เข้ามาเกี่ยวข้องและทำงานร่วมกันจนทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกฎหมายเป็นสิ่งที่ทำให้คนรวยได้เปรียบหรือสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งนั้น ซึ่งส่งผลให้ความศักดิ์สิทธิ์และความน่าเชื่อถือของกฎหมายลดน้อยลง รัฐและสังคมควรที่จะร่วมกันแก้ปัญหาเพื่อทำลายปรากฏการณ์ดังกล่าว และนำมาซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย

คำสำคัญ: กระบวนการยุติธรรมทางอาญา, คนรวย

¹ กระทรวงมหาดไทย; Ministry of Interior

Corresponding author, e-mail Nat.han@gmail.com, Tel. 087-2556352

Abstract

In principal, Law and Criminal Justice are expected to be fair and equal for everybody. The state cannot and do not have the right to allow a privilege over the law to anyone. In practice, it has been repeatedly found that our criminal justice is weak and slow for the rich who earn advantages over the others and are easily able to avoid the enforcement. In this article, the author analyses our criminal justice and law enforcement when they come to take action against the rich through several case studies in the Thai society. The case studies reveal that several factors contribute to the poor justice and ineffective law enforcement against the rich including corruption of the law enforcement official, the privilege social or political power of the rich over the organization and officials, the patronage culture, and defects of evidence collection and trials process. Earning these advantages and privileges for the rich causes the justice to be unreliable and distrust. In addressing these problems, recommendations from this article are: mutuality between state and society; more proactive role of the judge; the participation of the prosecutor in the investigation and evidence collection process; the proposal for independent law enforcement agent; and most importantly the role of the public and media scrutiny to the criminal case against the rich.

Keywords: Criminal Justice, the rich

บทนำ

กระบวนการยุติธรรมถือว่าเป็นสิ่งซึ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการอยู่ร่วมกันในสังคม เนื่องจากตามหลักปรัชญาของโรมัส ฮอบส์ มนุษย์มีความเห็นแก่ตัว มีความต้องการชื่อเสียง อำนาจ เงินทอง การกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง เกิดการแข่งขันกัน การกระทำดังกล่าวทำให้มนุษย์เกิดความไม่ไว้วางใจกัน แต่มนุษย์ก็มีความรักตัวกลัวตายจึงทำให้มนุษย์ยอมที่จะตกลงกันที่จะอยู่ร่วมกันเป็นรัฐ (State) และตกลงมอบอำนาจให้กับคนใดคนหนึ่งในประเทศเป็นผู้ทำหน้าที่ปกครองและควบคุมการกระทำของคนในประเทศ กระบวนการยุติธรรมจึงเปรียบเสมือน

เครื่องมือหนึ่งที่ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมของคนในรัฐ ไม่ให้เกิดการเอาเปรียบกันหรือไม่ให้ใครคนใดคนหนึ่งกระทำต่อสิ่งที่คนในรัฐตกลงกันว่าเป็นความผิดหรือเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายขึ้นกับคนอื่นซึ่งอยู่ร่วมกันในรัฐ

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาถือเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม เนื่องจากเป็นกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอาญา โดยกฎหมายอาญาเป็นกฎหมาย ที่กำหนดลักษณะของการกระทำหรือการไม่กระทำสิ่งใดที่ถือว่าเป็นความผิด และกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับผู้กระทำความผิด เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในรัฐ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกฎหมายจึงต้องถูกบังคับใช้กับคนทุกคนที่อาศัยอยู่ในรัฐนั้นอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน ไม่มีใครที่จะสามารถอยู่เหนือกฎหมายได้ เมื่อมีผู้กระทำความผิดและผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำของผู้กระทำความผิด ก็จะต้องถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเพื่อหาทางออกของปัญหาผ่านคนกลางของรัฐนั่นคือ ศาล (Court) มิฉะนั้นแล้วหากกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายไม่สามารถบังคับใช้ทุกคนได้อย่างเท่าเทียม ความวุ่นวายหรือความไม่สงบอาจเกิดขึ้นในรัฐ และอาจทำให้เกิดคำถามขึ้นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมจากคนในสังคม ดังเช่นในบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน สังคมได้เกิดคำถามต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในทำนองว่า คุณมีไว้ซึ่งคนจน? เงินหรืออำนาจสามารถเอาชนะกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายได้? คำถามที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นสิ่งที่สื่อถึงความไม่เที่ยงธรรมของกระบวนการยุติธรรมไทยที่มีลักษณะของการเอื้อเฟื้อหรือให้ประโยชน์แก่คนรวย ทำไมกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายถึงไม่สามารถที่จะเอาผิดผู้กระทำความผิดที่เป็นกลุ่มคนเหล่านี้ได้ การมีประสิทธิภาพของกฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพหรือความจริงแล้วนั้นยังคงมีปัจจัยอื่นแอบแฝงที่ทำให้ประสิทธิภาพของกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือการบังคับใช้กลไกต่าง ๆ ขาดประสิทธิภาพไป

บทความนี้จึงจะต้องการที่จะอภิปรายและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในการบังคับใช้กับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวย ที่ส่งผลให้มีประสิทธิภาพลดลง โดยพิจารณาในขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อแสดงให้เห็นปัจจัยที่เข้ามามีส่วนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการบังคับใช้กับคนรวย เพื่อให้ผู้อ่านได้ร่วมครุ่นคิดว่า การแก้ปัญหากระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการบังคับใช้กับคนรวยควรมีลักษณะและเป็นไปในทิศทางใดบ้าง

เสียงสะท้อนของคนในสังคมต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

การตัดสินหรือยอมรับว่ากระบวนการยุติธรรมในประเทศใดมีประสิทธิภาพ เทียบตรงหรือไม่นั้น เสียงสะท้อนของคนในสังคมอาจเป็นสิ่งที่สามารถใช้วิเคราะห์ถึงความเชื่อมั่นของคนในสังคมต่อกระบวนการยุติธรรมได้ไม่มากนักน้อย เช่นเดียวกับ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทยนั้น ที่ได้ถูกสังคมตั้งคำถามอย่างมากถึงความเที่ยงตรง ความยุติธรรมและความเสมอภาคในการบังคับใช้กฎหมาย จนเกิดเป็นวาทกรรม “คุณมีไว้ขังคนจน” หรือวลีที่ว่า “นับถือเงินทอง ยกย่องอำนาจ” วาทกรรมและวลีดังกล่าวเป็นการเสียดสีกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในลักษณะของการมองว่า คุณมีไว้ขังแต่คนจนที่กระทำความผิด คนรวยทำผิดไม่ต้องติดคุก หรือในลักษณะของการยอมรับการมีอำนาจของบุคคล นอกจากนี้คนในสังคมก็ได้มีการเปรียบเทียบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมในการบังคับใช้กฎหมาย ในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นระหว่างการกระทำความผิดของคนรวยกับคนจน ซึ่งในหลายคดีที่มีความใกล้เคียงในลักษณะของการกระทำความผิด การกระทำความผิดของคนจนมักจะถูกดำเนินคดีอย่างรวดเร็วจนบางครั้งได้เกิดข้อผิดพลาดในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนบริสุทธิ์ หรือแพะ แต่ขณะที่การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยกลับมีระยะเวลาที่ยาวนานกว่า แต่ถึงกระนั้นการเปรียบเทียบดังกล่าวก็ยังไม่สามารถที่จะตัดสินได้ทีเดียวว่ากระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทยมีลักษณะของการเลือกบังคับใช้ เนื่องจากความยากง่ายในการดำเนินคดียังคงเป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม แต่การเกิดเสียงสะท้อนและการตั้งคำถามดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นถึงความไม่เชื่อมั่นในต่อประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย ขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม กฎหมาย หรือ ปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายหรือการทำให้กฎหมายขาดประสิทธิภาพเมื่อต้องบังคับใช้กับคนรวยจนนำไปสู่การตั้งคำถามของคนในสังคม

กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice) คือ กระบวนการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2554) กระบวนการยุติธรรมอาญานั้นถือได้ว่า เป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม อีกทั้งยังเป็นกระบวนการในการป้องกันอาชญากรรมหรือการป้องกันกระทำการอันฝ่าฝืนในสังคมอีกทางหนึ่งด้วย ในขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้น จะเริ่มจากการที่มีผู้กระทำความผิดเกิดขึ้นและมีผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว ผู้เสียหายจึงได้มีการร้องทุกข์กล่าวโทษแก่เจ้าพนักงานตำรวจผู้มีอำนาจในการรับเรื่องร้อง

ทุกซ์ เมื่อมีการรับเรื่องร้องทุกข์จากผู้เสียหายแล้วก็จะเป็นการเริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตามขั้นตอนทางกฎหมาย โดยจะเข้าสู่ขั้นตอนการสืบสวนสอบสวนเพื่อเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน โดยในขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากหากการสืบสวนและสอบสวนเป็นไปด้วยการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ อาจทำให้สังคมทราบถึงสาเหตุของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นและนำไปสู่การช่วยกันป้องกันหรือหาทางยับยั้งการกระทำความผิดไม่ให้เกิดขึ้นอีก อีกทั้งยังสามารถเอาผิดกับผู้ที่ทำให้เกิดได้ โดยในการสืบสวนสอบสวนนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจมีใช้หน่วยงานเดียวที่มีอำนาจในการกระทำความผิดกล่าว กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่กฎหมายให้อำนาจไว้ก็สามารถดำเนินการสืบสวนสอบสวนได้ตามขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ ซึ่งอาจเป็นลักษณะของความผิดเกี่ยวกับการประทุพถิมชอบในหน้าที่ของข้าราชการ นักการเมือง เป็นต้น เมื่อการสืบสวนสอบสวนและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จสิ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องส่งเรื่องไปยังพนักงานอัยการ พร้อมความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น มีความเห็นควรสั่งฟ้อง หรือมีความเห็นควรไม่สั่งฟ้อง เป็นต้น พนักงานอัยการจะทำการตรวจสอบสำนวนเอกสารพยานหลักฐานอีกครั้งหนึ่งก่อนยื่นฟ้องต่อศาล ซึ่งหากพนักงานอัยการเห็นว่าพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนเก็บรวบรวมมานั้นไม่เพียงพอที่จะขอให้เจ้าพนักงานสอบสวนมีการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม นอกจากนั้นเมื่อมีการยื่นฟ้องต่อศาลแล้วนั้น ศาลจะประทับรับฟ้องโดยทันทีไม่ได้ ศาลจะต้องไต่สวนมูลฟ้องคดีก่อนว่าคดีมีมูลหรือควรรับฟ้องหรือไม่ ในขั้นตอนการพิจารณาของศาลนั้น ศาลจะกระทำการตรวจสอบอำนาจการฟ้องว่าผู้ฟ้องมีอำนาจฟ้องได้หรือไม่ และตรวจสอบว่าคดีมีมูลหรือไม่ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกฟ้องจะถือว่าคดีนั้นเป็นอันสิ้นสุดไป แต่หากศาลเห็นว่าผู้ฟ้องเป็นผู้มีอำนาจฟ้อง (สมชาติ พงษ์พัฒนาศิลป์, 2560) และคดีมีมูล ศาลก็จะมีคำสั่งประทับรับฟ้อง ก็จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลต่อไป ผู้ถูกฟ้องในฐานะจำเลยก็จะได้รับสิทธิบางประการ อาทิเช่น สิทธิในการร้องขอให้มีการปล่อยตัวชั่วคราวหรือประกันตัว สิทธิในการร้องขอความหรือหาความเองเพื่อต่อสู้คดี การพิจารณาของศาลในคดีอาญานั้น จะถือหลักการให้ความคุ้มครองแก่จำเลยก่อน เนื่องจากกระบวนการพิจารณาคดีอาญาของประเทศไทยนั้นใช้ระบบกล่าวหา กล่าวคือ ฝ่ายหนึ่งกล่าวหาว่าอีกฝ่ายหนึ่งกระทำความผิด จึงต้องมีการคุ้มครองจำเลยหรือผู้ถูกกล่าวหา โดยจะมีการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดเป็นผู้บริสุทธิ์ (ชยาธร เฉียบแหลม, 2560) ซึ่งเป็นไปตามหลัก Due Process ที่

มุ่งเน้นที่จะให้ความเป็นธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดก่อนที่จะศาลจะตัดสิน นอกจากนี้ ศาลจะตัดสินหรือมีคำพิพากษาในคดีความใด โดยที่ยังคงมีข้อสงสัยไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายกำหนดว่า ศาลจะมีคำพิพากษาลงโทษได้ก็ต่อเมื่อแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น หากมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย (สมชาติ พงษ์พัฒนาศิลป์, 2560) ซึ่งเป็นการคุ้มครองมิให้มีการลงโทษผู้ที่มิได้เป็นผู้กระทำความผิดจริง ภายหลังการพิจารณาคดีของศาลเสร็จสิ้นศาลจะมีคำพิพากษาอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ว่าจะเป็นการยกฟ้อง หรือตัดสินลงโทษออกมา เป็นต้น หากศาลมีคำพิพากษาดำเนินลงโทษจำคุก ผู้กระทำความผิดก็จะถูกนำตัวเข้าสู่เรือนจำต่อไป

ปัญหาในเชิงขั้นตอนกระบวนการกับการบังคับใช้

กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีขั้นตอนที่ชัดเจนและยุติธรรมแก่ทุกคน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในเชิงปฏิบัติแล้ว กลับพบว่าในขั้นตอนการปฏิบัติได้เกิดปัญหาและเป็นช่องว่างหรือโอกาสในการนำไปใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์ ซึ่งการใช้ประโยชน์นั้นไม่ได้เป็นการใช้ประโยชน์จากผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยเพียงอย่างเดียว เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมดังกล่าวบางคนก็แสวงหาประโยชน์จากช่องว่างในขั้นตอนการปฏิบัติ

กฎหมายจะขาดประสิทธิภาพเมื่อเงินเดินเข้ามา

การสืบสวนสอบสวนในชั้นพนักงานสอบสวนนั้นถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ต้องเก็บรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลต่อการดำเนินคดี รวมไปถึงการมีผลต่อการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในขั้นตอนต่อไป จนถึงการศึกษาของศาล การทำหน้าที่ของเจ้าพนักงานสอบสวนสืบสวนในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานนั้น มีความเป็นอิสระในการทำงาน กล่าวคือ พนักงานอัยการ ศาล หรือบุคคลอื่นไม่สามารถที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องได้ ซึ่งการเป็นอิสระดังกล่าวการทำให้บางครั้งการทำงานของเจ้าหน้าที่ขาดประสิทธิภาพเนื่องจากไม่มีผู้เข้ามาช่วยควบคุมดูแลในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน และอาจเป็นช่องทางในการให้ประโยชน์ของผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวย หรือเป็นการเสนอผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่เอง การเกิดขึ้นของพฤติกรรมดังกล่าวนี้ Van klaveren ได้กล่าวไว้ว่า “การที่ข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ข้าราชการย่อมมีการใช้อำนาจที่มีขอบให้ได้มาซึ่งเงินอื่น ที่นอกเหนือจากเงินเดือนซึ่งเป็นรายได้ประจำ” เงินจึงเป็นสิ่งที่เข้ามามีบทบาทและเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรม การพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่านหนึ่งในประเด็นการมีบทบาทของเงินในชั้นพนักงาน

สอบสวนนั้น พบว่า ท่านเองก็ให้ความเห็นในทำนองที่ว่า คนรวยที่กระทำความผิดอาจเสนอผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ หรือ เจ้าหน้าที่อาจขอผลประโยชน์เพื่อแลกกับการช่วยเหลือในเรื่องคดีความ โดยการช่วยเหลืออาจมาในลักษณะของการทำลายพยานหลักฐาน การสร้างหลักฐานเท็จ หรือการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานที่ไม่ครบถ้วน ทำให้เมื่อเจ้าพนักงานทำสำนวนคดีความเสร็จและส่งต่อไปให้พนักงานอัยการเพื่อตรวจสอบและมีความเห็นว่าควรส่งฟ้องหรือไม่นั้น เมื่อพนักงานอัยการตรวจสอบแล้วพบว่าพยานหลักฐานนั้นไม่เพียงพอที่จะยื่นฟ้องต่อศาล พนักงานอัยการอาจให้ความเห็นให้เจ้าพนักงานสอบสวนไปเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมหรือมีความเห็นไม่ส่งฟ้องก็ได้ ถึงแม้ว่าพนักงานอัยการมีความเห็นส่งฟ้อง แต่การที่หลักฐานไม่เพียงพอหรือหลักฐานดังกล่าวไม่ชี้ชัดว่าใครเป็นผู้กระทำความผิด ศาลท่านย่อมมีความเห็นยกฟ้อง เนื่องจากพยานหลักฐานไม่ปรากฏแน่ชัดว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด แต่ถึงกระนั้นแม้ว่าเงินเข้ามามีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมแต่เงินก็ยังคงมีใช้ปัจจัยเดียวที่เข้ามาส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านอำนาจ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ล้วนเข้ามามีบทบาทและทำให้ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยมีประสิทธิภาพลดลง

อำนาจอยู่เหนือกฎหมาย

ปัจจัยด้านอำนาจ ถือเป็นอีกปัจจัยที่ผู้เขียนมองว่ามีอิทธิพลและส่งผลต่อการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวย เนื่องจากในสังคมไทยปัจจุบันนั้นการที่บุคคลใดมีอำนาจในการออกคำสั่งที่เป็นไปในลักษณะของการให้คุณหรือให้โทษแก่ผู้ที่อยู่ใต้การบังคับบัญชา ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกกลัว หรือเกรงใจขึ้น ทำให้การบังคับใช้กฎหมายในบางครั้งมีลักษณะการปฏิบัติที่แตกต่างออกไปหรือมีประสิทธิภาพที่ลดลง และส่งผลให้ประสิทธิภาพในขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การรวบรวมหลักฐานหรือการให้ความเห็นส่งฟ้องขาดประสิทธิภาพไป ดังเช่น การให้สัมภาษณ์ของนายรักเกียรติ สุขธนะ หรืออดีตพระรักเกียรติ ซึ่งเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้ถูกศาลตัดสินในคดีทุจริตกลางยากระทรวงสาธารณสุข (งามพรรณ เวชชาชีวะ, 2558) โดยในตอนนั้นนายรักเกียรติได้หลบหนีไม่ไปฟังคำพิพากษาของศาลซึ่งการหลบหนีนั้นไม่ได้หนีไปต่างประเทศ ยังคงมีการใช้ชีวิตในเมืองไทย ซึ่งนายรักเกียรติ ก็ยอมรับว่า มีผู้คนพบเห็นตน และได้มีการไปแจ้งยังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อใหมาจับกุม แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีความเกรงใจไม่กล้ามา

จับกุมเนื่องจากเห็นว่านายรักเกียรติเป็นถึงอดีตรัฐมนตรี นายตำรวจจึงได้ไปบอกเพียงให้นายรักเกียรติหลบๆหนีๆหน่อยเวลาตำรวจมา

อย่างไรก็ตามแม้ปัจจัยด้านอำนาจจะส่งผลต่อการทำให้การปฏิบัติหน้าที่หรือการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพลดลง แต่ขณะเดียวกัน อำนาจก็มีส่วนช่วยให้การบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยก็สามารถถูกกระบวนการยุติธรรมเอาผิดได้ ดังเช่น กรณีของนายชววิทย์ที่ถูกศาลตัดสินความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์, บุกรุกในเวลากลางคืน และกักขังหน่วงเหนี่ยวข่มขืนใจให้บุคคลปราศจากเสรีภาพ ซึ่งในคดีของนายชววิทย์นั้นจะเป็นตัวอย่างที่การแสดงให้เห็น ถึงบทบาททางอำนาจต่อกระบวนการยุติธรรมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นและในด้านที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพที่ลดลง จากคำสัมภาษณ์ของนายชววิทย์ (ชววิทย์ กมลวิศิษฎ์, 2560) ในหนังสือเล่มนี้คุณนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ชววิทย์เองในขณะที่ตำรวจออกหมายจับ ชววิทย์อยู่ต่างประเทศ แต่มีนายตำรวจที่รู้จักส่งข่าวไปบอกและพากลับประเทศด้วยช่องทางพิเศษจึงทำให้ยังไม่ถูกจับที่สนามบิน นอกจากนี้นายชววิทย์ยังได้กล่าวว่า ตนได้เคลียร์กับผู้มีอำนาจแล้วมีการตกลงเปิดไฟเขียวเรียบร้อยในเรื่องของคดี ทำให้เห็นว่าชววิทย์มีการใช้อำนาจในการเคลียร์เรื่องคดีความ แต่อย่างไรก็ตามคดีของนายชววิทย์ถูกให้ความสนใจโดย นายทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น และให้ความสนใจในคดีดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างระมัดระวังและนำไปสู่การจับกุมนายชววิทย์ในที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในมุมมองปัจจัยด้านอำนาจก็ทำให้กฎหมายขาดประสิทธิภาพแต่อีกมุมมองหนึ่งอำนาจก็ทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพซึ่งขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจว่าจะใช้อำนาจไปในทิศทางไหน ปัจจัยด้านอำนาจจึงมีลักษณะที่เป็นทั้งคุณและโทษ ขึ้นอยู่กับผู้ใช้อำนาจจะนำไปใช้ในทิศทางไหน ในกระบวนการยุติธรรม ปัจจัยอำนาจจึงเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญต่อกระบวนการยุติธรรมและทำให้การบังคับใช้กับคนรวยมีประสิทธิภาพที่แตกต่างออกไป

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทำให้กฎหมายลดความน่ากลัว

การที่สังคมไทยนั้นเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมที่เป็นระบบอุปถัมภ์ มีลักษณะของการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นลักษณะเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมหลักสูตร คนรู้จัก เป็นต้น โดยวัฒนธรรมดังกล่าวนี้มีใช่เรื่องเสียหายอะไร อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่ดีที่ก่อให้เกิดความใกล้ชิด ความรักกลมเกลียวกัน นอกจากนี้สังคมไทยยังถูกสั่งสอนให้รู้จักการทดแทนบุญคุณ หรือคำกล่าวที่ว่า “บุญคุณต้องทดแทน” จึงเป็นการทำให้ระบบอุปถัมภ์ถูกฝังราก

ลึกลงไป ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ระบบอุปถัมภ์และความคิดเรื่องบุญคุณต้องทดแทนนั้นถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก เช่น ความสัมพันธ์ในลักษณะเพื่อนร่วมชั้นเรียนโดยเพื่อนช่วยสอนการบ้าน เราเลยเลี้ยงขนมเพื่อนทดแทน เมื่อโตขึ้น การเกิดขึ้นของความสัมพันธ์มีความหลากหลายขึ้น ระบบอุปถัมภ์และการทดแทนบุญคุณก็เปลี่ยนรูปแบบไป อาทิ การใช้เส้นสายเข้าทำงาน การทดแทนบุญคุณจากขนมอาจเปลี่ยนเป็นในลักษณะของเงินหรือสิ่งมีค่า และในความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของข้าราชการชั้นสูงหรือนักการเมือง อาจมาในรูปแบบการเข้าอบรมหลักสูตร ซึ่งผู้เข้าร่วมหลักสูตรอาจเป็นผู้พิพากษา นายทหารหรือนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เป็นต้น ทำให้การทำความรู้จักและสร้างสายสัมพันธ์ซึ่งกัน และที่สำคัญการได้เป็นประธานรุ่นนั้น จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นในรุ่น หากมีปัญหาหรือมีคดีความ การเข้าพบหรือขอคำปรึกษาจากบุคคลอื่นซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่นนั้นสามารถทำได้ง่าย และเมื่อเวลาผ่านไปความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์ถูกนำมาใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง เมื่อผลประโยชน์นั้นเกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ย่อมทำให้ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมแปรเปลี่ยนไปจากที่ควรจะเป็น การร้องขอให้ช่วยเหลือในเรื่องคดีความ การล้มคดี หรือหากเป็นคดีที่หลักฐานมัดตัวแน่น หลักฐานมีความชัดเจน ก็อาจเป็นการช่วยเหลือในด้านการลวงรู้ข้อมูลหรือการวิเคราะห์คำตัดสินล่วงหน้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมลดลงและก่อให้เกิดการตั้งคำถามของสังคม ผู้เขียนขอแสดงภาพให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น โดยยกตัวจากคดีความผิดของนักการเมืองคนหนึ่งโดยศาลได้ตัดสินว่ามีความผิดไปแล้ว ซึ่งความผิดดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบในการกว้านซื้อที่ดิน ออกโฉนดกรรมสิทธิ์ที่ดินในบริเวณพื้นที่สมุทรปราการที่กำลังจะมีโครงการก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสีย ซึ่งเป็นลักษณะของการใช้อำนาจโดยมิชอบ จนประชาชนในพื้นที่ผู้ได้รับผลกระทบได้เข้าร้องเรียนกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่งภายหลังการยื่นฟ้องต่อศาลในวันที่ศาลจะตัดสิน นักการเมืองคนดังกล่าวได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนท่านหนึ่งขณะหลบหนีอยู่ต่างประเทศว่า “ในวันที่ศาลนัดอ่านคำพิพากษานั้นตนเองได้กำลังเดินทางไปฟังคำพิพากษาแต่ได้มีโทรศัพท์โทรเข้ามาบอกว่า อย่าไปเลย ไม่รอดแน่นอน ทำให้ตนตัดสินใจขับรถกลับแล้วหลบหนีไปยังนอกประเทศ” จากตัวอย่างนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทยและเกิดกับกระบวนการยุติธรรมและเป็นภาพที่ชัดเจนที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ทำให้ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในสายตาสังคมลดลง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งที่อยู่ในสังคมไทยทุกระดับไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือการทำงาน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีอุปถัมภ์ ที่มองว่า

เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะต่างตอบแทน เป็นการพึ่งพาอาศัยกันในกลุ่มพวกพ้อง ซึ่งส่งผลให้เกิดการคอร์รัปชันในการใช้อำนาจโดยมิชอบได้ง่าย ดังนั้นจึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายในการที่นำคนผิดมาลงโทษ

ปัญหาในเชิงกฎหมาย

จากขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในทางปฏิบัตินั้น จะยึดถือหลักสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดซึ่งหลักดังกล่าว คือหลักแนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา กับหลักการให้ประกันตัว เนื่องจากรัฐจะนำตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดมาควบคุมตัวโดยปราศจากเหตุผลอันควรหรือนานเกินกว่าเหตุไม่ได้ และเป็นสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะต่อสู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพและยังเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดซึ่งหากมองจากหลักการดังกล่าวก็ดูเหมือนว่าเป็นหลักการที่ดี เนื่องจาก การเคารพสิทธิเสรีภาพของบุคคลนั้นถูกบัญญัติและกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังเป็นไปเพื่อความโปร่งใสและความยุติธรรมของกระบวนการ แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าหลักการดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ดีในกระบวนการยุติธรรม แต่ได้มีผู้ใช้ประโยชน์จากหลักการดังกล่าวไปในทางที่ผิด ซึ่งผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ก็มักจะเป็นกลุ่มคนรวย หรือคนที่รู้และเข้าใจในตัวของกฎหมาย

หลักแห่งความบริสุทธิ์

กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 29 ได้วางหลักไว้ว่า “บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้ ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษา อันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้” (ชยาธร เฉียบแหลม, 2560) จากบทบัญญัติดังกล่าวในรัฐธรรมนูญ ทำให้เห็นถึงหลักของกฎหมายอาญาที่เป็นหลักในการกำหนดว่า หากยังไม่มีคำพิพากษานันถึงที่สุดว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้บริสุทธิ์และจะปฏิบัติเสมือนว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดไม่ได้ ซึ่งเป็นหลักที่ให้ความคุ้มครองผู้ต้องหาหรือผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ซึ่งเป็นไปตามหลัก Due Process หรือ ทฤษฎีความชอบด้วยกระบวนการทางกฎหมาย ที่เน้นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลไม่ให้ถูกละเมิดหากไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ในขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องสงสัยสามารถใช้สิทธิที่ตนเอง

มีตามกฎหมาย เช่น สิทธิในการขอประกันตัว สิทธิในการขอลาย หรือสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ต้องหาหรือผู้ต้องสงสัยสามารถมีสิทธิได้ตามกฎหมายซึ่งกำหนดไว้

การขอประกันตัวนั้นโดยหลักแล้วศาลจะพิจารณาให้ประกันตัวโดยมีการวางหลักทรัพย์ หรือไม่มีหลักทรัพย์ก็ยอมทำได้ตามความเห็นสมควรของศาล ซึ่งหากศาลมีความเห็นให้มีการวางหลักทรัพย์เป็นหลักในการประกันตัว ผู้ขอประกันตัวต้องนำหลักทรัพย์มาวางต่อศาลเพื่อเป็นหลักประกันที่จะไม่หลบหนี อย่างไรก็ตาม ตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา ได้กำหนดให้ บุคคลซึ่งมีตำแหน่งต่อไปนี้สามารถใช้ตำแหน่งในการเป็นหลักประกันแทนเงินหรือหลักทรัพย์ในการประกันตัวได้ ตามแต่ตำแหน่งที่กำหนดให้แทนหลักทรัพย์ในการประกันได้ จำนวนกี่บาท ซึ่งประกอบไปด้วย ข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารราชการท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารพรรคการเมือง ทนายความ เป็นต้น จึงทำให้บุคคลซึ่งประกอบอาชีพดังกล่าวมีความได้เปรียบในเรื่องหลักประกันในกรณีที่ได้ความผิดและต้องการที่จะประกันตัว

กฎหมายรัฐธรรมนูญ (Constitution) และหลัก Due Process จึงเป็นหลักที่ให้การคุ้มครองแก่บุคคลเพื่อให้มีการละเมิดสิทธิ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และหลัก Due Process กลับเป็นสิ่งที่เสียเปรียบดาบสองคม เนื่องจากแม้ว่าจะเป็นหลักกฎหมายที่ให้การคุ้มครองผู้ต้องหาหรือผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดแล้วนั้น แต่ ก็ได้มีผู้ใช้ประโยชน์จากกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ซึ่งสิ่งที่พบเห็นได้ชัดเจนคือการหลบหนีภายหลังการประกันตัว คือการที่บุคคลใดซึ่งถูกสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ได้ขอใช้สิทธิในการประกันตัวโดยการวางหลักทรัพย์ตามที่ศาลมีคำสั่ง และภายหลังการประกันตัวบุคคลดังกล่าวได้หลบหนีโดยยอมให้ศาลยึดเงินประกันตัว แม้ว่าเงินประกันตัวจะเป็นจำนวนมากก็ตาม ดังเช่น กรณีของนางสาวยิ่งลักษณ์ ซึ่งมีเงินวางประกันตัวสูงถึง 30 ล้านบาท หรือในกรณีของนายสมชาย คุณปลื้ม เป็นต้น การหลบหนีภายหลังการได้รับการประกันตัวจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด ซึ่งมีฐานะทางการเงินที่ดี เนื่องจากบุคคลเหล่านี้จะไม่สนใจเงินวางประกันแม้จะถูกยึดภายหลังการหลบหนีก็ตาม หลักกฎหมายดังกล่าวจึงเปรียบเสมือนสิ่งที่ให้คุณและให้โทษแก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

การยกประโยชน์แห่งความสงสัย (in dubio pro reo)

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 บัญญัติไว้ว่า “ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชั้นน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริง และจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย” จากหลักของกฎหมายดังกล่าว เป็นหลักที่ต้องการเน้นให้การตัดสินหรือมีคำพิพากษาของศาลนั้นจะต้องกระทำด้วยความรอบครอบและต้องปรากฏพยานหลักฐานที่แน่ชัดว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดจริง แต่หากพยานหลักฐานที่ปรากฏนั้นยังมีเหตุให้ควรสงสัยว่าจำเลยได้เป็นผู้กระทำความผิดจริงหรือไม่ หรือการกระทำความผิดนั้นได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ ศาลจะยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย แต่การยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นมิใช่ว่าเป็นเพียงการสงสัยธรรมดา หากแต่ต้องเป็นการสงสัยที่มีผลต่อคดีหรือการพิจารณาของศาล ซึ่งศาลได้อธิบายหลักไว้ดังนี้

“ในข้อบกพร่องของพยานหลักฐานโจทก์ที่ทำให้น้ำหนักคำพยานเลื่อนลอยไม่มั่นคงพอที่จะรับฟัง เป็นความจริงได้โดยสนิทใจ ส่วนข้อแตกต่างขัดแย้งกันในกรณีอื่นที่ไม่มีผลต่อการรับฟังข้อเท็จจริงตามคำพยาน หาเป็นข้อพิรุธอันจะเป็นเหตุให้ยกฟ้องโจทก์ไม่ เป็นต้นว่า ข้อแตกต่างผิดเพี้ยนกันในรายละเอียดปลีกย่อยอันเป็นพลความหรือข้อพิรุธที่ไม่เกี่ยวกับการรับฟังข้อเท็จจริงที่มุ่งจะพิสูจน์ว่าจำเลยมีผิดหรือบริสุทธิ์ย่อมไม่เป็นเหตุทำลายน้ำหนักพยานหลักฐานของโจทก์” (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3042/2543) ซึ่งหลักดังกล่าว เป็นการให้ความคุ้มครองแก่จำเลย ไม่ให้มีการลงโทษจำเลยซึ่งอาจมิใช่ผู้กระทำความผิดจริง เมื่อหลักฐานนั้นไม่ชี้ชัดว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดอย่างใดก็ตาม ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยศาลยุติธรรมนั้น มีวิธีพิจารณาทางศาลเป็นระบบกล่าวหา ศาลจะทำการพิจารณาจากหลักฐานที่ฝ่ายโจทก์และจำเลยนำมาแสดง ซึ่งในคดีที่เป็นคดีของนครวัย ข้าราชการ นักการเมือง หรือคณะรัฐมนตรีนั้น บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายหรือมีเงินในการจ้างทนายที่มีประสบการณ์และความสามารถ ก็จะพยายามต่อสู้เพื่อให้ศาลเกิดความสงสัยในพยานหลักฐานจนเป็นเหตุให้มีการยกฟ้อง แต่ในปัจจุบันในคดีที่เป็นข้าราชการ นักการเมือง ได้มีการเปลี่ยนการพิจารณาในชั้นศาลเป็นระบบไต่สวน คือ จะไต่สวนจนกว่าจะได้ข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่ง หากศาลเห็นว่ายังมีข้อสงสัยก็จะให้ไปหาพยานหลักฐานมาเพิ่มก็ได้ จะเห็นได้ว่า หลักการยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นแม้ว่าจะเป็นหลักที่ให้การคุ้มครองแก่จำเลย ผู้ซึ่ง

อาจมิใช่ผู้กระทำความผิดตัวจริง แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่กระทำผิดจริงก็พยายามใช้หลักกฎหมายดังกล่าวในการต่อสู้เพื่อให้ตนเองนั้นรอดพ้นจากการลงโทษ

นอกจากนี้การใช้ประโยชน์แห่งความสงสัยเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในขั้นตอนการพิจารณาและการสืบสวน โดยในขั้นตอนการพิจารณาและการสืบสวนถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการฟ้องคดี เนื่องจาก ในขั้นตอนนี้หากมีการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานที่ไม่แน่นอนหาซึ่งอาจเป็นเพราะความประมาทหรือความตั้งใจก็ตามย่อมส่งผลต่อรูปคดี ซึ่งในการสัมภาษณ์นายตำรวจท่านหนึ่งได้ให้ข้อมูลว่า ในคดีความที่เกิดขึ้นนั้น หากผู้กระทำความผิดมีความต้องการจะวิ่งเต้นล้มคดีนั้น (ไทยรัฐออนไลน์, 2561) ชั้นพนักงานสอบสวนถือว่ามีความสำคัญ เนื่องจากการขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการเก็บรวบรวมหลักฐาน หากการเก็บรวบรวมหลักฐานไม่มีเพียงพอ อาจส่งผลให้พนักงานอัยการมีความเห็นว่ามีไม่พ้อง เนื่องจากพยานหลักฐานไม่ใช่ชี้ชัดว่าเป็นผู้กระทำความผิด ซึ่งการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานนั้นบางครั้งอาจเป็นเพราะความประมาทของเจ้าหน้าที่ แต่บางครั้งก็เป็นไปด้วยความจงใจ นายตำรวจท่านหนึ่งได้อธิบายถึงกระบวนการล้มคดี โดยกล่าวว่า ในชั้นพนักงานสอบสวนมีขั้นตอนการทำลายหลักฐาน สร้างหลักฐานปลอม หรือเปลี่ยนแปลงพยานหลักฐานซึ่งส่งผลต่อรูปคดีซึ่งบางครั้งนั้น อาจส่งผลให้จากคนกระทำความผิดกลายเป็นคนบริสุทธิ์เนื่องจากไม่มีหลักฐาน นอกจากนี้หากผู้กระทำความผิดสามารถตกลงค่าสินไหมทดแทนกับผู้เสียหายได้ เรื่องอาจจบลงที่ชั้นพนักงานสอบสวน แม้ว่าบางความผิดในคดีอาญานั้นจะยอมความไม่ได้ก็ตาม สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาจึงทำให้เห็นถึงข้อเสียซึ่งเป็นอีกด้านหนึ่งของหลักการยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย หลักดังกล่าวจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้กระทำความผิด จึงทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเกิดความเสื่อมเสียและถูกติเตียนจากสังคม

เมื่อสังคมลืม กระบวนการนอกกฎหมายก็เริ่มขึ้น

ภาคสังคมหรือภาคประชาชนถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากในปัจจุบัน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการส่งต่อหรือเผยแพร่สามารถทำได้ง่ายและรวดเร็วกว่าในอดีต ซึ่งทำให้การติดตามหรือการเสนอข่าวที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของคนร้ายหรือบุคคลอื่น สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วอีกทั้งเมื่อการกระทำผิดนั้นเป็นการกระทำที่เกิดจากผู้กระทำผิดที่เป็นคนร้าย ย่อมได้รับความสนใจจากสังคมมากยิ่งขึ้น การได้รับความสนใจดังกล่าวจึงเปรียบเสมือนแรงกดดันที่มีต่อภาครัฐในการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ทำให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาและเป็นไปด้วยความ

รวดเร็ว เนื่องจากสังคมกำลังจับตามองและตั้งคำถามกับหน่วยของรัฐที่เกี่ยวข้องอยู่ตลอดเวลา การตั้งคำถามและการถูกพูดถึงของคนสังคมย่อมส่งผลให้ผู้นำหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการเร่งรัดไปยังผู้ปฏิบัติงานเพื่อหาคำตอบและนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษและยังเป็นการตอบคำถามแก่สังคมถึงประเด็นต่าง ๆ ด้วย แต่อย่างไรก็ตามการถูกพูดถึงของคนในสังคมหรือการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนนั้นบ่อยครั้งมันเป็นเพียงเวลาสั้นๆในช่วงที่กระสังคมให้ความสนใจ แต่เมื่อเวลาเนิ่นนานไปการถูกพูดถึงและการนำเสนอข่าวย่อมลดน้อยลงไป และหากยังมีกระแสข่าวที่สังคมให้ความสนใจเกิดขึ้นใหม่ ย่อมส่งผลให้กระแสข่าวเดิมถูกลบเลือนหายไป ซึ่งการถูกลืมหรือถูกลบเลือนไปจากสังคมนั้น กลับเป็นโอกาสของผู้กระทำความผิดที่อาศัยจังหวะดังกล่าวในการกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรม อาทิเช่น การวิ่งเต้น การลอบบี้ การใช้เงินในการติดสินบนเพื่อลบล้างคดี หรือการใช้อำนาจต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้กระทำความผิดสามารถหลุดรอดจากขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมไปได้ ส่งผลให้ท้ายที่สุดแล้วคนรวยที่กระทำความผิดก็สามารถรอดพ้นจากการถูกลงโทษไปได้

แนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. การเพิ่มบทบาทของศาลในการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรม การพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมในปัจจุบันนั้นเป็นการใช้รูปแบบการพิจารณาแบบกล่าวหา ซึ่งเป็นการที่ผู้กระทำความผิดและผู้ได้รับความเสียหาย นำพยานหลักฐานมากล่าวหาต่อผู้หักล้างกัน โดยศาลทำหน้าที่เป็นคนกลางในการตัดสิน ไม่สามารถที่จะไปซักถามข้อสงสัยได้ จากบทความก็เห็นถึงขั้นตอนการพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ มีการเอื้อประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำให้ในการต่อสู้คดีเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบโดยวิธีนอกกฎหมายขึ้น การเพิ่มบทบาทแก่ศาล ให้ศาลสามารถซักถามในประเด็นที่ศาลเกิดข้อสงสัยและเห็นว่าเป็นประโยชน์แห่งความยุติธรรม ซึ่งทำให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้รับความยุติธรรมมากยิ่งขึ้นและอาจส่งผลให้ผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยได้รับโทษเพิ่มขึ้นไม่มากนักน้อย

2. รัฐและผู้เกี่ยวข้องต้องมีความจริงจังในการบังคับใช้กฎหมาย ในการศึกษาจะเห็นได้ว่าแม้เป็นคดีที่เป็นคนรวย แต่หากรัฐ หน่วยงานรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความจริงจังหรือเอาใจใส่ในการดำเนินคดี ผู้กระทำความผิดก็สามารถถูกดำเนินคดีตามขั้นตอนกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงปัญหาอีกมุมหนึ่งว่าโดยรวมแล้วนั้นกฎหมายมีประสิทธิภาพที่เพียงพอในการเอาผิดแก่ผู้กระทำความผิดทุกคน ทุกฐานะชนชั้น แต่การบังคับใช้กฎหมายกลับเป็นสิ่งที่ไม่เท่าเทียมกัน ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายกลับเลือกปฏิบัติ ประกอบกับการมีผลประโยชน์แลกเปลี่ยนหรือปัจจัยอื่น

ใดทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวย แต่หากรัฐมีความจริงจัง ไม่เลือกปฏิบัติ กฎหมายและขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมก็จะสามารถนำผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและการพิจารณาลงโทษของศาลต่อไปได้

3. กลไกในการตรวจสอบ ในขั้นตอนการสอบสวนสืบสวนของพนักงานตำรวจนั้นเป็นการกระทำโดยอิสระ กล่าวคือ อำนาจของในการสอบสวนสืบสวนนั้นเป็นไปอย่างอิสระ เด็ดขาด และปราศจากการตรวจสอบจากองค์กรอื่นในกระบวนการยุติธรรม ทำให้ไม่เกิดการตรวจสอบหรือรับรู้การตรวจสอบว่าเป็นการกระทำที่บริสุทธิ์หรือไม่ หรือพยานหลักฐานนั้นมีการเปลี่ยนแปลง หรือมีความครบถ้วนหรือไม่ ซึ่งในข้อมูลที่ได้รวบรวมก็พบว่าชั้นพนักงานตำรวจมีการเปลี่ยนแปลงพยานหลักฐานในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อรูปคดี แม้ว่าในทางปฏิบัติหากพนักงานอัยการเห็นว่าหลักฐานไม่ครบถ้วน สามารถที่จะสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ก็ตาม แต่ก็ต้องใช้เวลาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้คดีใกล้ครบกำหนดอายุการกักขังตัว หรือใกล้ครบอายุความในการฟ้อง ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินคดีได้หรือการดำเนินคดีนั้นเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ การให้พนักงานอัยการเข้ามามีส่วนรวมในการสอบสวนอาจทำให้ประสิทธิภาพในการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดขั้นตอนการดำเนินคดี การประวิงเวลาของผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยลดน้อยลง ประกอบกับการใช้เงินหรือปัจจัยอำนาจอื่นใดในการชี้นำตำรวจก็เป็นไปได้มากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถนำคนรวยซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและลงโทษเพิ่มขึ้นได้ไม่มากนัก

4. การให้ความสำคัญกับภาคประชาชนและภาคสื่อมวลชน เนื่องจากพบว่าในปัจจุบันคดีที่ได้รับความสนใจจากประชาชนนั้น หน่วยงานภาครัฐจะมีการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น มีการรวบรวมพยานหลักฐานและนำตัวคนผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การได้ที่ประชาชนให้ความสนใจยังเป็นการช่วยสอดส่องและติดตามการทำงานของหน่วยรัฐด้วยทางหนึ่งทำให้การใช้อำนาจไปในทางที่มีชอบซึ่งส่งผลร้ายต่อกระบวนการยุติธรรมย่อมทำได้ยากขึ้น

บทสรุป

กระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้นแม้จะมีขั้นตอนที่ชัดเจนแต่ยังคงมีปัญหาสภาพการบังคับใช้ เมื่อถูกบังคับใช้กับบุคคลที่เป็นคนรวย เป็นนักการเมือง หรือเป็นผู้มีอำนาจต่าง ๆ การบังคับใช้กับคนเหล่านี้มักมีลักษณะที่มีประสิทธิภาพลดลงหรือเป็นประโยชน์ไปในทางใดทางหนึ่งแก่

ผู้กระทำความผิด ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นได้มีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยในเรื่องของเงิน ปัจจัยในเรื่องของอำนาจของตัวบุคคลที่เป็นผู้กระทำความผิด หรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้กระทำความผิดกับผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมในลักษณะของการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การใช้ประโยชน์จากช่องว่างทางกฎหมาย ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้กระทำความผิดที่เป็นคนรวยและส่งผลให้ประสิทธิภาพในการบังคับใช้นั้นลดลง อย่างไรก็ตามการจัดการกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้นอาจสามารถกระทำได้โดยการ เพิ่มบทบาทของศาลยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดี การที่รัฐควรที่จะมีความจริงจังในการบังคับใช้กฎหมายอย่างตรงไปตรงมาเพื่อไม่ให้เป็นที่เคลงใจของสังคม อีกทั้งการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังยังอาจส่งผลให้การกระทำความผิดในสังคมลดลงเนื่องจากผู้กระทำความผิดอาจมีความกลัวต่อกฎหมายเพิ่มมากขึ้น การมีกลไกการตรวจสอบที่มีความอิสระและจริงจังเพื่อให้การทำงานนั้นมีความโปร่งใส และที่สำคัญการให้ความสำคัญและพัฒนาบทบาทของภาคประชาชนและสื่อในการมีส่วนร่วมในการติดตามสอดส่องการทำงานของกระบวนการยุติธรรมและผู้กระทำความผิดที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อช่วยกันเป็นหูเป็นตามิให้มีการกระทำอันไม่ถูกต้องเกิดขึ้นได้ สุดท้ายแล้วการรักษาหรือดำรงไว้ถึงความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย เป็นหน้าที่ของคนทุกคน คนทุกคนควรที่จะช่วยกันรักษากฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดด้วยจิตสำนึกของบุคคลมิใช่เพื่อความรู้สึกของการถูกบังคับให้ต้องปฏิบัติ เพื่อช่วยกันให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์และมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกับคนทุกคนตลอดไป

เอกสารอ้างอิง

- ชยาธร เถียบแหลม. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (ฉบับดัดขึ้นข้อความ). กรุงเทพฯ: นิติธรรม.
- ชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์. (2560). *เหลี่ยมคุก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- วรรณโชค ชัยสะอาด. (2561). *ถ้าเงินพูด ความยุติธรรมจะเงียบ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.posttoday.com/politic/report/423092> .
- สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2552). *กระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- MGR Online. (2561). *คนรวยชนแล้วหนี คดีเครื่องลงอาญา? คุณมีไว้ช่วงคนจน!!*. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/live/detail/9550000109547>

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

การส่งบทความต้องจัดพิมพ์ตามรูปแบบที่กำหนด และต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ จึงจะได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร ผู้เขียนต้องส่งต้นฉบับผ่านทาง Online โดยแนบไฟล์ (Word) ของบทความต้นฉบับส่งมาที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jcs/> การเตรียมต้นฉบับที่จะมาลงตีพิมพ์ควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. ประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัยตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนทางวิชาการในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่มีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ข้อยุติ ข้อเสนอแนะและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดยผู้เขียนค้นคว้าจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น แล้ววิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผล บทความวิชาการมีหลายลักษณะ เช่น บทความแสดงความคิดเห็นที่วิเคราะห์ผลงานใหม่ ๆ ที่มีความสำคัญในสาขาวิชาของวารสารนั้น บทความจากบรรณธิการที่แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง บทความวิจารณ์ที่อาจเป็นการแสดงข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งเชิงเหตุผลโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.1.2 บทความวิจัย (Research Article) หมายถึง บทความที่นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าใหม่ ๆ ทั้งในด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีข้อมูลและเนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านมีความรู้ในศาสตร์สาขานั้นสามารถศึกษาในลักษณะเดียวกันและสามารถตัดสินใจได้ว่าบทความนั้นมีความสำคัญต่อสาขาวิชาเพียงใด บทความวิจัยมีลักษณะเด่นตรงที่เป็นการนำเสนอปัญหาที่ผู้เขียนได้ศึกษาหรือประเด็นที่ต้องการคำตอบ มีการกำหนดกรอบแนวคิด การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสรุปปัญหาอย่างชัดเจน อันเป็นการสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่าทางวิชาการ

1.1.3 บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) หมายถึง บทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระคุณค่าและคุณภาพของหนังสือ บทความ หรือผลงานด้านศิลปะ เช่น นิทรรศการทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชา และดุลยพินิจอันเหมาะสม

1.2 การตรวจสอบบทความ และพิสูจน์อักษร

วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัยได้กำหนดการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ์) และการตรวจสอบการคัดลอกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ CopyCatch (Copyright, Academic Work and Thesis Checking System) โดยจะต้องมีระดับความซ้ำซ้อนไม่เกิน 20%

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับกอง

บรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์บทความมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

2. การเตรียมบทความ

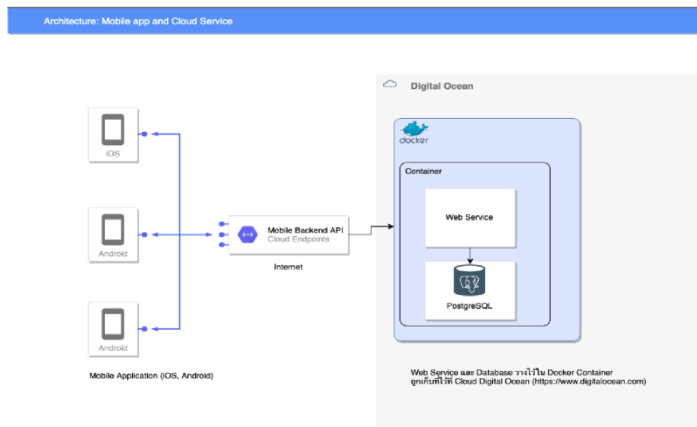
รูปแบบการเตรียมต้นฉบับของวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย ประกอบด้วย

2.1 บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิตไทยสารบรรณ (TH Sarabun PSK)

2.2 เนื้อหา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ให้จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ และจัดพิมพ์เนื้อหาภาษาอังกฤษให้จัดพิมพ์เป็น Single Space

2.3 ถ้ามีรูปภาพ/ตารางประกอบ ควรมีภาพที่ชัดเจน ถ้าเป็นรูปถ่ายควรมีภาพถ่ายจริงแนบด้วย ให้จัดพิมพ์แยกออกจากเนื้อหา ให้ระบุคำว่า “**ภาพที่**” จัดกึ่งกลางของหน้ากระดาษได้ภาพ และ “**ตารางที่**” จัดชิดซ้ายของหน้ากระดาษ บนตาราง ตามด้วยหมายเลขกำกับใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวหนา แสดงเนื้อหาสำคัญของเรื่องด้วยข้อความที่กะทัดรัด ชัดเจน ส่วนคำอธิบายใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ รูปภาพ/ตารางที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพ/ตารางทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

ตัวอย่างการเขียน "ภาพที่"

ภาพที่ 1 โครงสร้างของการจัดเก็บข้อมูล

ตัวอย่างการเขียน "ตารางที่"

ตารางที่ 1 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด สำหรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
การจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนเชิง สร้างสรรค์	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้าม วัฒนธรรม (Reciprocating)	1. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน 2. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม 3. ให้คนหลากหลายทักษะ หลากหลายวิธีคิดทำงาน 4. ความผูกพันระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้าน 5. มีระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการเรียนรู้
	การมีประสบการณ์ตรงใน พื้นที่ท่องเที่ยว (Experiencing)	1. ประสบการณ์การสัมผัสผัส (ประสาทสัมผัส) 2. ประสบการณ์ทางอารมณ์ 3. ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ 4. ประสบการณ์ทางกายภาพ พฤติกรรม 5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม
	การชื่นชมเข้าใจจิต วิญญาณของพื้นที่ (Appreciating)	1. เข้าใจในคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม 2. เข้าใจสภาพแวดล้อมของพื้นที่การท่องเที่ยว 3. มีความจริงแท้ทั้งในกระบวนการการผลิต ผลิตภัณฑ์ และประสบการณ์จริง 4. ไม่ทำลายคุณค่าของชุมชน และวิถีชีวิต 5. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจ ทำ ใหจดจำและเกิดความเข้าใจในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
	การเรียนรู้สิ่งใหม่ (Lifelong Education)	1. ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ 2. นักท่องเที่ยวมีโอกาสพัฒนาศักยภาพในการ สร้างสรรค์ของตนเอง 3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับเจ้าของพื้นที่ 4. การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจากภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม 5. การแสวงหาประสบการณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมที่แท้จริงของนักท่องเที่ยว

2.4 พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดบีห้า (B5) ขนาดของตัวอักษรเท่ากับ 16 ส่วนเลขหน้า
ขนาด 14 และใส่เลขหน้าตั้งแต่ต้นจนจบบทความ ยกเว้นหน้าแรก โดยมีเนื้อหาบทความรวมบรรณานุกรม
ระหว่าง 8-16 หน้า

2.5 การตั้งค่านำกระดาษพิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษซ้ายกับด้านบน 1 นิ้ว และด้านขวากับด้านล่าง 0.5 นิ้ว

2.6 การเตรียมข้อมูลต้นฉบับบทความตามแบบฟอร์มที่กำหนดให้

2.6.1 ชื่อบทความภาษาไทย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 หนา

2.6.2 ชื่อบทความภาษาอังกฤษ ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 ปกติ

2.6.3 ชื่อผู้เขียน และผู้ร่วมเขียน ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ

2.6.4 หัวข้อหลัก ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 หนา

2.6.5 หัวข้อย่อย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 หนา

2.6.6 เนื้อเรื่อง ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ

2.7 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกชิดขวานำกระดาษ

2.8 ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใส่ให้ครบทุกคน แต่ไม่เกิน 5 รูปหรือคน ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ จัดชิดกันหน้าซ้าย และใส่ Footnote เป็นตัวเลขอารบิกต่อท้ายแต่ละชื่อโดยระบุสังกัด หากเป็นมหาวิทยาลัยให้ระบุ คณะและมหาวิทยาลัย หากเป็นหน่วยงานราชการให้ระบุกรมและกระทรวงที่สังกัด หากเป็นคณะสงฆ์ให้ระบุวัดและจังหวัด แต่หากเป็นภาคเอกชนให้ระบุบริษัทหรือองค์กรและจังหวัด ให้ตรงกับเครื่องหมายที่กำกับไว้ข้างบน โดยให้ระบุเป็นรายบุคคลภาษาไทยและค้นด้วย (;) ก่อนระบุเป็นภาษาอังกฤษและขึ้นบรรทัดใหม่เพื่อระบุ Corresponding author, e-mail:, Tel. ของผู้เขียนหลัก

2.9 บทคัดย่อภาษาไทย และ Abstract ภาษาอังกฤษ ควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีดำเนินการวิจัย (Methods) ผลการวิจัย (Results) ผลการวิจัยโดยสรุปให้สั้นกะทัดรัด หรือไม่เกิน 300-350 คำ และคำสำคัญ (Keywords) ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และค้นด้วยเครื่องหมาย (,)

2.10 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ตั้งระยะย่อหน้า 0.7” หรือเริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 9 และหัวข้อย่อยถัดไปตั้งระยะย่อหน้า 1.1” หรือเริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 16 เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

3. ส่วนประกอบของบทความ

3.1 บทความวิจัย ([แบบฟอร์มการเขียนบทความวิจัย](#)) ให้เรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

3.1.1 บทนำ (Introduction) เขียนให้เห็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย หรือโจทย์วิจัย

3.1.2 วัตถุประสงค์ (Objective) ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา

3.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุรูปแบบของการวิจัย การคำนวณหากลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.4 สรุปผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Research) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน

3.1.5 อภิปรายผลการวิจัย/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียงและให้เชื่อมโยงกับผลการวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน

3.1.6 องค์ความรู้ใหม่ เป็นการนำเสนอผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลการวิจัยสามารถนำเสนอรูปแบบของการเขียนความเรียง หรือโมเดลพร้อมคำอธิบายที่กระชับ เข้าใจง่าย (ปรับปรุงและกำหนดใช้กับวารสารปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (2563) เป็นต้นไป)

3.1.7 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ให้นำเสนอใน 2 ประเด็น คือ 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1.8 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) (ถ้ามี) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กรหน่วยงาน หรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และหมายเลขของทุนวิจัย (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีชื่อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัยวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์)

3.1.9 เอกสารอ้างอิง (References) รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมใช้แบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 และจะต้องตรงกันกับการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งผู้นิพนธ์บทความต้องตรวจสอบและรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารการอ้างอิงทั้งหมด

3.2 บทความวิชาการและบทความวิจารณ์หนังสือ ([แบบฟอร์มการเขียนบทความวิชาการ](#)) ให้เรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

3.2.1 บทนำ (Introduction) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอในบทความตามลำดับ ควรอธิบายว่าเรื่องที่ต้องการศึกษามีความสำคัญ วัตถุประสงค์ หรือเค้าโครงของบทความเป็นอย่างไร

3.2.2 เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ สามารถแบ่งเป็นส่วนย่อย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนย่อยที่ 1 ปูพื้นฐานความรู้แก่ผู้อ่านในเรื่องที่จะกล่าวถึง

ส่วนย่อยที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล โต้แย้งข้อเท็จจริง ใช้เหตุผล หลักฐานเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่าน

ส่วนย่อยที่ 3 เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เขียนต่อประเด็นที่นำเสนอ

3.2.3 สรุปผล (Conclusion) สรุปสาระสำคัญที่ต้องสรุปให้เห็นความสำคัญของบทความตามลำดับโดยการเลือกเก็บประเด็นสำคัญ ๆ ของบทความมาเขียนรวมกันไว้อย่างสั้น ๆ ท้ายบท หรืออาจใช้วิธีการบอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมามีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะทำให้เกิดอะไรต่อไป หรืออาจใช้

วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทั้งท้ายกระตุ้นให้ผู้อ่านไปสืบเสาะแสวงหาความรู้ หรือคิดค้นพัฒนาเรื่องนั้นต่อไป เพื่อเป็นการสรุปจุดยืนของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องที่เขียน

3.2.4 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับโดยให้แยกออกเป็น หัวข้อย่อยๆ ให้ชัดเจน เช่น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ หรือข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

3.2.5 เอกสารอ้างอิง (References) รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมใช้แบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 และจะต้องตรงกันกับการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งผู้พิมพ์บทความต้องตรวจสอบและรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารการอ้างอิงทั้งหมด

4. การเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาตามหลักเกณฑ์ APA (American Psychological Association) 6th edition มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป รวมทั้งทัศนคติและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัยถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนคติและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม การตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ์) และการตรวจสอบการคัดลอกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ CopyCatch (Copyright, Academic Work and Thesis Checking System) โดยจะต้องมีระดับความซ้ำซ้อน ไม่เกิน 20%

1. ผู้แต่งชาวไทยให้ใส่ชื่อและนามสกุลโดยไม่ต้องใส่นำหน้าชื่อ ยกเว้นราชทินนาม ฐานันดรศักดิ์ ให้นำไปใส่ท้ายชื่อโดยใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างชื่อกับราชทินนามและฐานันดรศักดิ์ ส่วนสมณศักดิ์ให้คงรูปตามเดิม

2. กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้ใส่ชื่อทั้งสองคนตามลำดับที่ปรากฏ เชื่อมด้วยคำว่า “และ” สำหรับเอกสารภาษาไทย และใช้เครื่องหมาย “&” สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ ระหว่างคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยเว้น 1 ระยะก่อนและหลัง

3. ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อสกุล ตามด้วยตัวอักษรย่อชื่อต้นโดย เว้น 1 ระยะ และอักษรย่อชื่อกลาง (ถ้ามี) ทั้งนี้การกลับชื่อสกุลให้ใช้ตามความนิยมของคนในชาตินั้น โดยใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างชื่อสกุลและอักษรย่อชื่อต้น อักษรย่อชื่อกลาง หากกรณีที่มีผู้แต่งมีคำต่อท้าย เช่น Jr. หรือคำอื่น ๆ ให้ใส่คำดังกล่าวต่อท้ายอักษรย่อชื่อต้นหรืออักษรย่อชื่อต้น (ถ้ามี) โดยคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค

4. ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน ให้ลงรายการโดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงานย่อย และเว้นวรรคจากชื่อหน่วยใหญ่ไปหาชื่อหน่วยงานย่อย

5. การอ้างอิงจากเอกสารภาษาไทยประเภทพระไตรปิฎกและอรรถกถา ให้อ้างอิงย่อคำมกร์ เล่ม/ข้อ/หน้า. และให้วงเล็บ คำว่า (บาลี) ไว้หลังคำย่อ ในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี หรือวงเล็บคำว่า (ไทย) ไว้หลังคำย่อ ในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย เช่น ชุ.ชา. (บาลี) 27/87/53, ชุ.ชา. (ไทย) 27/87/87. และให้เขียนอ้างอิงไว้ท้ายบทความตามพระไตรปิฎกฉบับที่อ้างถึง เช่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ([คู่มือการเขียนอ้างอิง APA 6](#))

หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

ชื่อเรื่องภาษาไทย:

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ:

ชื่อผู้เขียน (ทุกคน): 1. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

2. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

3. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

ที่อยู่/สถานที่ทำงาน :

หมายเลขโทรศัพท์: E-mail Address:.....

ระบุประเภทของต้นฉบับ

- ☐ บทความทางวิชาการ (Academic Article) จำนวน หน้าต่อบทความ
☐ บทความวิจัย (Research Article) จำนวน หน้าต่อบทความ
☐ จำนวน หน้าต่อบทความ

คำรับรองของผู้เขียน: ผู้เขียนทุกคน ขอรับรองว่า

- ☒ บทความที่เสนอมานี้ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น
☒ หากผู้เขียนต้องการถอนบทความไม่ว่ากรณีใด ๆ ผู้เขียนยินดีชดใช้ค่าดำเนินการพิจารณาบทความ
☒ ผู้เขียนยินดีให้กองบรรณาธิการสรรหาผู้กลั่นกรองโดยอิสระ เพื่อพิจารณาบทความนี้ และสามารถ ตรวจสอบ

แก้ไขบทความดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

- ☒ ลิขสิทธิ์ในการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำออกโฆษณา ไม่ว่าในรูปลักษณะอย่างไร หรือวิธีใด เป็นของคณะ
ตำราตรวจสอบ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ลายมือชื่อผู้เขียน (ทุกคน)วันที่

- ☐ กองบรรณาธิการวารสารตรวจสอบความสมบูรณ์
และความถูกต้องของต้นฉบับ

ลงชื่อ.....กองบรรณาธิการ
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

- ☐ ยินดีรับบทความเพื่อเสนอให้ Peer Review

พิจารณาก่อนการตอบรับให้ตีพิมพ์บทความลงวารสาร

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....